

NAŠ ČASOPIS

Glasilo občine Vrhnika

LETO XIX, ŠT. 198

DECEMBER 1993

*Življenje z zemljo daje trdnost,
življenje z nebom čar, lepoto.*
T. Kuntner

Vgrajujemo zadnje kamenčke v mozaik leta. Na desetinko sekunde natančno ločimo staro leto od novega. Ločimo preteklost in prihodnost. Okrašene izložbe, ulice, zabave spremljajo ta prehod. To je sedanjost.

Brez službe je več znancev, nekateri od njih so zadnjo plačo prejeli pred dvema mesecema. Begunci so še vedno tukaj. Še nekaj časa se ne bodo mogli vrniti na svoje domove. Žrtve na jugu seštevajo v stotisoče. Tudi to je sedanjost.

Za naše prednike je bilo rojstvo novega sonca zagotovilo, da niso pozabljeni od Božanstva. Odrešenikov prihod pa je prinašal in prinaša mnogim upanje in vero.

Čas je sestavljen iz lepih in težkih trenutkov. Povezuje nas, če to želimo ali ne. Tako je bilo v preteklosti in bo v prihodnosti. Upali smo, da smo težke trenutke obšli, a jih žal nismo. Ne čaka nas brezupna prihodnost, pač pa

Ivan Cankar — 75 let od njegove smrti

Ivan Cankar, Vrhnčan, ki je umrl pred 75 leti, 11. 12. 1918, še vedno pokončno sedi nasproti nove Mantove, glavo podpira z vsemi petimi prsti in ostro gleda na sedanjost vrhniški utrip. Čas mu hitro mineva.

Ob obletnici njegove smrti so bile številne prireditve, ki so se jih udeležili občani Vrhnike, v različnem številu.

V cerkvi sv. Lenarta je bila v četrtek, 9. 12. 1993, zadušnica. Oktet Raskovec je pripravil celovečerni koncert, v soboto, 11. 12. 1993, v Mali dvorani Cankarjevega doma.

V četrtek, 16. decembra, pa je pri nas gostovalo Mestno gledališče ljubljansko s Cankarjevo komedijo Za narodov blagor.

Ultrazvok je!

Vsem ženam in dekletom naše občine sporočamo, da smo ginekološko ordinacijo opremili z novim sodobnim ultrazvokom. Sistemu LIKO in županu občine Vrhnika iskrena hvala za finančno pomoč pri nakupu drage aparature.

Vsem prebivalcem občine pa želimo blagoslovljene praznike in srečno ter uspešno novo leto 1994.

ZDRAVSTVENI DOM VRHNIKA

tisti težji del poti. Ga bomo zmogli prehoditi? To je odvisno samo od nas. Če bomo dovolili, da se bodo ob božiču tudi v nas in med nami rodili in okrepili ljubezen, prijateljstvo, potrpežljivost, prizanesljivost, odpuščanje, bomo v slogi in sodelovanju zmogli še take težave. Prehodimo težji del poti kot prijatelji!

Blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto 1994 vam vsem želi

Vinko Tomšič

Sreča

Pred prazniki je in tudi učiteljice po šolah imajo svoje zamisli. Naš malček je od tam prinesel nalogo, naj poišče sodobno pesem ali črtico o sreči, in to je bilo v kratkem zimskem dnevu ob sončni luči težko najti. Ni bilo tudi veliko sreče pri tem, ko smo si z iskanjem takega spisa ali verzov krajšali dolg zimski večer. Pomagali smo si pač z uveljavljenim pesnikom, ki že dolgo spi pravično spanje na ljubljanskih žalah, kajti ta je kljub jetiki in drugim nadlogam še zmogel pesem o sreči. Je bil pač zadovoljen s tem, da je živel še en dan. Ne tako kot mi, ki tudi s celim letom nismo nikoli zadovoljni, čeprav smo ga preživeli v miru.

Aktualni novodobni pesniki so ali vsi v politiki ali pa že tožijo nad bolečino slovenstva. Ali pa so zaposleni s silno dolgimi sporočili, ki o različnih tajnih povezavah krožijo po slovenskih uradih in se jih prebira, da se ve, kako stvari stojijo z ljudmi, ki vodijo naše vrhunske državne ustanove. Obremenjeni smo z aferami, tačas pa nam življenje kot suh pesek uhaja med prsti.

Ameriški novinar Art Buchwald je po aferi Watergate, ki je odnesla predsednika Nixona, predlagal hiter in učinkovit postopek. Vse barabe naj bi po hitrem postopku spravili na osrednji washingtonski stadion, jih tam obsodili, potem pa bi se vsi mirno vrnili k vsakdanjim opravilom. Glede na to bi tudi mi v času, ko ni državnega nogometnega prvenstva in ni nevarnosti za travo, nekaj podobnega organizirali na centralnem stadionu v Ljubljani: vse, ki so količkaj vpleteni v razvpite

afer, bi prepeljali tja, minister Janša bi za odvetnike iz vse Slovenije s svojimi helikopterji oskrbel prevoz do travnika na eni strani Dunajske ceste, podobno bi naredili tudi s sodniško ekipo — in stvar utegne biti rešena en, dva, tri. Če je bil na enem stadionu najprej evharistični kongres, potem kongres Kristusa Kralja, nato domobranska prisega, nato zleti za dan mladosti, bi bil zadosti velik tudi za veličastno sojenje.

To naj bi se zgodilo že v teh dneh, od božiča do novega leta, ko se po pisarnah nič ne dela in tudi drugod delovna vnema popusti. Publika bi bila zagotovljena, priče ne bi tja hodile za izgubo časa, kot zdaj hodijo v različne preiskovalne komisije, slovenska čast bi bila v hipu oprana in razplet bi šel v bilanco letošnjih političnih uspehov. Ampak tak predlog se lahko porodi le Amerikancu, ki ga je sama praktičnost.

Mi nismo tako praktični, zato se bo to še nekaj časa vlekle, toliko vendar, da bomo pozabili živeti brez afer.

Tačas bomo pospravljali z lokalno samoupravo. Novo leto naj bi prineslo nove volitve in delitve po občinah, tudi v naši. Štiriletni mandat se z aprilom izteka in začeli bomo razmišljati o novih najboljših možeh, ki nam bodo umerjali usodo v prihodnjih štirih letih. Izvoliti bo treba take, ki so v dosedanjih štirih letih kolikor toliko sodelovali in niso manjkali na zasедanjih. Se pravi, da so politiko resno vzeli. Obenem se bomo pripravili tudi o vlogi novih manjših občin. In o tem, kje bo okrajno središče. Morda bo tudi referendum o tem, kot je predpisan za vse, kar zadeva spremembe meja

dosedanjih občin ali novo razdelitev. Tudi nekateri v naši občini sodijo, da je tako, kot je, kar prav, spet drugi bi šli na svoje. Državni zakon sprejemajo v teh dneh, od njega bo odvisno, kako bo tekel postopek.

Tudi v prejšnjem režimu, kakršen koli je že bil, so pred tridesetimi leti ustanavljali nove občine in tudi takrat ni šlo gladko. Vendar je tedaj vodilna politična sila znala priti do rešitev, ki so bile plod nekakšnega dogovora. Starejši politiki iz Ljubljane se spomnijo, da so se nekateri nekoliko puntali in jim novotarije s komunami niso šle v glavo. Zato so občinske in okrajne juriste, ki so se s tem ukvarjali, za dober teden dni zaprli, podobno kot volijo papeža v Vatikanu, na Kurešček, kjer je še danes ustrezen dom, in ko so vsi popustili veliki zamisli, so jih šele spustili domov. Potem so vneto agitirali za novo občinsko razdelitev. To se je dogajalo v letih, ko ni bilo demokracije in ko politična zamisel ni strpela tako dolgo, da bi se ljudje o njej demokratično dogovorili. In takrat ljudi o tem, kje hočejo biti, niso niti vprašali.

Prihodnje leto vas bo torej država vprašala, kje hočete živeti, kdo naj bo vaša oblast in ali bo župan tako blizu, da ga boste, potem ko ga boste neposredno izvolili, lahko pocukali za rokav.

Prihodnje leto 1994 se bo torej zgodilo drugo dejanje občinske demokracije. Zato bo prelomno, kot so bila prelomna vsa taka volilna leta. Mi smo pač rod, ki zgodovino je z veliko žlico.

Da bi leto preživeli v sreči in miru, vam želimo tudi iz uredništva Našega časopisa.

Tone Janežič

Voščila

*Živeti pravim vam, prijatli, je lepo,
četudi čas odmerjen nam je bolj
skopo.*

*Poreče kdo, da ni tako?
Mar ni korak le, ki loči smrt in
rojstvo?*

*Marsikdo je letos stopal za prijateljem,
ki šel je gori k angelom,
ostal je nem spomin za njim
in prazen dom.*

*Čas je pač gospod, ki vsakemu da
svoje,*

*nihče z njim se kosati ne more,
zato pokonci glavo, proč misli črne,
nalijmo vinca si v kozarce.*

*Prvo čašo staršem na čast izpijmo,
ki nam življenje dajo,
od njih prve nauke prejmemo,
ki nas do konca spremljajo.*

*Družicam svojim nazdravimo z
drugo,
ki nas na poti spremljajo zvesto,
naj bo težko
v skupnem času al' lepo.*

*Otrokom tretjo kupco dvignimo,
da bi na svet jim b'lo lepo,
ničesar jim ne manjkalo,
vse hudo b'lo prihranjeno.*

*Zdaj ljubi Kranjci,
zdaj smo na vrsti mi,
kar nas je, bodimo čili, zdravi,
kot se za naš rod spodobi!*
Andrej Burnik

Zaključni račun

Mineva zadnje polno leto delovanja sedanjega vodstva občinske skupščine in izvršnega sveta. Ideja o politiki kot delu za ljudi v »prečudnem kraju« redkokdaj pade na rodovitno njivo. To velja tudi za naš primer. Med svojim delom, še posebej pa ob državnih volitvah, sem zvedel o sebi precej več, kot bi mi lahko povedali najboljši psihoanalitiki. Kar precej stvari so mi namreč povedali moji prijatelji (seveda o tem, kaj o meni govorijo moji nasprotniki) in če vzamemo v račun, da njihče drugemu o njem ne pove niti polovico tistega, kar o njem zve, lahko sklepam, da sem za politično delovanje očitno premlad, kljub vsemu pa dovolj zrel in uspešen, da marsikomu nisem povsedeči. Z uporabo, milorečeno, klasičnih udbaških metod (natolcevanja o poneverjanju denarja, izkoriščanju funkcije za lastne koristi, prekupevanju z zemljišči, pa še se kaj najde) se moja podoba po končujočem mandatu pokaže kot spaka bre moralnih in pravnih zadržkov. S tako groteskno podobo, ki si jo po pripovedovanju drugih moram ustvariti sam o sebi, moja notranja osebnost nima kaj dosti skupnega.

Ko gledam prehojeno pot, lahko vseeno rečem, da si nisem nabiral nasprotnikov kot človek-posameznik, ampak kot predsednik izvršnega sveta. Naivnost pričakovanja, da lahko z umirjenim delovanjem pogasiš strasti, se po tem času kaže kot brca v temo. Meni kot sebi lastnemu in svojstveno razmišljujočemu človeku je dokaj tuj tak političantski svet, v katerem sem delal zadnjih nekaj let.

Za izhod je torej možno le troje:

— pustiti toku, da te potegne s seboj (obračati se po vetru oz. tuliti z volkovi)

— obrniti se in se zapreti v svoj ožji svet, kjer te razumejo

— delati se, kot da se ni nič zgodilo in vztrajati naprej.

Kljub slabim občutkom proti koncu mandata menim, da sem v teh nekaj letih s svojo pojavo v tem prostoru, tudi po zaslugi nekaterih dobrih sodelavcev, le nekaj naredil:

— marsikje po Vrhniki so že zazvonili telefoni, marsikje bodo zelo kmalu

— vojska, ki me v našem kraju zelo moti, je postala pogajalski partner, ki prisluhne interesom in potrebam kraja

— precej asfalta je bilo položnega, marsikje je pritekla boljša voda, marsikdo se ponoči po na novo osvetljenih cestah odpravlja domov...

Določena tragika našega mandata je v tem, da je centralizacija Slovenije najbolj prizadela kraje, ki so si prej s trdim delom prigarali določen družbeni standard nad republiškim povprečjem. Pri velikih mestih se to ni toliko poznalo, pri manjših mestih, kakršna je naša Vrhnika, pa je to pustilo posledice, ki jih tudi blažilni ukrepi na finančnem, upravnem in gospodarskem področju ne morejo v celoti odpraviti. Prestolnica je kot mačeha, ki nam je pobrala našo moko, sedaj pa nam reže precej manjši kos kruha, kot bi si ga lahko sami spekli. V boju za večji kos kruha dostikrat ne pomagajo argumenti, ampak bolj politični vpliv, ki pa je za Vrhniko na državnem področju zanemarljiv. Tako sedaj bolj pri zadnjih vratih poskušamo pridobiti dodatne drobtinice. Verjamem, da se bo tudi to izboljšalo.

Kljub temu pa trdim, da smo v naših krajih večinoma znali najti skupen jezik, kadar smo govorili o potrebah in interesih našega kraja, ne glede na naše politično prepričanje.

Prav gotovo je naš mandat obarvan tudi s političnimi odločitvami, katerih rezultati so prav gotovo posledica politične spretosti, iznajdljivosti in usklajevanja. Poskus, da bi spremenili uradni datum našega občinskega praznika, je pristal na kompromisu, da sedaj praznujemo od 6. do 10. maja. Tudi to je korak v skupno smer.

Odprtje župnijskega vrtca je za nekatere pomenilo le nesmiselno trošenje proračunskega denarja, zame osebno pa pomeni to korak k pluralizaciji našega prostora. Dopusčiti in omogočiti možnost izbire je ena izmed največjih vrednot demokracije. Vzgoja kot ena izmed najpomembnejših nalog nas, staršev, mora biti zato primerna našemu načinu razmišljanja in življenja.

In verjemite mi, da se to ne dogaja le v vrtcu in nadaljuje v srednji šoli (gimnazija v Šentvidu), ampak je treba tudi pri nas, na Vrhniki, v naših osnovnih šolah omogočiti, da bo del naših otrok, katerih starši si želimo v vzgojnem programu tudi

več pogledov s krščanskega vidika, imel možnost vzgoje in izobraževanja v tem duhu. To ne pomeni poučevanja verouka (to je stvar Cerkve, ki ima tako prostore kot pedagog — duhovnike za to področje vzgojnega delovanja), ampak zgodovinsko ovrednotenje okolja, iz katerega izhajamo, ki je močno vpeto v srednjeevropske kulturne in duhovne kroge, v katerih v zadnjem tisočletju krščanske vrednote dvigujejo moralni in materialni nivo. Morda bo kdo rekel, da delimo otroke, da jim ne pustimo skupnega življenja, vendar je življenje samo polno delitev (različni darovi za glasbo, šport, različno materialno stanje družin...). Priznati in odpreti je treba pogled na svet s krščanskega vidika tudi v osnovni šoli; v nekaterih razredih tudi bolj kot v drugih. To je zahteva demokracije in potreba svobode za posameznika.

Vsakemu izmed vas prepuščam, da skrbi in vzgaja svojega otroka po svojih najboljših močeh, vendar enako zahtevam, da dopuščate tudi meni, da bom svoje otroke lahko vzgajal po svojem prepričanju in vesti in da bo država z mojim davčnim deležem poskrbela za to, da mi bo v pomoč, ne pa v napoto. Sam sem šel nedolgo let nazaj skozi šolski sistem, ki je v veliki meri negiral prizadevanja mojih staršev. Zato zase in za svoje otroke zahtevam spremembe, ki bodo omogočile nam in vam skupno bolj poenoteno gledanje in prizadevanje za vzgojo tako v družini kot v vrtcu, šoli, službi, športu in kulturi.

Možnost izbire pomeni, da moj interes ne posega v sosedovega, vendar naj družba poišče pot, po kateri bo interes obeh uresničen. Le tako bomo lahko drug drugemu odkrito pogledali v oči, vendar vsi skupaj najprej poskušajmo razumeti pojma pluralizma in demokracije v bogastvu različnosti.

Bogastva naše družbe ni mogoče meriti le s kilometri avtocest, dobrimi avtomobili, urejenimi stanovanji in komunalnimi mastodonti, ampak tudi z močjo kulture, izraza misli in besede. Zato ima tudi zame osebno veliko vrednost odprtje prostoro-Glasbene šole v Domu Karla Grabeljške. Ni le nagrada za dobro dosedanje delo tega kolektiva, ampak tudi dragocena naložba v kulturni razvoj naše mladine.

Verjetno je le malo Vrhnčanov, ki bi jim tolikšna prisotnost vojaškega potenciala v naši občini pomenila tolikšno oviro pri razvoju kraja kot meni. Toda spremembe na tem področju ne morejo biti revolucionarne, ampak premišljene, gospodarsko in družbeno upravičene ter naravnane h končnemu smislu: zmanjšanje teh potencialov na razumno mero, ki jo naš prostor še prenese. Zato moramo biti tudi z vojsko partnerji in sogovorniki, ne pa le nasprotniki.

Oblikovanje Podjetniško-obrtnice cone na delu nekoč vojaških kompleksov nam daje priložnost, da tudi podjetnim posameznikom damo nekaj dodatnih možnosti za uveljavitev. Vsak razvoj je treba plačati, tudi tega bomo, seveda daleč največji del tisti, ki so se pripravili spoprijeti s tržnimi izidovi. Seveda tudi pri tem delu ostane grenak priokus zaradi tistih, ki jih ta izziv uniči.

Vem, da sem za nekatere preveč zmeren, za nekatere pa premalo, toda ni v moji naravi delovanje, ki bi uničevalo, ampak le ustvarjalnost, ki naj izgrajuje. Po moji osebni oceni temelji niso najboljši, tudi nadgradnja šepa, vendar prenova te stavbe, ki se imenuje naš skupni vrhniški prostor, potrebuje čas, ki se ne meri v mesecih ali letih, ampak generacijah. In zato sem kot sopotnik svojih sodobnikov le eden izmed kamenčkov v mozaiku tiste čudovite iznajdbe Stvarstva, ki se ji reče človeška družba.

Ker smo v predbožičnem in prednovoletnem času, želim vsem, da bi dobili kdaj priložnost svobodnega odločanja o stvareh, ki si jih najbolj želite.

Obilo poštenega veselja po opravljenem delu, ki ga vsem želim v izobilju, da boste lahko s svojim zaslužkom sebi in svojim družinam privoščili vse tisto, kar si najbolj želite.

Vam želi Vaš predsednik izvršnega sveta
Vili Granda

Vrttiljak leta 93'

• 21. januarja so se srečali predstavniki vseh vrhniških strank in sklenili, da bodo koordinirali delo za skupno korist v občini. Koordinacije strank naj bi skliceval župan. Toda čez leto kakih posebnih želja, da bi se sestala, ni bilo. Pač pa je bila občinska skupščina pogosto nesklepčna.

• V začetku leta so potegnili asfalt do sredine Cankarjevega Klanca, kar je šlo iz občinskih sredstev. Za zgornji del, za katerega naj bi prispevali tudi tamkajšnji stanovalci, pa še ni denarja.

• Januarja je bil objavljen prvi poziv: Rešimo Kostanjevico pri Bevkah.

• Februarja je bil v Ljubljani sestanek o tem, da bi obudili plovno pot od Vrhnike do Ljubljane po Ljubljanici.

• Nekateri pobudniki iz nekaterih strank so predlagali, naj bi sestavili Demokratično koalicijo Vrhnike.

• Ob kulturnem prazniku so v vojašnici Ivana Cankarja odprli knjižnico.

• Gasilci Verda so praznovali 110-letnico.

• Naš časopis je s komunalnim redarjem od-

krival črna odlagališča smeti. Nekaj krajevnih skupnosti je svarilo vzelo zares.

• Turistično društvo Vrhnika je objavilo razpis za turistične vodnike.

• Kmetijska zadruga Vrhnika je splovila potujočo trgovino Jazon, ki ima nosilnost 1800 kilogramov.

• Direktor Komunalnega podjetja Stojan Jakin je v Našem časopisu znova zagotovil, da prebivalci vrhniške občine pijejo neoporečno vodo.

• Marca so v Borovnici slovesno razglasili znak kraja. Znak so izbirali kar na voličih med štirimi predlogi. Odločili so se za tistega, ki ga je izdelal Tone Pintar iz Žirov.

• Marca so sprejemali občinski proračun.

• Moški pevski zbor Liko je proslavil 20 let. Mešani pevski zbor sv. Pavla pa 10 let.

• Marca smo dekleta vabili k igranju ženskega nogometa. Aprila so že bile prve tekme.

• Aprila je turistično društvo objavilo razpis: Močilnik potrebuje novega gospodarja. Ga še zmeraj.

• Proslavili smo Cankarjeve dneve. Med drugim prvi dan 20-letnico izhajanja Našega časopisa, naslednji dan je bila zaključna slovesnost ob 26. vseslovenskem tekmovanju za Cankarjevo priznanje v znanju materinščine, bila je 11. Petkovškova kolonija osnovnošolcev-likovnikov. Zadnji dan so nastopili mladi glasbeniki iz naše občine. Odprli so tudi razstavo slik barjanske zemlje in veziva na juti Toneta Lapajnet.

• Turistično društvo je zagnalo kolo v Starem malnu. V podlpsko dolino so priletele štorke.

• 8. maja je bila tudi salamijada, ki so jo pripravili v gostilni Kranjc.

• Na Vrhniki je začela delati prenovljena samopostrežna bencinska črpalka.

• V mesecu ljubezni se je razplamtel prepir o tem, kdo bodo bližnji sosedje svetega Lenarta na začetku Stare ceste. Se še vedno ne ve.

• Junija je bil tradicionalni Argonavtski sejem na Vrhniki. Ob tem so podelili priznanja za vrhniški spominek, blagajano za najlepše urejene hiše in osate za najslabše urejene.

• Ugotavljali smo, da občinska skupščina nikakor ne postane sklepnica.

• Vrhnisko občino so obiskali diplomatski predstavniki tujih držav in se čudili lepotam bližnje ljubljanskega mesta.

• Ob poti na Zaplano so pospravili črno odlagališče smeti.

• Na Zaplani so se spomnili 72 žrtev povojnih pobojev in jim odkrili spomenik, teden dni kasneje pa še v Ligojni trinajsterici.

• V Peklu se je zavrtelo mlinsko kolo.

• V osnovni šoli Log Dragomer so odprli šolski arheološki muzej.

• Vrhniki kolesarji so v enem dnevu prekosarili cesto od Lendave do Pirana.

• V avgustovski vročini se je razvedelo, da bi Vrhniko hoteli v logaški okraj. Vrhniska oblast si je vzela čas za premislek.

• Kmetje so si na Zaplani spekli vola in proslavili kmečki dan.

• Občinska gasilska zveza je po smrti Franca Lenaršiča dobila novo vodstvo. Predsednik je Ivan Turk, tajnik pa Ciril Kos.

• Vrhnisko občino je obiskal ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar, ki je nato popoldne posvetil diakone v vrhniški župnijski cerkvi.

• Borovničani so imeli zunanjo slovesnost ob 400-letnici omembe kraja na kelihi. Ustanovljeno je bilo tudi Turistično društvo Borovnica.

• Pri Bistri na cesti so vozniki začeli skakati čez ležeče policaje.

• Vzgojiteljice in otroci vseh vrtcev v občini Vrhnika so pripravili pravo otroško olimpiado.

• V KS Stara Vrhnika so asfaltirali cesto čez vas.

• Cankarjeva knjižnica na Vrhniki je proslavila 35 let obstoja.

• V Veliki Ligojni so odprli šolo za pse.

• Poletje 1993 je značilno po tem, da so vsepovsod vzniknili balinariji.

• Septembra se je Vrhniki predstavila nova stranka, Nacionalna stranka dela, ki ji v državi predseduje Marjan Poljšak.

• Prvo jesensko zasedanje občinske skupščine je bilo nesklepčno.

• Gasilci PGD Vrhnika so proslavili 115-letnico.

• V Bevkah so razglasili ustanovitev župnije.

• Glasbena šola je odslej v novih prostorih, v bivšem domu JLA.

• Na Ulovki imajo lovci obnovljeno lovsko kočjo.

• V Podlipi se je poročil najstarejši fant. V zakonski jarem je skočil pri šestdesetih. Nikoli ni prepozno.

• Ob drugi obletnici odhoda JLA z Vrhnike so na gostišču Malči odkrili spominsko ploščo.

• Župnijska cerkev sv. Pavla je dobila še dva zvonova, zdaj jih je pet.

• Iz nekdanj pobratene občine Čapljina v Hercegovini je prišla na obisk delegacija in zaprosila za pomoč.

• Novembra so v občinski skupščini priporočili, naj tudi Vrhnika postane sedež upravnega okraja.

• V pogajanjih z obrambnim ministrstvom je občinska pogajalska sestava dosegla za polovico nižjo ceno za objekte v obrtno podjetniški coni.

*»Vsaka melodija odpre vrata na stežaj
mislim in spominom brez števila;
in vsaka pesem je doživljaj,
ki ostane v duši neizbrisljiv.«*

(Ivan Cankar)

Če bi se želeli tudi sami prepričati o resničnosti Cankarjevih besed, Vas vabimo na **tradicionalni Novoletni koncert, ki bo v soboto, 8. januarja 1994 ob 17. in 20. uri.**

**ŽPZ CONCINITE
MPZ LIKO
KOMORNI ORKESTER VRHNIKA**

Predprodaja vstopnic: TD Vrhnika, Cankarjev trg 8 (Sodnija)

**Vesele božične praznike
in srečno novo leto 1994**

ISKRA ANTENE

Nič več navzdol

Dokler gre podjetju dobro, ni zanimivo. Okrog njega sicer plešejo s prošnjami za pomoč, težave se ne vidijo, ker jih znajo rešiti za ograjo kar sami. Kadar pa gre navzdol, se običajno začne najprej govorice, da podjetje ni zdravo, potem pride do kakšnega naglo sklicanega sestanka. Vmeša se še politika in stvar se razve.

Podobno je bilo z Iskro Antenami, še do pred nekaj leti uspešnim podjetjem za izdelavo satelitskih in drugih antenskih sistemov. Razhod z nekdanjimi južnimi trgi je bil kar prehitel, toda bistveno je, da se pri njih niso dovolj zgodaj zavledli dejstva, da izgubljajo 70

odstotkov svojega prejšnjega trga. Krpali so in krpali in letos poleti so težave prišle na plano. Niso namreč nikakor mogli nadomestiti izgubljenega južnega trga s prodajo v druge države, prva znamenja pa jim niso dala misliti, da bi morali takoj odločno ukrepati.

Upoštevali so tudi to, da je naenkrat postalo podjetje po številu zaposlenih preveliko za proizvodnjo, ki so jo še imeli in za trg, ki jim je še ostal.

Sledili so nepopolni ukrepi, ki se jih nikjer ne lotevajo radi. Kar so mogli napraviti, so napravili, v pokoj so morali vsi, ki so zanj imeli pogoje, nekaterim so dokupili tudi leta. Tako je od-

šlo približno 60 delavcev.

Najbolj kritično je postalo, ko so se za odhod odločili tudi vrhunski strokovnjaki, ki bi lahko podjetju pomagali pri novih proizvodnih programih in pri uveljavljanju na drugih trgih, saj v Iskri Antenah še zdaj trdijo, da delujejo na področju, ki ima tudi v mednarodnem merilu lepo prihodnost.

Najbolj se je stanje zaostriло v začetku jeseni z napovedano opozorilno stavko, ko je tudi novi upravni odbor sklenil presekat s tem životarjenjem in se odločil za obstoj.

Glede na to, da je podjetje v veliki družini Iskrinih podjetij, so k delu za sanacijo razmer pritegnili firmo Revital, ki jo vodi Igor Triller. Njegov prihod na Vrhniko je sicer pri marsikom sprožil mešane občutke, toda v Antenah mu zaupajo, tako kot zaupajo njegovemu sanacijskemu programu in upajo, da se bodo v naslednjih mesecih postavili na noge.

Ukrepi, ki so jih člani UO v sodelovanju z Revitalom predstavili tudi na občini v pogovoru z županom Vinkom Tomšičem in predsednikom izvršnega sveta Vilijem Grando, že prej pa tudi direktor Obreza na seji občinske skupščine, so naslednji: marsikdo začasno ne bo ohranil dela, vendar se ta začasnost pri čakanju za marsikoga ne bo iztekla neperspektivno, saj bo podjetje, če bo le količjak uspešno, večje delavce še potrebovalo, čeprav zanj v trenutnih razmerah in pri trenutnem obsegu proizvodnje pomenijo veliko breme. Vsekakor pa bo podjetje poskušalo ohraniti trdno tehnološko jedro. Saj se pričakuje tudi v svetovnih trendih razcvet v tej dejavnosti.

Tudi oba sindikata v podjetju zdaj razumejo ukrepe, ki so nujni, da se Iskra Antene rešijo in dobijo nov razvojni polet.

Predstavnik Revitala Igor Triller je povedal, da verjame v uspeh Iskre Antene glede na to, da premoženje podjetja še vedno presega dolgove. Poudaril je tudi, da bodo vsi tisti, ki bodo morali oditi, odšli s pošteno odpravnino. Poudaril pa je tudi, da je neprecenljiva škoda, ker je iz Iskre Antene odšlo veliko visoko strokovnih ljudi, ker so pač obupali. Opozoril je tudi na dejstvo, da je v okolju, ki ne razume prizadevanj za rešitev, zelo težko reševati take težave. Dejansko je tudi okolje tisto, ki lahko sanacijo podpre, lahko pa jo z zlonamernostjo tudi ustavi.

To je na kratko kronika dogodkov v Iskri Antene to jesen, ko je ob podjetju postalo pošteno vroče. Danes zadeve že zdaleč niso več tako tragične. Tekoče poslovanje ne prinaša več izgub, v Postojni gradijo sistem za 1000 priključkov, izvozijo več kot polovico vse proizvodnje. Sanacija poteka tako, kot so se dogovorili, ostro nadzorujejo in znižujejo stroške. Dela nekaj manj ljudi, vendar ti s polnimi močmi, tudi kadrovske je vodstvo nekoliko boljše ekipirano in še bi lahko naštevali, kar vse prinaša mesec najnovejšega sanacijskega obdobja.

Kot je videti, so tudi v Iskri Antene dosegli soglasje o tem, da je vredno poskusiti, ko imajo dobro diagnozo svojih težav in kakor pravi Igor Triller »pravi antibiotik, ki bo pozdravil to pljučnico.«

DR. CIRIL RIBIČIČ GOST JAVNE TRIBUNE

Lokalna samouprava

Skupščina občine Vrhnika je pripravila v torek, 7. 12. 1993, javno tribuno o lokalni samoupravi, katere gost in uvodničar je bil dr. Ciril Ribičič, predsednik republiške skupščinske komisije o lokalni samoupravi. Kot vemo, je bilo o lokalni samoupravi in upravnih okrajih že precej napisanega tudi v Našem časopisu ter veliko razgovorov na občinski skupščini, kjer je bilo še precej nejasnosti.

Zato se je skupščina odločila za javno tribuno ter povabila predsednika komisije, ki bi udeležence neposredno seznanil z

najnovejšimi razmišljanji na najvišjem nivoju o lokalni samoupravi. Javne tribune se je udeležilo premalo občanov naše občine; kot da jih lokalna samouprava ne zanima. Ciril Ribičič je na koncu tudi odgovarjal na številna vprašanja prisotnih, kar lahko strnemo:

- republiška skupščina bo še enkrat obravnavala zakon o lokalni samoupravi;
- nove občine se bodo formirale na podlagi referendumov;
- sedanja občina Vrhnika bi se razdelila na tri (Vrhnika, Borovnica ter Log in Dragomer k Brezovici);

• država naj bi prevzela večji del sedanjih opravil (približno 70%), s tem da bi se pristojnosti občine zmanjšale ter tudi vsa občinska uprava;

• zmanjšalo bi se število zaposlenih funkcionarjev;

• sedanji zaposleni naj ne bi ostali brez dela, saj bi nekateri prešli s svojim delokrogom pod državno upravo;

• nedorečeno je še financiranje lokalne samouprave, tudi status KS še ni popolnoma dorečen, čeprav naj bi KS ostale lahko take, kot so.

S. S.

ZADNJE LETOŠNJE ZASEDANJE SO

Govorica števil

V četrtek, 16. decembra, je bilo v mali dvorani Cankarjevega doma zadnje zasedanje Skupščine občine Vrhnika. Bilo je sklepčno.

Najprej so delegatom posredovali dve informaciji. Marija Iskrenovič, vodja Cankarjeve knjižnice na Vrhniki, jih je seznanila s prostorskimi stiskami knjižnice in s projektom prizidka k sedanji knjižnici.

Med drugim je opozorila, da je knjižnica ena redkih, ki v Sloveniji še izposoja knjige brezplačno, saj so nekatera podjetja še vedno skupinski člani. Gradnja prizidka bi trajala tri leta, pridobili pa bi okoli 1000 m² dodatnih površin, ki bi jih s pridom uporabili za vso dejavnost. Projekt pa je vreden 180 mio SIT, polovico naj bi prispevala država.

Drugo informacijo je posredoval Igor Novljan, ki je sodeloval pri razgovorih s predstavniki mesta Lensburg v Švici, da bi prišlo do pobratenja. Prijateljski, predvsem pravi človeški stiki so bili navezani ob gostovanju vrhniške godbe v tem švicarskem mestu, ki je precej podobno Vrhniki. V letu 1994 nameravajo Švici vrniti obisk in s tem bi Vrhniko še bolj spoznali. Sodelovanje pa bi bilo enostavno in spontano na vseh področjih. In-

formaciji so delegati vzeli na znanje.

Nato so brez pripomb sprejeli zapisnik prejšnje seje.

Naslednjo točko dnevnega reda »Osnutek proračuna za leto 1994« je podal predsednik IS Vili Granda, ki je med drugim poudaril, da je državni zbor že sprejel proračunski memorandum za leto 1994 in na podlagi teh usmeritev je izdelan tudi osnutek vrhniškega proračuna. V razpravi so delegati imeli nekaj pripomb, ki jih lahko takole strnemo:

- za leto 1994 so podane samo številke, ni pa primerjav s prejšnjim letom, tako da ni mogoče izračunati indeksov;
- za turizem in promocijo Vrhnike je predvidenih premalo sredstev;
- za KS je iz proračuna namenjenih premalo sredstev;
- za leto 1994 bi bilo treba najprej obnoviti razsvetljavo na Stari cesti;
- za medobčinske inšpekcijske službe je namenjenih veliko sredstev, za kar bi morale narediti veliko več, predvsem pa ukrepati;
- že več let se samo govori o popravilu streh na vseh treh osnovnih šolah, zato bi morali več nameniti za materialne stroške prav za te tri šole;
- osnutek proračuna je želja

le centra Vrhnike, ne pa tudi obrobni naselij;

— v letu 1994 je treba upoštevati rekonstrukcijo ceste Bevk — Blatna Brezovica;

Na koncu razprave so delegati osnutek z vsemi pripombami sprejeli in ga dali v 30-dnevno javno razpravo.

Veliko mnenj in pripomb pa so imeli delegati na osnutek odloka o komunalnih taksah v občini Vrhnika. Nazadnje so delegati osnutek sprejeli ter ga dali v 30-dnevno javno razpravo. Predlog taks bomo objavili v naslednji številki, ko bo konec javne razprave in bo predlog verjetno sprejet na skupščini. Tudi o osnutku sprememb odloka o javnem redu in miru, ki so ga delegati dali v enomesečno razpravo, bomo več pisali v naslednjih številkah »Našega časopisa«.

Predsednik skupščine je še povedal, da je imel delegat družbenopolitičnega zbora Tone Jesenko težave, ker je izrazil mnenje na novembrski seji zborov SO Vrhnika, ki je bilo objavljeno v Našem časopisu. V takih primerih kot župan zagovarjam pravico vsakega delegata, da ob obravnavi na sejah skupščine pove svoje mnenje, je rekel Vinko Tomšič.

S. S.

Fantje letnika 1975 na naboru

8. 12. in 9. 12. 1993 je oddelek za obrambo občine Vrhnika pripravil nabor za vrhniške fante, rojene leta 1975. Dva dni je Cankarjev dom na Vrhniki gostil nabornike in naborno komisijo, ki je potrjevala sposobnost in določevala rod služenja nabornikov v slovenski vojski. Ti naborniki bodo odšli na služenje vojaškega roka v letu 1994, ko bodo dopolnili 19 let oziroma, ko bodo končali šolanje. Pred naborno komisijo se je zvrstilo 130 mladih fantov iz vseh KS občine Vrhnika.

Na nabor so jih vpoklicali iz posameznih KS predvsem zato, da bi obudili stare navade, »štelenga«, ko so na nabor prihajali z okrašenimi vozovi in harmoniko.

Sam nabor sta obiskala tudi poveljnika vojašnice Ivana Cankarja (Raskovec) in 530. učnega centra (Vrhnika) ter župan Vinko Tomšič.

S. S.

Naborna komisija in gosti iz vojašnice Ivana Cankarja spremljajo podpis mladega nabornika.

Vsakega nabornika je pred naborno komisijo sprejelo dekle v narodni noši z obveznim nageljnomo.

Do trpljenja prebivalcev v državnih bivše SFRJ Vrhničani nismo ravnodušni

Tragedija prebivalstva nekdanje SFRJ se nadaljuje, zamera pa zanimanje svetovne javnosti za trpljenje ljudi. Na prizorišču ostajajo le najvztrajnejše humanitarne organizacije, njihovo človekljubno poslanstvo pa vztrajno ovirajo militarni interesi vseh sprtih strani.

V takem vzdušju nemoči, ki se je dotaknilo tudi Slovenije, smo v oktobru letos sprejeli poziv mesta Čapljin, s katerim je občina Vrhnika še v času skupne države navezala tesne prijateljske stike in jih obdržala tudi v obdobju najtežjih vojnih dogodkov, da potrebujejo pomoč.

Pomoč v najnujnejših prehrabnih izdelkih, oblačilih, zdravilih smo že zbirali za prebivalce Čapljin in jo sredi vojne vihr dostavili neposredno prizadetim. Tako smo letos v oktobru že drugič povabili podjetja in zasebnike k zbiranju prostovoljnih prispevkov v materialu in denarju.

Z zadovoljstvom ugotavljam, da je poziv za zbiranje pomoči za prebivalce mesta Čapljin uspel. Z denarnimi in blagovnimi prispevki so pomagali:

1. KARITAS, Vrhnika
2. OO Rdeči križ, Vrhnika
3. LEK Ljubljana
4. TOSAMA, Tovarna sanit. materiala, Domžale
5. KRKA, Tovarna zdravil, NOVO MESTO
6. Industrija usnja, Vrhnika
7. LIKO, Vrhnika
8. LIKO Global
9. LIKO LES
10. LIKO PRIS
11. ELLES, BOROVNICA
12. ISKRA Antene
13. KMETIJSKA ZADRUGA, VRHNIKA
14. ŽITO, TOZD PEKARNA, VRHNIKA
15. STANOVANJSKA ZADRUGA, VRHNIKA
16. »STENPLAST«, Vrhnika
17. PICO, Sinja Gorica
18. PAP Biro d.o.o.
19. Leskovec, papirnica M. Ana
20. Pizzerija Boter
21. Anton Istenič
22. Saniker, d.o.o.
23. Trgovina KOCKA
24. Pigval — Helko
25. Anton Baškovč
26. Gostilna Pod mostom, Nada Drašler
27. REGAL, David Mole
28. Optika Jelovčan
29. Filip Rožman, Delavsko naselje 4
30. Beta Zupančič, Bevk 25
31. Marjan Oblak, Sinja Gorica 103
32. Penko Angelo, Usnjarska
33. Roman Mazi, Borovnica
34. Janez Trček, Med Vrtovi 5
35. Anton Ozimek, Dragomerška 21,
37. Izvršni svet SO Vrhnika

Potrdili smo, da smo ljudje, ki ne ostanemo neprizadeti ob nerazumljivem nasilju, ki nedolžne ljudi peha v osebne tragedije in v pomanjkanje. Z nesebično solidarnostjo smo razili upanje za čimhitrejšo umiritev razmer v naši neposredni bližini.

Vsem, ki so s svojim prispevkom pomagali, da je naša občina tudi tokrat neposredno priskočila na pomoč prebivalcem Čapljin, se ponovno zahvaljujem, prav tako v imenu tistih, ki so izdatno pomoč že prejeli.

Vrhnika, december 1993

Predsednik
Skupščine občine Vrhnika
Vinko Tomšič

Humanitarna pomoč za Čapljin je imela kar čudno in zanimivo pot. Osemtonski tovornjak so napolnili na Vrhniki ter pomoč odpeljali prek hrvaške meje v Zagreb,

kjer na bi vse skupaj prevzel tovornjak iz Čapljin. Po vseh mogočih in nemogočih razmerah v Zagrebu na carinskih skladiščih ter iskanju potrdil in papir-

jev za izvoz in uvoz »humanitarne pomoči« smo tovor iz našega tovornjaka preložili na čapljinskega, ki je po štirih dneh le pripeljal v Čapljin.

Vsak kraj se povezuje

Predsednikom krajevnih skupnosti smo poslali nekaj vprašanj, na katera smo jih prosili odgovoriti. Vprašanja so naslednja: Vrhniška občina je sedaj ostala taka kot je bila dolga leta. Ali ste v njenem okviru

pričakovali za svoje potrebe več ali manj denarja in posluha?

Ko bo nova lokalna zakonodaja, se bo občina delila. Nekateri kraji že mislijo na samostojnost. Ali bi bili zato, da vsaj upra-

vo še vedno sodite pod Vrhniko, če bo tam okraj, ali bi se povezali kao drugače?

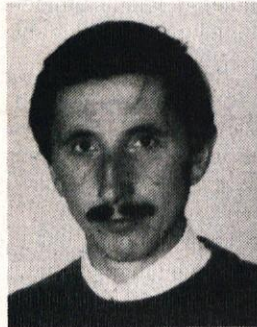
Pri našem časopisu smo si prizadevali, da bi zajeli utrip krajev, z večjim ali manjšim uspehom. Koliko pričakujete, da bo ta medij še lahko populariziral različne kraje in ljudi v njih, če po krajevnih skupnostih ne bo pravega sobesednika. Nekatere so bolj prodorne, druge so manj.

Peter Mauser,
predsednik sveta KS
Dragomer — Lukovica

Glede na splošno gospodarsko situacijo moja pričakovanja glede financ v odnosu Občina Vrhnik — Krajevna skupnost Dragomer-Lukovica niso utopistična. Sredstva, ki nam jih namenja, zadostujejo za tekoče poslovanje (stroški javne razsvetljave, vzdrževanje Doma Krajevnih skupnosti, manjša pomoč krajanom, ter se lotevajo del, ki vplivajo tudi na širšo krajevno okolico). Sicer pa je opaziti, da občina troši več sredstev za investicijskega dela v sami Vrhniki, medtem ko je dela, ki so bila opredeljena še za čas samoprispevka v KS, zelo težko opraviti. Pri nas je tak primer zbirnik vode v Lukovici, ki ga že pet, šest let vsako leto uvrščamo pod prednostno delo, pa do danes še ni prišel na vrsto. Verjetno je to po načelu: daleč od oči, daleč od srca, kar je značilno tudi za preostala upravna središča. Vrhnika pri tem, po mojem, ni izjema. Vsekakor pa bi se morala Občina Vrhnika sedaj, ko je rešeno vprašanje vodovoda, lotiti reševanja problema kanalizacijskega sistema v krajevnih skupnostih in seveda tudi celostno.

Na nedavnem pogovoru o novi lokalni zakonodaji, ki ga je na Vrhniki vodil Ciril Ribičič, se je jasno pokazalo, da je vse skupaj še visoko v oblakih. Zato o tem sedaj ni mogoče niti resno govoriti niti razmišljati.

Po mojem mnenju je Naš časopis v konceptu preobširen. Zanimivo bi bilo pripraviti anketo, da bi ugotovili, koliko občanov časopis prebere, koliko ga prelieta in koliko ga sploh ne vzame v roke. Glede na zasičenost ljudi s tovrstnimi publikacijami bi bil verjetno učinkovitejši v obliki biltena, ki bi krajane oziroma občane obveščal o konkretnih akcijah, sklepih in podobnem, in to v zgoščenih obliki.

Janez Malavašič,
predsednik KS
Podlipa-Smrečje

1. Glede posluha in denarja za našo KS bi rad poudaril, da bi morala občina večji poudarek nameniti ureditvi in asfaltiranju ceste Podlipa-Smrečje.

Že pred leti je bila sprejeta strategija razvoja občinske infrastrukture, v kateri je bilo rečeno, da je treba najprej urediti vse bolj prometne ceste, ki nas povezujejo z sosednjimi občinami. Le na tak način lahko pričakujemo večji pretok ljudi skozi naše kraje, kar pa je tudi pogoj za razvoj našega

turizma, od katerega vedno več pričakujemo.

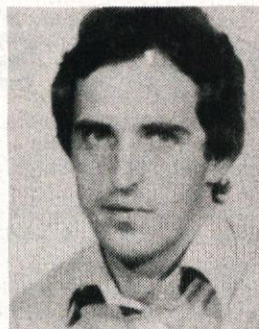
Da bi ta cesta res morala biti deležna prednosti, pove tudi dejstvo, da je ta medobčinska povezava tudi najkrajša povezava Žirovske doline v Ljubljano.

2. Glede na zakonodajo o lokalni samoupravi, ki se pripravlja, naša KS niti nima pogojev za ustanovitev samostojnega okraja ali povezovanje v kateri drugi okraj. Naša KS se že po naravi nagiba proti Vrhniki in menim, da bo tudi upravno še naprej spadala pod Vrhniški okraj.

3. Naš časopis bo zagotovo še naprej dober vir informacij o dogajanjih v naši občini. Po drugi strani pa daje tudi možnost, da vsaka krajevna skupnost predstavi svoja dogajanja vsem občanom Vrhnik. Problem je v tem, da vedno manjka ljudi, ki bi bili pripravljeni sodelovati, ne samo na informativnem področju, ampak tudi pri reševanju vseh problemov kraja.

Prav zato bi rad izkoristil to priložnost, da se obrnem na vse krajane s prošnjo, da bi vsak, ki ima voljo in smisel za pisanje, stopil v stik z uredništvom Našega časopisa. Tako bi lahko podrobneje predstavili utrip našega kraja vsem občanom.

Ker je čas praznikov, bi vsem krajanom KS Podlipa-Smrečje zaželel vesele božične praznike in veliko delovnih uspehov v novem letu 1994.

Franci Petkovšek,
predsednik sveta KS
Stara Vrhnika

V prejšnjih letih je vaša krajevna skupnost veljala za pasivnejšo v občini. Praktično se ni dogajalo nič novega, zato so tudi sredstva iz proračuna prihajala le za redno vzdrževanje in delovanje KS. Lani decembra pa smo izvedli volitve tudi v organe KS in dobili novo vodstvo, ki se je aktivno vključilo v razreševanje krajevnih problemov. Svet KS se je redno sestajal enkrat na mesec in poskušal sproti reševati nastale probleme.

Spomladi letos smo asfaltirali cesto od vasi do Podčela do vasi v dolžini 1050 m. Krajanje smo sami prispevali več kot 70% sredstev, manjkajoča sredstva pa smo prejeli iz proračuna občine in prispevkov zasebnikov. Krajanom smo omogočili, da so sredstva odplačevali v obrokih prek sklada stavbnih zemljišč. Investicija je znašala 4.900.000,00 sit, kar pa ni bil mačji kašelj. V krajevni skupnosti smo poleg tega registrirali tudi dotrajani vodovod v dolžini 300 m in pridobili novo transformatorsko postajo v Podčelu. Krajanje se nekoliko hudojejo na PTT, ki zamuja s telefonskimi priključki.

S sredstvi, ki smo jih prejeli letos, smo kar zadovoljni in podobno financiranje pričakujemo tudi v prihodnjem letu, ko smo si zastavili še bolj smelega načrta. Pričeli smo namreč s širitvijo pokopališča, za kar smo že pridobili lokacijsko dokumentacijo. Nekaj sredstev za ta namen pa smo pridobili iz namenjnin za grobove, kar pa seveda ne bo zadostovalo za celotno investicijo.

V načrtu imamo tudi adaptacijo doma krajevnih skupnosti, ki jo prelagamo že precej let. Glavni razlog za to je bila mlatilnica za žito, ki je še do letošnjega leta obratovala pod domom. Načrtujemo, da bi odprodali gasilski dom in v domu krajevnih skupnosti uredili skupne prostore za delovanje krajevnih dejavnikov. Seveda je vse to povezano z ogromnimi finančnimi sredstvi in prostovoljnimi delom krajanov, kar pa je v sedanjih časih težko uresničiti.

Naša krajevna skupnost je v neposredni bližini Vrhnik, zato je normalno, da se upravno še vedno povezujemo z občinskim središčem. Ker je lokalna samouprava še nedorečena, je težko govoriti, kakšna bo pristojnost krajevnih skupnosti in kakšna sredstva lahko pričakujemo za uresničitev načrtov KS.

Krajevna skupnost Stara Vrhnika je majhna krajevna skupnost, zato se ljudje med seboj bolj poznajo in lažje komunicirajo kot lastne krajevnih skupnosti. To je tudi prednost pri reševanju skupnih interesov, ki jih imajo krajanje na svojem območju. Kar zadeva Naš časopis, menimo, da je potreben in da bi moral v prihodnje bolj popularizirati delo v krajevnih skupnostih in ljudi v njih. Seveda je veliko odvisno tudi od posameznikov, ki dopisujejo v naš časopis. Če na določenem območju ni pravih sobesednikov, tudi dogodki iz posameznih sredin ne pridejo v Naš časopis.

Potrudili smo se, da smo v nekaj stavkih prikazali naše delo in težave in upamo, da si boste ustvarili pravo sliko o naši krajevni skupnosti.

Franc Drašler,
predsednik sveta KS
Borovnica

Krajevna skupnost Borovnica, ki šteje skupaj 15 naselij, je največja KS v občini Vrhnika in v njej živi nekaj manj kot tretjina vseh prebivalcev občine Vrhnika, že v preteklosti smo pričakovali več denarja in vlaganja v zastarele objekte. Enako tudi v sedanjem obdobju pričakujemo več, saj potrebe kažejo, da močno zaostajamo za občinskim središčem. Potrebe in želje so zelo velike in naj nekatere kar naštejem. Asfaltiranje krajevnih cest, katerih je še cca 5 km, občinskih 6 km, kanalizacija v naselju Breg-Pako, Dol-Laze, Borovnici in Brezovici, javno razsvetljavo v vseh naseljih, obstoječa knjižnica je v neprimernih prostorih in zelo tesna. Objekti, ki so namenjeni za to dejavnost, so v razpadajočem stanju. Od samih krajanov pričakujemo več pobude, kakor tudi od občine za sanacijo le-teh. Ustanavljajo se razna društva in kulturne skupine, ki nimajo prostorov za dejavnosti, ki jih želijo izvajati. Šola kot edini prostor za prireditve je sicer primeren za organizacijo prireditev, ni pa namenjen za razvoj posamezne dejavnosti. Šolski prostori, ki so bili zgrajeni pred cca 20 leti, že kažejo pomanjkljivosti, saj streha pušča na več mestih.

Od turizma pričakujemo zelo veliko, saj so občina Vrhnika in nekateri krajanje s posameznimi akcijami spremenili podobo urejenosti predvsem v soteski Pekel.

V letu, ki se mu približujemo, si želimo urediti podobo okrog stebra ter sam stebel, ki je v razpadajočem stanju, pa je vendar tudi simbol Borovnice. Obstajajo tudi možnosti za razvoj kmečkega turizma v vseh letnih časih, saj so po posameznih krajih za to naravne možnosti. Obstoji tudi klub kmečkih žena, ki je zelo aktiven.

Že nekaj let poteka akcija za napeljavno vodovoda v naselju Dol pri mlinu Bistra, saj prebivalci tega dela naselja pijejo vodo iz potoka, ki je onesnažena s škodljivimi zmesmi in menim, da je to edino območje v občini Vrhnika, ki še nima zdrave pitne vode, kljub temu da neposredno ob naselju teče vodovod do Vrhnik. V podobnem položaju so naselja na Pokojiški planoti, ki uživajo vodo neposredno iz struge Otavščice, v katero se stekajo odplake s ceste in gozda, voda pa vse to odnaša v niže ležeče črpalnice. Na področju lokalne samouprave se nekaj premika, in sicer v to smer, da sedanja krajevna skupnost postane bodoča samostojna občina Borovnica z istim obsegom kot sedanja KS. Borovnica izpolnjuje vse pogoje za samostojno občino po zahtevah, ki so navedene za formiranje samostojnih občin v Sloveniji.

Veliko je še neznank, ko se bomo odločali o samostojni občini, nihče ne more dati jamstva za

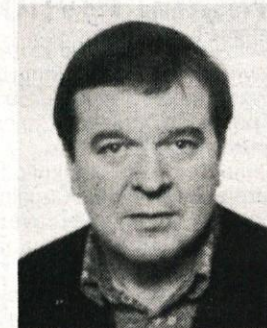
resnično boljše življenje občine in njenih prebivalcev. Osebnostno mislim, da bodoča občina problemov, ki jih ima sedanja KS, ne bo hitro rešila. V letu 1994 se bomo na referendumu odločali o samostojni občini Borovnica, v zvezi s tem bomo organizirali v mesecu februarju 1994 okroglo mizo, oziroma razpravo o lokalni samoupravi, zato bomo povabili nekoga iz komisije, ki je formirana pri državnem zboru Slovenije. O datumu razprave bomo Borovničane še obvestili.

Vse nastajajoče spremembe prinašajo tudi veliko neznank, ki jih marsikdo ne zna razrešiti in ne zaupa drugemu, ki drugače razmišlja, zato se v občinskih medijih pojavljajo razne polemike, ki po svoje kreirajo razvoj kraja, ter večini vsiljujejo svoje mnenje. Predlagam, da se oboji na pobudo kogarkoli pogovorimo in usklajeno rešimo probleme v dobiti kraju, kjer skupno živimo in delujemo.

Svet KS, ki je bil izvoljen na volitvah 1990, se v letu 1994 izvoli v novi svet KS ali svet bodoče občine Borovnica. Svet KS je v tem času večkrat deloval na robu sklepčnosti ali pa je bil nesklepčen, tako da je bilo delovanje KS odvisno od samostojnih pobud in s tem so nastajale nekatere povrnosti.

V letu 1994 želimo na KS zaposliti novo moč, profesionalnega tajnika, ki bo opravljal komunalna in vzdrževalna dela obče upravnih potreb kraja ter za potrebe lokalne samouprave. Sedanje volontersko delo je bilo neučinkovito tudi zato, ker za opravljeno delo ni bilo možno nuditi nobenih honorarjev ali nagrad.

Vsem krajanom Borovnice, občanom Vrhnik ter ostalim sodelavcem in znancem želim vesele božično praznovanje ter zdravo in srečno novo leto 1994.

Matevž Samotorčan,
predsednik
KS Ligojna

Vsekakor, bi Krajevna skupnost potrebovala več denarja za potrebe financiranja Krajevnih skupnosti, kot ga je dodeli občina po ključu financiranja. Toda, da smo potrebe pokrili, smo imeli uveden deset let samoprispevek za asfaltiranje cest.

Za nabavo avtocisterne in zgraditev vodnega zajetja pa so krajanje prispevali v enkratnem znesku. Ob takih programih pa je prisluhnila tudi Občina in nam dodelila sredstva iz vira dodatnega financiranja.

Bili bi tudi zato, da bi krajevna skupnost Ligojna še vedno sodila pod upravo Vrhnik, in ne razmišljamo, da bi se drugače povezovali.

Kar zadeva Naš časopis, bo še uspešen, kraje in ljudi pa bo populariziral, če bo v krajevni skupnosti več sobesednikov.

Urban Žirovnik,
predsednik
KS Verd

1. Od občine smo vseskozi pričakovali več — tako posluha za reševanje problemov v KS kakor tudi denarja. Predvsem rednejšega dotoka sredstev po programu.

2. Še vedno želimo, da bi upravno sodili pod občino Vrhnik, tudi če bo tam sedež okraja. Nimamo nikakršnih teženj, da bi se povezovali kako drugače.

3. Smatramo, da bo časopis lahko še nadalje z uspehom opravljal svoje poslanstvo. Tudi v naši krajevni skupnosti bo našel ustreznega sogovornika, če se bo le kdo oglašil na razgovor. Smo pa med tistimi, ki se sami ne znamo hvaliti, torej med »manj prodornimi«, zato nas je treba na razgovor »izzvati«.

Stane Jeraj,
predsednik KS
Drenov Grič —
Lesno Brdo

Denarja za normalno delovanje je veliko premalo. Jezi me, da se nekatere zelo stare naloge (na občinski ravni in tudi na republiški) ne premaknejo z mrtve točke. Najbolj v nebo vpjoch primer je cesta M 10.

O vprašanju povezovanja v druge sredine zaenkrat niti nismo razpravljali. Podpiram zamisel o sedežu okraja na Vrhniki.

Mislim, da je Naš časopis med ljudmi zelo priljubljen. Tudi sam ga redno prebiram. Morali pa bi bolj paziti, da bi bile zastopane vse KS. Res da ni v vseh KS dopisnikov, zato bi moral svet časopisa te vrzeli zapolniti po svojih močeh.

Nova trgovina na Vrhniki

DOM IN OPREMA TRGOVINA POHIŠTVA

VRHNIKA, TRŽAŠKA CESTA 23 (stara glasbena šola — pri kino dvorani), tel.: (061) 755-255

ODPRTO

od 8. do 12. in od 16. do 19. ure,
sobota od 8. do 12. ure.

Opremljate svoj novi dom ali pa želite samo preurediti svoje stanovanje? Obiščite nas v naši novi trgovini pohištva, kjer Vam po ZELO UGODNIH CENAH IN PLAČILNIH POGOJIH nudimo popolni program stanovanjske opreme:

- sedežne garniture
- dnevne sobe
- spalnice
- otroške in mladinske sobe
- vzmetnice
- predsobe
- jedilnice
- kuhinje
- pisarniško pohištvo...

Obiščite nas in se prepričajte o ugodnostih, ki vam jih nudimo.

Vesele božične praznike ter srečno in zdravo novo leto!

Stranke, ki še delujejo

Marsikatera stranka, ki je še sodelovala na zadnjih občinskih volitvah, ni več med delujočimi. Nas pa je le zanimalo, kako na vrhniško politiko gledajo stranke, ki delujejo, zato smo jim zastavili nekaj vprašanj.

1. V aprilu se bo iztekel mandat občinske skupščine, če z novim zakonom o lokalni upravi in z ustavnim zakonom ne bo določeno, da se ta mandat podaljša. To je prva demokratično izvoljena občinska skupščina, ki je v začetku še delovala kot tridomna, po novem poslovniku pa kot enodomna. Ali imate kot stranka vtis, da je dobro delovala?

2. Na Vrhnikih in drugod se je marsikaj uredilo, čeprav je prav življenje v teh krajih splošno zaznamovalo vojna in vojaška grožnja, ki je trajala dalj kot drugod po Sloveniji. Občinska skupščina je sprejela sklep o demilitarizaciji občine, vendar do izvedbe ni prišlo. Prišlo pa je do tega, da je vsaj del objektov zdaj prepuščen civilni rabi. Ali ste kot stranka razočarani ali mislite, da je stanje, kakršno je, sprejemljivo za razvoj kraja?

3. Občinska skupščina se je kar precej ubadala s svojo sklepčnostjo. Ker bodo tako ali tako v prihodnjem letu nove volitve, kaj namerava stranka narediti, da zagotovi delovanje občinskih teles?

4. Ali mislite, da ste kot stranka lahko kaj premaknili in ali bi ob drugičnem razmerju moči lahko naredili kaj več?

Dr. Marjan Vezjak,
predsednik
Zelenih Vrhnik

Ad 1) in Ad 3)

Skupščina občine je glede na konstitutivne pogoje delovala kar zadovoljivo. Vsekakor predstavlja tri-zborna zasnovna krajevne samouprave tako majhne skupnosti popolni anahronizem. Problem nesklepčnosti je posledično mogoče jemati do neke mere za samoumevno, saj imajo poslanci poleg delegatskih, še številne druge zadolžitve. Potrebna je temeljita reorganizacija in profesionalizacija glede na pogoje nove regijske in občinske uprave.

Ad 2)

Demilitarizacija je eno naših najpomembnejših področij delovanja. Trdimo lahko, da smo jo v naš prostor ponesli prav ZELENI VRHNIKE, in to že pred letom 1990. Z odhodom JLA so seveda nastale popolnoma drugačne razmere. Ne glede na objektivne razmere še vedno grozeče vojaške nevarnosti, nismo bili od novih oblasti deležni zelenega sodelovanja. To dejstvo se je izkazalo na primer ob namestitvi novega radarja na Ljubljanskem vrhu. Kljub številnim telefonskim klicom krajanov, ni bilo strokovnih pojasnil o tehničnih lastnostih novega radarja in ni bilo razlag o (ne)škodljivosti njegovega delovanja. Menim, da je takšno ravnanje neprimerno, ker pri ekološko že kar zavednem prebivalstvu ne ustvarja zaupanja v čisto strokovne in potrebne akcije.

Pri reševanju problema demilitarizacije je mojem mnenju potrebno zasnovati in uradno sprejeti integralno strategijo uporabe vojaških objektov v civilne namene v naši srenji. Pri tem je zaželeno, da v daljši perspektivi tako industrija kot tudi vojska zapusti strnjena področja poselitve in se umakne v posebej za ta namen predvidene površine: v industrijsko-obrtno cone oziroma od naselij oddaljene vojašnice. Konkretna problema pa je možno reševati izključno z upoštevanjem stroke, z javnimi razpisi in s čim manjšim političnim voluntarizmom.

Ad 4)

Menim, da smo ZELENI VRHNIKE v prvih letih prve demokratične oblasti pri nas kar nekaj premaknili — in to tako v fizičnem kot mentalnem smislu. Toda bariere in številni vplivi naravnani proti ekološkemu programu, so še vedno gigantski. Rezultati naših prizadevanj bi lahko bili še mnogo večji, a za to obstajajo tako objektivni kot subjektivni razlogi. Mnoge slabosti so tudi v nas samih. Naj kot objektivno dejstvo navedem, da je vedno manj ljudi, ki so voljni delati na amaterski ravni. To vsekakor kaže, ob upoštevanju težkega materialnega položaja nekaterih posameznikov, na specifične moralno — etične značilnosti sedanjosti slovenske populacije.

Tudi v bodoče smo pripravljeni ustvarjalno sodelovati pri reševanju ekoloških in drugih problemov občine (na primer pri reševanju deponije, ločenem zbiranju odpadkov, čistilni napravi, plinifikaciji itd.) in to kadarkoli — in ne samo po trenutni potrebi raznih lobbjev — javno, s strokovnimi argumenti in brez politikanstva. Menim, da je potrebno obnoviti delovanje občinske Ekološke komisije kot instrumenta civilne družbe, ki predstavlja vez med stroko, krajanom in občinskim vodstvom in mimo katere ne bi smela v bodoče iti nobena pomembnejša odločitev s področja okolja in prostora. Rezultati kot so to na primer: dve ekološki šoli, snemanja stanja onesnaženosti Ljubljaničice, razstave, predavanja, čistilne akcije in številne druge, nas prejemajo z zadovoljstvom in nas obenem zavezuje za še večji prizadevanji tudi v bodoče.

Dovolite mi, da ob tej priliki zaželim vsem prebivalcem občine Vrhnika kar se da uspešno, in v prijetnem okolju, zdravlja polno novo leto 1994.

Jože Rus,
predsednik SKD
OO Vrhnika

Kot stranka Slovenskih krščanskih demokratov se odgovorno vključujemo v življenje naše občine. Z ustvarjanjem novih, bolj človeških pogojev življenja si prizadevamo, da se med seboj spoznamo, povezujemo in sodelujemo. Da smo na pravi poti, nam dokazuje dejstvo, da nismo spremenili osnovnih vrednot oziroma smernic našega predvolilnega programa.

Jasno, odgovorno in odločno se bomo zavzemali, da bomo gradili našo skupno bodočnost z vsemi ljudmi dobre volje. Na temelju resnice, osebne odgovornosti, delavnosti in strokovnosti, izhajajoč iz človeka za človeka.

Od prvih demokratičnih volitev pa do danes se je v občini Vrhnika, lahko rečem, kar nekaj naredilo. Najprej pod vodstvom dipl. arh. Franceta Kvaternika, žal je bil zaradi njegove bolezni na njegovo mesto župana izvoljen »pravi Vrhničan« Vinko Tomšič, ki sedaj dokaj uspešno vodi skupščino.

Cilje, ki si jih je določil izvršni svet, pa dobro krmaril dipl. inž. Vili Granda. Pri tem mislim predvsem na razvoj telefonije, obnovitev doma Karla Grabeljške, v katerem domuje gasbena šola, uspešen razvoj drobnega gospodarstva, podjetniško obrtno cone pod Hruševco v nekdanjih tankovskih garažah, novi most v Bevkah in razširitev ceste na Zaplano, pomoč pri adaptaciji gasilskega doma na Drenovem griču in ureditev prostorov za šolo; še bi lahko našteval, bodi dovolj.

V zdravstvenem domu so se razmere uredile pod novim vodstvom g. Franceta Cukjati.

Občinska skupščina se je v tem obdobju ukvarjala s svojo sklepčnostjo, zato je izvršni svet predlagal, da bi sprejeli odlok o pristojnostih občinske skupščine o volitvah v zboru Skupščine občine Vrhnika in tako problem rešili do konca mandata. Moram pa zapisati, da so naši delegati Občinskega odbora slovenskih krščanskih demokratov redno hodili na seje.

Lahko ugotovim, da smo kot stranka in kot Občinski odbor Slovenskih krščanskih demokratov Vrhnika uspeli nekaj narediti s pomočjo naših članov, ki so jim bile zaupane občinske funkcije na prvih demokratičnih volitvah.

Zavedam se, da ste najboljši razsodniki volivci, ki naj bi te ugotovitve potrdili ali pa tudi ne na naslednjih volitvah.

Spoštovani občani in volivci: Občinski odbor Slovenskih krščanskih demokratov Vrhnika prav gotovo ni zadovoljen z vsem, še veliko problemov bo treba razrešiti za boljši jutri in v dobro nas vseh v občini Vrhnika.

Leon Gostiša,
Slovenska ljudska
stranka

Pri oceni občinske skupščine je treba upoštevati dejstvo, da je bila izvoljena še po stari volilni zakonodaji, ki je bila prilagojena t. i. delegatskemu sistemu. Isti volivci so tako izvolili tri, po sestavi (politični usmerjenosti) zelo različne zborov in skorajda je bilo pričakovati, da se bo pojavil anahronizem v delovanju take skupščine. Osebnostno menim, da je bila s prehodom na skupno zasedanje vseh treh zborov (kjer pa je odločanje potekalo ločeno po zborih, tako da še ne moremo govoriti o enodomni skupščini) izražena določena politična modrost vodilnih organov v občinskih političnih strankah. Na tak način se je delno marginalizirala ideološkost skupščine in se je težiče delovanja preneslo na reševanje konkretnih problemov občine. Kako uspešni smo bili pri tem, bodo slej kot prej ocenili volivci s svojim glasovanjem na prihodnjih volitvah. Pri določenih projektih je bilo dvignjenega nekaj prahu, kar je seveda razumljivo in popolnoma normalno. Ljudje smo si pač različni in če je nekaj všeč meni, še ni nujno, da se bo s tem strinjal tudi moj sosed. V parlamentarni demokraciji je logično, da zmagovalna stranka ali koalicija poskuša uveljaviti svoj program, za katerega je nenazadnje tudi dobila mandat volivcev. Na Vrhnikih je bila to demokratična koalicija Demos. Če smo v štiriletnem mandatu zapustili, kar je razpoznavnega (in mislim, da smo), potem smo le upravičili zaupanje naših volivcev.

Ne gre spregledati, da je za razliko od mnogih občinskih skupščin v državi, vrhniška klub občasnih težavam s sklepčnostjo delovala po programu. Praviloma tudi zaradi nesklepčnosti prekinjene seje (ki pa jih ni bilo prav veliko) niso ovirale normalnega dela izvršnega sveta. Pričakovana reforma lokalne samouprave bo bistveno spremenila delovanje občinskih upravnih struktur

in njihove pristojnosti. Do njenega dokončnega izoblikovanja je zato težko govoriti o konkretnem delovanju občinske podružnice naše stranke v novih razmerah. Neznank je še več, saj niso razmejene pristojnosti in konkretni način razporejanja proračunskih sredstev med državo in novimi občinami. Politiziranje bomo rade volje prepustili parlamentarcem v državnem zboru in se raje posvetili konkretnim nalogam.

Mi smo na volitvah nastopili kot Slovenska kmečka zveza s samostojno listo za volitve v Druženopolitični zbor. Programski poudarek je bil seveda na problematiki kmetijstva in podeželja. V tej smeri smo tudi najintenzivneje delovali ob splošni krizi slovenskega gospodarstva, ki je dobila načela tudi kmetijstvo. Na Vrhnikih smo v okviru občinskega proračuna uspeli ohraniti določene perspektivne programe. S svojimi odborniki smo dovolj odločno zastavili glas tudi pri sprejemanju nekaterih pomembnih odločitev in glede na to, da smo kar številna poslanska skupina, za te odločitve sprejemamo tudi polno odgovornost. V veliki večini brez zadrege.

Ena od pomembnih odločitev je tudi sklep o postopni demilitarizaciji, ki je bil sprejet še v času, ko je bila v slovenskih vojašnicah bivša JLA. To je pomembno poudariti, saj smo ta sklep razumeli kot eno od možnosti osamosvojitvenega procesa (politika majhnih korakov). Hkrati smo si prizadevali za krepitev slovenske vojske, vedoč, da brez nje tudi samostojne Slovenije ne bo (člani naše stranke se niso podpisovali pod razne mirovniške izjave, katerih edini cilj je bil diskreditacija teritorialne obrambe, kar so storili nekateri vodilni slovenski politiki). Tudi sedaj nam je jasno, da ni samostojnosti brez slovenske vojske in logično je, da bo le-ta tam, kjer so že potrebni objekti. V našem mandatu se je kolo zgodovine zelo hitro premaknilo, zato tudi določenih sklepov ni dobro jemati v zakup za daljše obdobje (morda bi takratni sklep veljalo celo popraviti). Ne moti nas prisotnost slovenske vojske (mimogrede, ali ni dobro, da je letos moj bratranec »odslužil cesarja« kar v domači občini), saj je že kar nekaj objektov namenjenih civilni rabi, posebno vaščani Stare Vrhničke pa so razbremenjeni pritiska na kmetijske površine. Delno smo razočarani le zaradi počasnosti, ki jo kaže Ministrstvo za obrambo pri pogajanjih glede preostalih objektov, ki bodo dolgoročno namenjeni civilni rabi.

Jože Drenik,
Narodni demokrati

Ali imate vtis, da je skupščina dobro delovala? Komunisti so pripravljali mehek prehod iz totalitarnega režima v demokratični režim na več načinov:

Odziv kapitala — denarja v tujino, kar je po domače kraja, ustanavljanje vzporednih podjetij doma in v tujini ter tako imeti popoln ali delen nadzor nad denarjem.

Politično pa so hoteli izpeljati volitve v trodomne skupščine. Vemo pa, da so bili praviloma zbori združenega dela sestavljeni iz »rdečih« direktorjev. Zato se tudi ni čuditi, da v prejšnjem parlamentu zakon o lastninjenju v zadnjem delu mandata parlamenta sploh ni prišel na dnevni red zboru združenega dela. Kot posledica tega je dvestletni zastoj sprejetja zakona o lastninjenju. To daje legitimetno prehodna iz enostrankarskega sistema v demokratičnega.

To sem moral zapisati zato, da bodo občani lažje razumeli, kako so bili nekateri razočarani nad delom parlamenta in seveda enako velja tudi za občinske skupščine širom po Sloveniji.

Za vrhniško skupščino bi rekel, da je ena izmed skupščin, ki je delovala sorazmerno dobro, brez hujših pretresov, kljub vojni, osamosvojanju. Včasih je bil problem sklepčnost, kar pa ni bil boj kot ali obstrukcija.

Volivci — občani morate vedeti, da smo poslanci s svojimi službami in obveznostmi prevzeli še častno dolžnost zastopati volivce v skupščini. Včasih iz objektivnih razlogov ni mogoče priti na skupščino in zato je potreben ponoven sklic.

Skupščina je delovala sorazmerno dobro tudi zato, ker nismo med izvoljenimi poslanci imeli tako imenovanih podtaknjencev, ki bi se selili iz stranke v stranko. Torej smo resni poslanci, ki ostajajo zvesti stranki v dobrem ali slabem.

Seveda pa ne morem mimo podtaknjencev Zmaga Jelinciča, ki sicer zastopa vrhniške volivce v Državnem svetu. Sami ste se prepričali, da za Vrhniko ni naredil ničesar, razen da je na volitvah pobral volivne glasove. Menim, da je to dobra šola za naprej. Boljše je voliti domačega preverjenega kandidata kot pa obljub polnih ust človeka. Saj se spomnite njegovih predvolilnih obljub?

V teh treh letih delovanja nove oblasti je bilo precej narejenega. Demos, katerega del je bila tudi Stranka narodnih demokratov, še prej pa Slovenske demokratične zveze, je izpeljal plebiscit in nato osamosvojitve Slovenije kljub močnemu nasprotovanju stranke takratnih prenoviteljev, to je bivših komunistov in sedaj Stranke socialdemokratske preнове in liberalnih demokratov. Čas in zgodovina bosta verjetno ocenila ta dejanja kot enkratna v tisočletni zgodovini slovenskega naroda.

Omenili ste, da je občinska skupščina sprejela sklep o demilitarizaciji. Vi gotovo veste, da se ta sklep o demilitarizaciji nanaša na bivšo JLA. Kot stranka smo zadovoljni, da je sklep o demilitarizaciji uresničen stoddostno in na Vrhnikih ni že od oktobra 1991 nobenega vojaka JLA več. Kako lepo je videti zadovoljne starše ob prisegah slovenskih vojakov v dveh vrhniških kasarnah. Nobena država ne more obstajati brez vojske, policije in drugih institucij, torej tudi naša ne. Čež noč se ne naredi mnogo, zato pa se je v teh treh letih tudi v odnosu med Ministrstvom za obrambo in Občinsko skupščino Vrhnika premaknilo na več področjih. V jeseni je bivši dom JLA sredi Vrhničke dobila v upravljanje Glasbena šola. Zasluge, da je tako lepo obnovljen, ima vrhniški izvršni svet z g. Vilijem Grandom. Industrijska cona na Košacih kot del bivše kasarne dobiva nove najemnike ali lastnike.

Ne morem pa mimo največjega projekta, ki si ga je, kot enega prvih, naložila na ramena skupščina. To je projekt telefonije, ki je bil na Vrhnikih problematičen. G. Škof je najbolj zaslužen, da se je nabavila nova telefonska centrala in so potem lahko nadaljevali dela na posameznih priključkih. Kmalu bodo imeli vsi proslilci telefonske priključke. Projekt je sicer stal veliko denarja, vendar je bil uresničen v rekordnem času.

Na pobudo narodnih demokratov so napeljali elektriko k zadnji hiši pri šampetovem mostu, vodovod v Raskovec, položili asfalt, uredili javno razsvetljavo.

Tudi v drugih delih Vrhničke in preostalih krajevnih skupnostih so asfaltirali precej kilometrov cest ali jih kako drugače uredili.

Ceprav smo majhna stranka in na teh volitvah nismo dobili dovolj glasov, da bi prišli v parlament, smo našli za ideje, ki smo jih tudi uresničili, podporo v nam sorodnih strankah krščanskih demokratov, ljudske stranke, zelenih in socialnodemokratski stranki.

Materialno skoraj ni bilo mogoče narediti več. Nekatere stvari niso bile narejene tako, da bi bila zadovoljna večina, vendar upam, da bo tega vedno manj.

Da bo občinska skupščina sklepčna, je pa problem samo v trodomnem sistemu; če je skupščina enodomna, te stvari tečejo bolj utečeno. Občinska telesa — to so same komisije ali odbori — so delovala. Sam sem član dveh komisij in lahko povem, da je Svet za preventivo v cestnem prometu uredil za osnovno šolo Vrhnika prometni poligon, ki služi vzgoji učencev v prometu.

Potrudi se moramo, da se bomo na volitve v lokalne skupnosti, ki so pred durmi, odzvali, kajti le tako bomo lahko odločali o svojih kandidatih.

V svojem in v imenu stranke želim vsem občanom Vrhničke vesel božič in srečno novo leto 1994.

**Naj Vam mir,
ki ga Zemlji daruje
Svetočno Rojstvo,
izpolni vse dni
v novem letu 1994**

Vam želi

**Slovenska ljudska stranka
Podružnica Vrhnika**

Ob prehodu v novo obdobje

Na našo stranko je bilo naslovljeno prijazno pismo urednika Našega časopisa, gospoda Janežiča, za katerega se želimo zahvaliti, obenem pa odgovoriti na zastavljena vprašanja. Naj povemo, da se stališča naše stranke v marsičem razlikujejo od stališč drugih strank.

Naša stranka je nastala in bila ustanovljena poleti letos kot posledica razočaranja nad delovanjem Jelinčičeve SNS. Ustanovitelj je gospod Marjan Poljšak, član SPS (samostojne poslanske skupine). Oportunizem, s kakršnim nastopa SNS v parlamentu in drugod, je bil povod, da se nam je in se še pridružuje kar precej članov te stranke.

Naša stranka se precej kritično opredeljuje do delovanja občinske skupščine v preteklem obdobju. Njeno obnašanje vsiljuje občutek, da je velikokrat delovala bolj zaradi nje, da pač deluje, kot pa zares. Menimo, da je bila zelo, zelo daleč od občanov in njihovih interesov. Tako se npr. nekateri delegati sploh niso udeleževali sej ali pa so bili nedelni. Zamislili ali vprašanja tako dostikrat sploh niso prišla na dnevni red. Tisto, kar ni bilo v osebno korist delegata ali pa v interesu njegovih najbližjih prijateljev, so jemali površno in z levo roko.

Arogantno do same seje so pred kratkim nekateri odšli raje na zabavo, kot da bi sprejeli kakšno pomembno odločitev.

Zaradi takega vedenja menimo, da skupščina, naj bo tri — ali enodoma in naj je mandat jasen ali ne, mora zasedati. In to toliko časa, da pride vprašanje do dna. Res da je to težko delo, vendar pa je treba vedeti, da zaupanja volivcev ni dobro postavljati na kocko. Videti je da tako pomembne spremembe v slovenski družbi, kot je parlamentarna demokracija, nekateri še zdaj ne razumejo. Tako kot v bivšem komunističnem režimu se obnašajo kot glasniki bogov partije in mislijo, da so bili postavljeni na svoje mesto z

vrha, ne pa od spodaj navzgor. No, kako bodo voljeni v naslednjem obdobju, je stvar njihovih volivcev in tega, kaj bodo ljudem obljubili.

Če hočemo odgovoriti na vprašanje o demilitarizaciji, moramo seči nekaj desetletij nazaj. Za časa stare jugoslavije (tiste pred letom 1941) je italijanska meja potekala le nekaj deset ali pa še manj kilometrov od Vrhnik. Kot odgovor na italijanski fašistični imperializem je po obronkih vrhniške občine potekala strateško pomembna, tako imenovana »Rupnikova linija«. Na tej črti so bili zgrajeni mnogi obrambni projekti. Sama Vrhnika pa kljub nekaterim težnjam takrat ni bila militarizirana. Dejstvo, da je kraljeva vojska takratne Srbije kapitulirala že po nekaj dneh in pobegnili, nam pove, da je bila »Rupnikova linija« le po božna želja generala Rupnika, da obrani takratno zahodno mejo. Takrat bi bila militarizacija Vrhnik opravljiva in smiselna.

Po letu 1945 pa kaj takega ne bi mogli trditi. Italija je bila kar precej stran od Vrhnik in so »strateško pomembna« postojnska vrata, kot so kasneje opravljivali militarizacijo Vrhnik, bila le izgovor, da se »slavna Titova armada« neke nasele. Kot izgovor, da armada ostane na Vrhnik, je bila kasneje tudi »tržaška situacija«. Kasneje se je armada vpliv širil in Vrhnika z okolico je prešla v »dolino miru«, kakršno poznamo iz nedavne preteklosti. O armadi lojalnih domačinov so pisali celo v reviji Front, ki je bila glasilo sedme republike bivše SFRJ.

Menimo, da je popolna demilitarizacija vrhniške občine (v zdajšnjih mejah) glede na vojaško infrastrukturo vprašljiva. Veliko je takih, ki postavljajo glede tega vprašanja na prvo mesto racionalnost v izrabi obstoječih vojaških objektov. Vseeno pa menimo, da je občini na tem področju veliko uspelo, saj še zdaleč nismo tako »oboroženi«, kot smo bili še ne dolgo nazaj. Tako so se

tanki preselili na Raskovec, nekaj objektov in zemljišča je uspelo občini iztrgati iz rok ministrstva za obrambo in veliko manj je vpliva oboroženih sil na življenje v občini.

Ni pa prav, da ob zmanjšanju častniškega kadra obrambno ministrstvo zadržuje v svoji lasti kar precej stanovanj ali kar celih blokov na Vrhnik. Kratke sape se nam zdi trditve, da čakajo na delitveno bilanco. Kot je trdil gospod Janša v nedavni oddaji Omizje na TV je bil slovenski delež pri oboroževanju Jugoslavije veliko višji, kot pa smo skupaj z oborožitvijo in objekti podedovali po JLA. Zato ni smiselno, da stanovanja in objekte na sami Vrhniški ministrstvo sploh zadržuje, saj jih ne bo treba vrniti nikomur. Sama vojska pa tudi ne bo potrebovala toliko števil stanovanj. Medtem pa stanovanja propadajo, saj jih nihče ne vzdržuje, ali pa so polna ilegalcev (protizakonito vseljenih) od katerih, razen problemov, nimata koristi niti občina niti ministrstvo za obrambo. Če jih vojska ne misli prepustiti občini, bi lahko vsaj nekaj stanovanj dala po zmerni ceni v najem slovenskim družinam.

Kar zadeva delovanje občinskih teles, menimo, da je treba sprejeti poslovnik, po katerem bo sklepčnost in udeležba, taka ali taka; morala biti. Takega sabotiranja kot do sedaj si Vrhnika preprosto ne more privoščiti. Stare oblastne strukture in nekateri lobiji iz prejšnjega režima morajo sestopiti; časa in narodu v korist. Da gre pri sklepčnosti velikokrat za nagajanje in strah pred novim ali pa celo za to, da se ohrani nekatere privilegije ali zamegli nepravilnosti, pričajo mnoga dejstva. Niso se zmotili ljudje, ki so pripovedovali, da bo boj med staro strukturo in novimi, demokratičnimi silami težak. Naivno je bilo pričakovati, da se bodo nekateri zlahka odrekli v desetletjih pridobljenem položajem in lahkim, dobro plačanim službam, ki so jih dobili zgolj po svoji pripadnosti komunistični partiji in organizacijam pod dežnikom »zakaja«, ne pa tudi strokovnosti. Marsikateri aparatčik na občini ali delegat v skupščini se še danes obnaša, kot da se ljudem tresejo hlače, ko ga zagledajo. Menimo, da je za prihodnost Vrhnik nujno, da take sile odidejo s prizo-

rišča, pa naj imajo še tako »demokratična« imena. Ljudje, indoktrinirani v enopartijskem režimu, v demokraciji nimajo kaj iskati, saj sta to dva popolnoma nasprotujoča si koncepta.

Na prvi del zadnjega vprašanja žal ne moremo odgovoriti, ker naša stranka do nedavnega še ni obstajala. Na drugi del, ali bi ob drugačnem razmerju moči lahko naredili kaj več, pa lahko odgovorimo. Ob trenutnem stanju v občini, ki je sicer nekoliko boljše kot v marsikateri drugi občini, bi bilo treba radikalno poseči v nekatere probleme. Ker so se občinske oblasti do nekaterih problemov obnašale, kot da jih ni, ali pa niso hotele slišati zanje, se je nabralo kar nekaj stvari, ki jih bo treba razrešiti.

Tako bi bilo treba semaforizirati križišče Ul. 6. maja in Tržaške. V »špicah«, dostikrat pa tudi cel dan,

je na tem križišču pravcati kaos. Poleg tega je to kopica otrok, ki svoje življenje nosi v torbi, da pridejo do šole. Na milost in nemilost so prepuščeni trenutni volji večkrat preveč agresivnih voznikov. Poleti in zgodaj jeseni, ko se je šola že začela, je bilo opaziti noro divjanje nekakšnih »dirkačev« po Vrhnik. Z avtomobili in z motorji so tekmovali in verjetno bodo še, »kdo bo prej tam gor«. Predstavljajte si otroka, ki naivno misli, da voznik pazi nanj, kako pride pod kolesa pijanega norca, ki vozi več kot sto na uro...

Zelene Vrhnike bi med drugim vprašali, po katerih dvoriščih so iskali školjke starih avtomobilov, medtem ko so določeni ljudje zasipali kraške vrtače in jih spreminjali v zazidalne parcele. Gre za ohranitev narave in vodnih virov sifonskega značaja, kar je zakonsko zaščiteno.

Vrtače so bile do nedavnega uradno nezazidljive, ob pravem trenutku pa so se spremenile v gradbene parcele pravih ljudi na pravem mestu. Ob tem ni bilo nobenega protesta in se sploh ni opazilo, kaj se dogaja.

Sveta Trojica, bajer (ribniki na bivših glinokopih) in Retovje bi naj bili nekakšni rezervati neokrnjene narave, konec tedna pa se spreminjajo v piknik center »zelenih tablic«. Kaj puščajo za seboj, si lahko vsak sam ogleda, če se sprehodi po omenjenih delih Vrhnik.

Nobene kontrole ni nad množico tujcev, ki prihaja na Vrhnik in se tu zadržuje več mesecev ali pa se preprosto vseli v kakšno od praznih stanovanj. Veliko jih dela na črno kljub vednosti nekaterih, vendar tako početje kar dopuščajo.

Veliko prahu je letos dvignilo tudi podeljevanje tako imenovanih socialnih stanovanj. Veliko občanov se pritožuje, da so bila razdeljena nepravilno. Odgovorni se sicer sklicujejo na pravilnik, za katerega pa menimo, da je bil sprejet izredno nerodno. Res je, da ni stanovanj, res pa je tudi, po drugi strani, da so bila v preteklosti podeljena občinska stanovanja prosičcem, za katere bi morala poskrbeti podjetja, kjer so bili zaposleni. Ali pa so v njih samski ljudje, ki od dolga ne vedo, kaj bi počeli, druge pa se veččlanske družine stiskajo na nekaj metrih. Družinam, ki morajo v enem prostoru imeti vse od spalnice, kuhinje, dnevne sobe, otroške sobe in kopalnice, verjetno ni do tega, da bi v takih razmerah imele še kaj otrok.

Pa naj razni doktorji še tako bijejo plat zvona, da slovenski narod propada. Gospa, ki se je pred časom razpisala o »sveti dolžnosti do rojstva«, verjetno ni videla niti ene take družine. Ali pa si domišlja, da bodo njej na čast ženske rojevale kopice otrok ne oziraje se, kje bodo ti otroci zrasli in kaj bodo jedli. Po drugi strani pa se nekateri valjajo v večsobnih stanovanjih sem ter tja, ko pa se naveličajo, se preselijo v drugega, popolnoma uradno.

Komisija nikakor ni hotela upoštevati, da so otroci nekaterih prosičev bolni in da potrebujejo večje in bolj zračno stanovanje (kljub izvi-

dom zdravniške komisije). Celo nasprotno, iz čudnih razlogov so prvotni zapisnik o točkovanju prekrjoili tako da v končni objavi manjka sto in več točk, kar pa seveda vpliva na dodelitev. V stranki imamo vse dokumente, ki dokazujejo naše trditve.

Zato menimo, da bi morali v občini reševati probleme malo bolj z posluhom za ljudi. Delegat, ki je izvoljen, ne bi smel isti hip pozabiti, da ga je pravzaprav narod postavil na položaj, katerega zagovarja.

Občani, tudi tisti najbolj preprosti, le nismo tako brez pameti, kot si nekateri predstavljajo. Vsako stvar, še posebej obljube, si prekleto dobro zapomnimo. Obljube, ki so uresničljive, pa zaradi nesposobnosti ali pomanjkanja volje niso uresničene, pa še posebej.

V naši občini je nekaj podjetij, kjer se ne cedita med in mleko. Delavci po več mesecev ne dobijo osebnih dohodkov ali pa so le-ti krepko pod kolektivno pogodbo, če so, kadar so. Če razne »leteče gasilske ekipe«, ki po Sloveniji rešujejo zavožene firme, ne bodo nič naredile, je to socialna bomba, ki ima lahko tudi slabe posledice. Seveda se to ne bo odražalo le v podjetju, kjer se to dogaja, hitro se lahko zgodi, da nezadovoljni delavci svojo politiko in gnev prenesejo na ulico ali pa tja, kjer so korenine njihove nesreče.

Takrat določene stranke, ki so še pred nekaj leti pošiljale »najboljše«, da so nosili štafeto generalissimu oz. maršalissimu, ne bodo mogle kriviti desnice čes, da je kriva za nestabilnost. Koliko desničarjev je pokradlo cela podjetja?

Poskušali smo odgovoriti na vsa štiri zastavljena vprašanja s stališča naše stranke. Koliko smo odgovorili, presodite sami. Obstaja še nekaj rešitev za nekatera vprašanja, o katerih pa tokrat ne bi govorili.

Ob tej priložnosti želimo vsem občanom naše občine vse najboljše v letu 1994 in da bi vam uspelo obdržati delovno mesto in redno plačo, delegatom občinske skupščine pa modrost, da bodo znali prisluniti težavam ljudstva. Še posebej pa veliko uspeha uredništvu Našega časopisa, ki nam daje možnost, da objavljamo svoje prispevke.

Nacionalna Stranka Dela
Občinski Odbor Vrhnik

Prejeli smo

Igor Triller v Iskri Antene

V novembrski številki glasila Naš časopis ste objavili članek z naslovom:

Ekipa Igorja Trillerja v Iskri Antene V njem navajate poročilo direktorja Iskre Antene Mira Obreze poslancem o trenutnem položaju v podjetju, ki ga je podal na 26. zasedanju Skupščine občine Vrhnik, in sicer 11. 11. 1993. Med drugim trdi, da delavcev zaradi socialnih razmer niso odpustili, kar pa ne drži, saj sem sama ena od njih. Odločbo o prenehanju delovnega razmerja sem dobila kot tehnološki višek.

V podjetju sem bila zaposlena 14 let, pa vseeno nisem dobila odpravnine niti regresa za leto 1993. Problem odpravnine sem prisiljena reševati na sodišču.

Odnos direktorja Iskra Antene do svojih delavcev in resnice se kaže tudi v podatku, da je »približno deset delavcev odšlo na čakanje«. V resnici je odšlo 45 delavcev, kar lahko preberemo v sosednjem članku na isti strani glasila. V članku g. Obreza skrbi izkrivljanje podatkov v javnosti, sama pa sem veliko bolj zaskrbljena zaradi izkrivljanja podatkov v skupščini.

Sonja Kralj
Mokrice 18
61360 VRHNIKA

Ne delamo brez soglasij

Turistično društvo Borovnica ne more mimo nekaterih konstruktivnih, vendar verjetno zaradi nepoznavanja dejanskih razmer tudi enostranskih ugotovitev g. Franca Lebn na o delu, ki je bilo opravljeno pri ponovni oživitvi in obnovi poti in drugih objektov v soteski Pekel. Pisec prispevka v predzadnji številki Našega časopisa se namreč zelo moti, ko piše o tem, da gre za skupino, ki da to ob siceršnji podpori občinskega vodstva počne nenačrtno in škodljivo za naravni park. Tudi pri ustanavljanju turističnega društva ne gre za dejavnosti, ki bi potekale v ozkem krogu nekaterih, ki imajo dovolj časa ali ki so se dela lotili, ker bi šlo za lahek zaslužek. Društvo je bilo ustanovljeno samo zato, ker so nekateri posamezniki že pred tremi leti kot iniciativna skupina za ustanovitev društva spoznali, da utegnjejo brez turistične organizacije ves trud in nenazadnje tudi ne pretirano velika finančna sredstva propasti, če obnovi steza in

stopnic v Peklu ne bo sledila stalna skrb za tisto, kar je bilo doslej narejeno. Skupina krajanov iz borovniške krajevnice skupnosti se tudi ob podpori vrhniške občine zaveda, da je prišlo po nekaterih posegih v Pekel v prejšnjih obdobjih do tega, da je navdušenje splahnelo, vse naprave tam pa so bile prepuščene propadanju. Ne bomo se poglabljali v to, kaj je bil vzrok takega zanemarjanja, dejstvo pa je, da je bil vsak vzpomo mimo slapov pred zadnjo obnovo smrtno nevaren.

Obnovitvena dela so se začela takoj, ko je bila izvoljena sedanja občinska skupščina in so v občinskem vodstvu prišli ljudje, ki so bili pripravljeni tudi iz občinskega proračuna podpreti obnovo. Ne nazadnje je tako zanimanje kazal prejšnji predsednik občinske skupščine g. dipl. inž. France Kvaternik, ki je zelo spodbujal obnovo, prav tako sedanji predsednik občine g. Vinko Tomšič, ki je bil tedaj v izvršnem svetu odgovoren za turizem in gostinstvo.

Delo se ni začelo brez dovoljenj, saj je bilo pred začetkom obnove pridobljeno soglasje regionalnega razvoja za varstvo kulturne in naravne dediščine, ki si ga g. Leben lahko ogleda na sedežu KS. Na podlagi tega soglasja so bile izdelane brvi v prejšnjih izmerah, popraviti je bilo treba tudi železne konstrukcije, ki nosijo stopnice, očistiti je bilo treba grmovje, ki je zaraščalo poti, poti, ki so bile že precej načete, po tisti, ki so bile že obnoviti in utrditi. Brez vseh stroškov to ni šlo, vendar je bila večina denarja porabljena za gradivo, le del pa za odškodnine ljudem, ki so tam delali. Urejena je bila tudi jasa na levem bregu potoka, ki je bila očiščena grmovja, podrt je bil stari paviljon, ki je bil zaradi dotrajanosti že nevaren in obnoven je bil stari mlin. Ko se je vse to delalo, je bilo v Peklu kar veliko obiskovalcev in ti so pritrjevali mnenju, da je skrajni čas, da se ta turistična točka obnovi.

Marsičesa ne bi bilo treba obnavljati, če bi že prej kdo tako skrbel za Pekel, tudi mlin bi lahko ostal tak, kot je bil, če se le ne bi delalo po načelu: naj vse propade, le da uveljavim svojo voljo.

Dejansko je bila srečna okoliščina, da je imelo nekaj mlajših zagancev prav tedaj, ko se je v Peklu začela obnova, toliko prostega časa, da so ga lahko porabili tudi za koristno delo. Vprašanje je sicer, kaj je bolje, pustiti vse propadati ali kaj tudi obnoviti, toda ti, ki smo to delo opravili, vemo, da je do takega padanja prišlo tudi zaradi starih nesoglasij, ki bi jih v kraju zdaj radi premagali. Sploh pa nikogar nismo odpravili, če je hotel poprijeti za delo in če je imel pri tem dober namen.

Nespodobno pa je, da ljudem, ki so ne po svoji krivdi postali tehnološki presežek, vendar so pripravljeni poprijeti, če je le kje treba, očitate malenkostno odškodnino za opravljene delovne ure. Da bi se kdo osebno okoristil s tem, pa nimamo podatkov oziroma boste morali to svojo trditve tudi prepričljivo dokazati. Tudi v občini denar ni prihajal na lepe oči, temveč na podlagi soglasij in načrtov, ki so nastali na podlagi strokovno izdelane dokumentacije.

O turističnem društvu pa tole: pobude nismo skrivali, o njej je sproti poročal Naš časopis, društvo je bilo ustanovljeno na podlagi vabil in nato pristopnih izjav. Bilo jih je toliko, da smo 29. junija lahko imeli ustanovni občni zbor, da smo društvo že registrirali in da bo sredi januarja lahko že prvi redni letni občni zbor. Nikogar, ki bo pripravljen v društvu delovati, ne bomo zavrnili, kajti zavedamo se tega, da društvo brez široke podpore Borovničanov ne bo moglo zaveti. Saj ni to samo društvo za oživanje Pekla, temveč ima v svojem programu zapisanega marsikaj takega, kar bo lahko delovno področje za vse ljudi, ki so pripravljeni resno poprijeti za delo vsepovsod v borovniški KS.

Nič ne rečemo, da se v borovniškem kotu prvi ukvarjamo s turističnim delom, in tudi turizem nismo izumili sami, temveč je to v svetu splošno uveljavljena dejavnost, ki se kaže v prostovoljnem delu, vendar tudi v strokovnem delu in pomislite, so tudi kraji, kjer turizem prinaša dobiček.

Borovniški kot denimo nikoli ne bo Republika San Marino, za katero se ve, da večino svojega državnega proračuna napolni s turizmom. Moramo zato, ker so ljudje tam vsaj v nekaterih pogledih složni in vedo, kje je njihov zaslužek in do kod nese njihov dober glas.

G. Leben, glede na bogate izkušnje iz časov prejšnjega obujanja turizma v borovniškem kotu vas vabimo, da se nam pridružite v iskanju najboljših možnosti. Potrebujemo zadržano modrost človeka, ki je v letih svojega popotovanja že marsikaj izkusil in videl, toda tudi mladostno zagnanost mularije, kot nam pravite, ki se ne upeha tako hitro in ki ima pred seboj še vso prihodnost. To prihodnost pa vidimo tudi v turizmu, celo v borovniškem kotu.

Predsednik Turističnega društva Borovnica
Jože Petrovčič

Vrhniški demokrati imajo novo vodstvo

V drugi polovici novembra so se vrhniški demokrati sestali na svojem 4. zboru. Na srečanju so obravnavali poročilo o dosedanjem delu, ki ga je prebral predsednik občinskega odbora g. Bojan Ščukovt. Predsednik je v poročilu poudaril, da so demokrati na Vrhnik relativno mlada stranka, saj je bila formirana tik pred prvim kongresom stranke decembra 1991.

V občinski skupščini demokrati nimajo svojih predstavnikov, kar precej onemogoča sodelovanje stranke v občinski politiki. Stranka je v obdobju od ustanovitve priredila več odmevnih okroglih miz na temo lastnjenj, ekološke problematike ter lokalne samouprave. Demokrati so se udeležili tudi volitev v državni zbor in državni svet, pri čemer je kandidat demokratov g. Novljan zbral 6% glasov, kar je več, kot je bilo strankino republiško povprečje.

G. Ščukovt je na koncu seznanil člane, da mu njegova pogosta službena zadržanost onemogoča, da bi aktivneje deloval v stranki. Zaposlil je za razrešitev s funkcije predsednika Občinskega odbora Demokratske stranke.

Zbora stranke se je udeležil tudi podpredsednik Demokratske stranke prof. dr. Dimitrij Rupel. Člane je seznanil s trenutnimi razmerami na področju združevanja stranke s socialisti in z zelenimi — Ekološko socialno stranko.

Povedal je, da o tem potekajo intenzivne razprave v vseh občinskih organizacijah. Po njegovem mnenju je bistvo politike in stranke, da poizkuša vzpodbuditi čimveč ljudi za določene programe na vseh nivojih družbenega organiziranja.

Slovensko politično sceno je primerjal z italijansko, pri čemer se v Italiji politična scena pomenostavlja in polarizira, kar Slo-

venijo verjetno šele čaka. Povezovanje sredinskih strank je že eno od prizadevanj za pomenostavitev in boljši pregled nad politično situacijo v državi.

G. Rupel je nanizal razloge za združevanje na sredini in spregovoril o pozitivnih izkušnjah, ki si jih je stranka pridobila pri sodelovanju v tako imenovani mali koaliciji s socialnimi demokrati, zelenimi in socialisti.

V razpravi so udeleženci spregovorili o delu ter podprli platformo demokratske stranke za združevanje na sredini.

Na zboru so sprejeli nekatere kadrovske spremembe v občinskem in nadzornem odboru. Zbor se je zahvalil g. Ščukovtu za dosedanje delo ter soglasno izvolil g. Igorja Novljana za novega predsednika vrhniških demokratov.

Po končanem zboru je bila organizirana Okrogla miza na temo Slovenski mednarodni odnosi danes in jutri. Gost okrogle mize je bil bivši slovenski zunanji minister g. Rupel.

G. Rupel je v krajšem uvodu predstavil aktualno mednarodno politično situacijo, za katero je najbolj značilno prenehanje bipolarnosti sveta, razpad sovjetskega imperija ter propad socializma in komunizma kot konkurenčnega družbenega sistema. Opozoril je na edinstvenost trenutka, v katerem je Slovenija uspelo njeno osamosvajanje ter mednarodno priznanje.

Udeležencev okrogle mize je bilo relativno veliko in obiskovalci so izkoristili prisotnost g. Rupla ter mu postavili kopico vprašanj o mednarodni poziciji Slovenije, o vključevanju Slovenije v mednarodne asociacije, odnosih s sosednjimi državami ter možnostmi promocije Slovenije v mednarodni skupnosti.

Vrhničani si želimo, da bi se v prihodnosti z uglednim gostom še srečali, saj nam je na vprašanja zanimivo in izčrpno odgovoril.

Richard Beuermann

Ob zaključku leta ima župan Vinko Tomšič precej protokolarnih srečanj, kjer se v medsebojnih razgovorih o cenah preteklo obdobje ter razodene razne načrte za prihodnje. Eno takih srečanj je bilo tudi z vsemi poveljniki enot TO in učnih centrov območja Vrhnik.

Odgovori na vprašanja

Usoda vrhniškega središča

Tomaž Grom je 11. novembra postavil vprašanje:

Predvidena zidava trgovskega centra na prostoru bivše Kovinarske ob Robovi cesti je zaradi lokacije in obsega gradnje pomembna za Vrhniko in kot taka bi zaslužila širšo obravnavo. Ker za to območje ni bil izdelan zazidalni načrt ali kak drug dokument, ki naj bi urejal pozidavo in ureditev sprašujem:

1. Na podlagi kakšne dokumentacije je bilo izdelano lokacijsko dovoljenje za gradnjo blagovnega centra trgovskega podjetja Loka — Škofja Loka?
2. V kakšni fazi je nameravana gradnja?
3. Kakšne pripombe so na to imele druge institucije, posamezni strokovnjaki oziroma prizadejci?

Helena Rožmanc Drašler, pa naslednje vprašanje:

1. Usoda Maroltovih hiš ob Ljubljani. Žaga se že krepko nagiba in leže v vodo.
2. Park v Verdu in skrb zanj — ali je to samo zadeva javne skupnosti? Ograja se podira in izgublja v Ljubljani (park ni običajen park, ampak je posebnost na območju občine Vrhniko).
3. Na kakšen način so izginile freske na cerkvi v Verdu, ko so jo obnovljali?
4. Kako je bilo s prodajo Špeharjeve hiše?
5. Na kakšen način poteka preureditev dela vojaških objektov pod Hruševco v Podjetniško-obrtno cono (lokacijskim smernicam bi moral slediti zazidalni načrt in biti predstavljen občanom).
6. Utemeljenost lokacije trgovskega centra velikih razsežnosti na mestu stare Kovinarske, saj se predvidena zgradba pojavlja v starem mestnem jedru.
- Za objekt velikih razsežnosti je treba obvezno vključiti javnost, Vrhniko kot celoto. Po dolgoročnem načrtu je bil za to območje predpisan zazidalni načrt, ki ni bil narejen in tako tudi ni bilo javne obravnave.
7. Podajam tudi POBUDO (če še ni bila dana) — za zaščito Ljubljanskega barja — v povezavi z mejno občino.

Odgovor IS je naslednji:

1. Usoda Maroltovih hiš ob Ljubljani.

Maroltove hiše ob Ljubljani so predmet denacionalizacijskega postopka in do rešitve zadeve posegi niso možni.

Žaga je zaradi propadanja že nevarna, zato je bilo pridobljeno soglasje Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine in denacionalizacijskega upravičenca, da starih oz. le-

sene dele porušijo, preostalo pa je treba ohraniti.

2. Park v Verdu in skrb zanj

Park v Verdu je občina Vrhniko le delno vzdrževala (del ob cesti). Za park je tudi vložena zahteva za vrnitev v naravo. Če bo park v postopku

denacionalizacij opredeljen kot javna površina, ki se obravnava kot zazidano stavbno zemljišče in se obravnava kot zazidano stavbno zemljišče in se ne vrača v naravo, bo občina Vrhniko postopno pričela obnovo parka in v celoti prevzela njegovo vzdrževanje.

3. Izginotje fresk na cerkvi v Verdu.

V drugi knjigi Umetnostni spomeniki Slovenije iz leta 1929, ki obsega vrhniško dekanijo, je umetnostni zgodovinar Marijan Marolt zapisal: »Na levi strani so ohranjeni ostanki fresk iz srede 15. stoletja. Freske so bile ob priliki povečanja presbiterija in okoli znatno poškodovane.«

Krajani Verda in Župnijski urad Vrhniko, ki so cerkev v minulem desetletju obnovili, vedo povedati, da fresk ob zadnji obnovi na cerkvi ni bilo. Po navodilih ge. Juše Vavken (Ljubljanski regionalni zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine) naj bi mesto, kjer so freske bile, ob prenovi na primeren način obeležili. To bodo še potrdili.

4. Prodaja Špeharjeve hiše

Izvršni svet je na seji 1. 9. 1993 obravnaval dejstva, ki so povezana s prodajo in adaptacijo Špeharjeve hiše in ugotovil, da zakonski predpisi niso bili kršeni.

Tudi glede preverbe same adaptacije je bilo ugotovljeno, da je lastnik investiral celovito arheološko raziskavo tal v notranjstvih in se strinja, da vključi in predstavi v prostoru morebitne najdbe starejših substrukcij, če bi se našle in imele večji pomen. Arheološki rezultati so bili skromni in po mnenju Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine niso dosegli statusa za predstavitve. Isti zavod je tudi nadzoroval adaptacijo fasade ter izdal potrdilo, da je zunanost objekta konservatorsko zadovoljivo prezentirana. Po- hištvu, ki je bilo v stavbi pred prodajo, je lastnica izvozila v Avstrijo na podlagi posebnega dovoljenja, ki je bilo izdano po poprejšnjem strokovnem mnenju Mestnega muzeja v Ljubljani.

5. Na kakšen način poteka preureditev dela vojaških objektov pod Hruševco v podjetniško-obrtno cono?

Podjetniško obrtna cona pod Hruševco s planskimi dokumenti občine ni bila opredeljena, ker kot vojaško območje ni bila »planibilna«. Z osnutkom sprememb planske dokumentacije občine, ki je bila predstavljena in nanjo ni bilo pripomb, površine nekdanjih garaž namenjamo proizvodnim dejavnostim.

Po odhodu JLA je območje ostalo ena najbolj neakovnostno grajenih

struktur občine. Ker Ministrstvo za obrambo objektov ni nameravalo rušiti in sproščati površin, je IS uspel pridobiti celoten kompleks v najem, in sicer za na Vrhniko sicer deficitarne prostore za obrti in podjetja (Podjetniško obrtna cona).

Zaradi pridobitve potrebne dokumentacije za spremembo namembnosti in sanacijo so bile izdelane lokacijske smernice, ki so temeljile na že znanem interesu in potrebah najemnikov. S smernicami so bile nameravane dejavnosti preverjene na podlagi sanitarno tehničnih predpisov in drugih področnih predpisov, ki zadevajo posamezne dejavnosti (požarno varstvo, komunalna infrastruktura itd.). Določene so bile tudi oblikovalske rešitve fasad in predloženi sanacijski pogoji. Na podlagi lokacijskih smernic so bile izdelane lokacijske dokumentacije, izdana lokacijska dovoljenja, projekti so v izdelavi.

Glede na danost v prostoru (grajena struktura) in brezupnost sprostitve v nezazidano stavbno zemljišče (rušitve), je bila izdelava zazidalnega načrta opuščena. Tudi osnutek sprememb planske dokumentacije ne predvideva izdelave zazidalnega načrta oz. ureditvenega načrta in kot prostorski dokument predvideva urejanje s prostorskimi ureditvenimi pogoji.

V prihodnosti dosežen cilj ureje ne poslovno obrtne cone bi moral pomisleke o pravilnosti odločitev in postopku pridobivanja dokumentacije odpraviti. Končno tudi pridobljena dokumentacija za spremembo namembnosti vključuje vse elemente npr. ureditvenega načrta.

6. Utemeljenost lokacije trgovskega centra velikih razsežnosti na mestu stare Kovinarske, saj se predvidena zgradba pojavlja v starem mestnem jedru.

Območje bivše Kovinarske je s programom dolgoročnega in družbenega načrta občine Vrhniko namenjeno oskrbnim funkcijam mesta.

Novi lastnik objektov in zemljišča Loka Škofja Loka namerava po odstranitvi neprimernih obstoječih objektov graditi blagovno trgovski center, torej površino nameniti dejavnosti, ki je skladna s planskimi odločitvami občine.

Organizacija prostora in oblikovalske rešitve objekta so bile prepuščene urbanističnim stroki, arhitektom, ki vsak po svojem videzu sooblikujejo grajene strukture, kar je opazno v celotnem prostoru Vrhniko, Slovenije in širše.

Recenzijo idejnih rešitev, ki so bile osnova za izdelavo lokacijske dokumentacije, je glede na lego ocenila strokovna delovna skupnost arhitektov DESSA in jih ocenila lokaciji v povezovalnem delu med »staro« in novo prostorsko arhitektonsko identiteto naselja primerno. Lokacija je bila usklajena tudi z interesi neposredne sosesčine.

Lokacijska dokumentacija oz. lokacijsko dovoljenje pogojeta velikost objekta in podajata le osnovne smernice oblikovanja objekta. Te smernice določajo kakovost oblikovanja na osnovi starih arhitektonskih elementov, ki poudarjajo mestno pripadnost okolici.

Lokacijsko dovoljenje tako pušča oblikovalsko svobodo viraščanja objekta v star mestni del.

K lokacijski dokumentaciji so bila

zbrana vsa, z zakonom predpisana soglasja, ki so bila pozitivna. Izjema je mnenje Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine, ki sanacijo območja ocenjuje kot nujno, dodaja pa, da so smernice lokacijske dokumentacije neinventivne in manj primerne.

Projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja je v izdelavi.

Dodajamo, da ne gre za javen objekt, financiran iz proračunskih sredstev, za katerega je obvezen javni razpis za projektiranje. LOKA Škofja Loka bo v celoti zagotovila finančna sredstva za realizacijo in je zato tudi samostojno odločala o izdelovalcu projekta, ki bo in mora zanesljivo upoštevati pomembnost prostora, ki je predmet lokacijskega postopka.

7. POBUDA (če še ni bila dana) — za zaščito Ljubljanskega barja — v povezavi z mejno občino.

Glede pobude za zaščito Ljubljanskega barja pa je bil na Izvršnem svetu SO Vrhniko 7. 10. 1992 sprejet

SKLEP:

»O predlogu strokovnih osnov za razglasitev Ljubljanskega barja za naravni spomenik potekajo razgovori od leta 1988. z dopolnitvami prostorske planske dokumentacije občine je predvideno Ljubljansko barje za razglasitev za naravni spomenik. Neusklajene so meje spomenika in izraba tal za različne druge namene, ki so sicer že opredeljeni v dolgoročnem načrtu občine Vrhniko. Vendar bodo pri usklajevanju načrta drugi nameni podrejeni pogojem varovanja barja.

Odlok o razglasitvi Ljubljanskega barja za naravni spomenik bo moč sprejeti po dopolnitvi dolgoročnega plana občine in sočasno z občino Vič-Rudnik.

Delegat KS Breg Janez Suhadolnik je dal naslednje pripombe na odgovore na delegatska vprašanja.

Na podlagi odgovorov na delegatsko vprašanje glede gradnje trgovskega centra na prostoru Kovinarske na Robovi cesti glede Podjetniško-obrtno cone pod Hruševco, V KS Breg, menimo, da so bili postopki nepravilni in tako kršeni zakoni.

Prva kršitev:

Izraz »planska odločitev občine« pravno formalno ne obstaja. Pravilen izraz, ki opredeljuje obravnavano problematiko, je **Dolgoročni plan Vrhniko** (v nadaljevanju DP). Ta je bil sprejet 13. 6. 1988 in tako, kot predpisuje zakon, tudi potrjen na takratnem Republiškem sekretariatu za urbanizem. Na podlagi DP je zakonsko predpisana izdelava **Zazidalnega načrta** (v nadaljevanju ZN). Za sporni kare med Robovo cesto in sodiščem ZN ni bil nikoli izdelan. Tako ni bilo razgrnitve, niti javne obravnave, ki ju ZN predpisuje. S tem je bila kršena ustavna pravica občanov Vrhniko, da javno izražene mnenja, v pozitivnem ali negativnem smislu, čeprav je zaradi pomembnosti in velikosti lokacije, njenega vpliva na življenje krajanov, videza kraja, historične pomembnosti itd., tak pristop nujen, po ZN tudi zakonsko predpisan.

Povedano drugače: občinski or-

gan, točneje IS občine, je kršil ustavno določilo in prevzel reševanje tega problema v svoje roke. Skratka, kršil je ustavo in ignoriral mnenje Vrhničanov, katerih interese naj bi zastopal.

Druga kršitev:

Po ZN je predpisana izdelava lokacijske dokumentacije (v nadaljevanju LD), na osnovi katere potem občinski organ izda pozitivno lokacijsko dovoljenje.

IS občine, točneje njegov predsednik, je zahteval od podjetja PRIMIS, ki je pooblaščen od IS občine, naj izdela LD mimo ZN. Na osnovi tako pridobljene LD je občinski organ izdal pozitivno lokacijsko dovoljenje.

Oba postopka sta protustavna. V postopku izdelave LD mora izdelovalec LD, v tem primeru Primis, pridobiti vsa potrebna pozitivna soglasja od vseh institucij, ki so zakonsko vključene v konkreten primer. Izdelovalec LD mora predpisati investitorju oziroma njegovemu projektantu vse parametre, ki jih mora upoštevati pri načrtovanju, razen če se s posebnim zakonom, sprejetim na republiškem nivoju, ne predpiše drugače. V obravnavanem vrhniškem primeru pa to ni primer.

Tukaj se je ta postopek obrnil. **Investitor Loka** iz Škofje Loke je svojemu projektantu naročil izdelavo idejne zasnove, kar je bistveno manj od idejnega načrta, to zasnovo izročil Primisu, ki je moral na tej podlagi izdelati LD, kar je bilo še dodatno podprto in zahtevano s strani predsednika IS.

Investitor Loka ima ekonomski interes za postavitev troetažnega objekta s približno 8.000 m² bruto zazidane površine. Pri tem ga ne zanima, kaj bo tak objekt s svojo velikostjo, obliko, prometnim režimom in še s čim, povzročil Vrhniku na tako delikatni lokaciji ob samem historičnem središču.

Podjetje Primis je po zadnji informaciji prevzel izdelavo izvedbenih projektov ter se tako popolnoma podredil IS in investitorju. S tem se je zavestno odločil za kršenje celotne zakonodaje.

DESSA je trajna delovna skupnost samostojnih kulturnih delavcev-arhitektov, v kateri je združenih 125 arhitektov, med njimi tudi trije iz naše KS. Njena funkcija je predvsem socialna in ne strokovne narave v tem smislu, da bi lahko kompletno izdajala relevantna strokovna mnenja.

Vlogo ocenjevalca idejne zasnove bi morebiti lahko prevzela Fakulteta za arhitekturo. Dr. Petru Fistru je bila taka pobuda tudi posredovana, vendar s strani občine za to ni bilo interesa.

Opišemo naj, kako je bila ocena idejne zasnove pri DESSA-i sploh opravljena. Takratni izdelovalec idejne zasnove arh. Draksler, član DESSA-a, je dal zadevo na vpogled svojemu kolegu arh. Prijatelju, tudi članu DESSA-e. Pripravljen je bila kratka pisna ocena, ki sta jo podpisala arh. Prijatelj in direktor DESSA-e arh. Hrausky, ki pa niti ni točno vedel, kaj podpisuje.

To je torej ta recenzija, ki jo vrhniški IS upošteva kot zadostno.

Kar zadeva projektanta centra LOKA: Točno je, da se investor

lahko sam odloči, komu bo zaupal projektiranje, ne sme pa sam pogojevati, kakšen objekt bo zgrajen na nekem zemljišču. Zgradi ga mora na osnovi že prej opisanih parametrov.

Tak postopek poznajo tudi naši občini, vendar so ga v tem primeru zavestno kršili. Pri celotni zadevi je vloga IS razvidna. zavestno se je odločil za kršenje zakonodaje, ne zanima ga mnenje in interes Vrhničanov, vse le v želji pridobiti neka sredstva v občinski proračun, pa čeprav gre v tem primer za vitalen interes krajanov. Pri tako vztrajnem marginaliziranju zadeve se lahko vprašamo, če niso po sredi tudi konkretni osebni interesi.

Nenatančen, da ne rečemo zavajajoč, je tudi del odgovora, ki se naša na mnenje Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine. Predlog zazidave je bil Zavodu prvič posredovan novembra 1992 leta, njihovo strokovno mnenje pa je bilo poslano SO Vrhniko že 22. 12. 1992. V njem so natančno opredeljene neustreznosti predlaganega projekta, v sklepu pa je dobesedno, citiramo: »V celoti ocenjujemo nov zazidalni predlog kot neinventivni, ki ne upošteva dragocenosti lokacije, oziroma nima nobene povezave s historično kontinuiteto nastanka vrhniškega urbanega prostora in sledi le podedovani situaciji.«

V mnenju Zavoda je tudi predlog, da se ta problematika lahko ustrezno rešuje na podlagi kompleksne urbanistične rešitve — prek javnega natečaja.

Toliko o merilih, ki jih IS uporablja pri izbiranju in upoštevanju mnenj različnih, bolj ali manj, pristojnih naslovov.

Da bi se izognili vsem nezakonitostim in poenostavitvam, je treba sedanje Lokacijsko dovoljenje in Lokacijsko dokumentacijo razveljaviti. Izbrati je treba strokovno komisijo — žirijo, izdelati program za celotno območje od Robove ceste do Ljubljane ali pa vsaj do Ljubljanske ceste, razpisati javni anonimni urbanistično arhitektonski natečaj, ki bo vseboval zahtevo po predstavitvi tudi z maketo in na osnovi tega izdelati Zazidalni načrt. Tega je treba dati v javno obravnavo vsem občanom Vrhniko. Šele nato in na osnovi izbora strokovne žirije bo možna izdelava Lokacijske dokumentacije itd.

Tak način naj bi se uveljavil za vsak objekt ali prostor, ki daje dokončno podobo kraja in bistveno posega v njegovo življenje.

Pripombe na odgovor delegatskega vprašanja, točka 5

Za Podjetniško-obrtno cono pod Hruševco so bile izdelane le Lokacijske smernice, vse drugo pa je potekalo po podobnem scenariju kot v primeru centrala LOKA.

Izdelan ni bil Zazidalni načrt ali vsaj prostorsko ureditveni pogoji. Krajanje niso imeli možnosti pripomb. Zadeva je razvita že v taki meri, da se opravljajo gradbena in komunalna infrastrukturna dela, čeprav je površina večja kot v primeru centra LOKA. Tu se je IS zavestno odločil za kršenje zakonodaje ter dovolil črno gradnjo v velikosti 11.000 m².

ČEVLJI ZA TISOČ IN ENO NOČ!!

NON — STOP
7.30 — 19.30

Trgovina OBUTEK-PIGAL
VRHNIKA, STARA CESTA 14
tel.: 061/755-714

VABIMO VAS V NAŠO TRGOVINO

nagrajuje zveste kupce
SUPER NAGRADA 94
osebni avto
DAEWOO RACER

JOHNNY BULLS

Z NAKUPOM NAD 5000 SIT
dobite praznično darilo
HIŠNE COPATE

- kavbojski škornji
- že od 6.800 SIT
- ženski salonarji in gležnarji
- moška obutev
- ortopedsko-delovna obutev
- obutev za prosti čas SNEŽKI TELOVAD-NI COPATI
- torbice: EL CAMPERO, OKAY SAC, DANIEL RAY
- usnjena galanterija, denarnice, dežniki

VABIMO VAS, DA OBIŠČETE TUDI
NAŠE TRGOVINE OBUTEK - PIGAL V
ŠEMPETRU, KOBARIDU, KOPRU IN
ILIR. BISTRICI

Želimo vam vesel Božič
in srečno novo leto 1994

Borovniški HIT

OBISK MESTNEGA GLEDALIŠČA LJUBLJANSKEGA NA VRHNIKI Se v stotih letih res ni nič spremenilo?

Kot zadnja v sklopu predstav, posvečenih Cankarjevi obletnici smrti, je bila Cankarjeva igra z naslovom Za narodov blagor, ki smo si jo lahko ogledali v četrtek, 16. decembra, v Cankarjevem domu na Vrhnikih, v izvedbi Mestnega gledališča ljubljanskega.

Kot vsa Cankarjeva dela je

tudi ta komedija, ki je sestavljena iz štirih dejanj, težka za razumevanje, zato je bilo treba biti prisoten z dušo in telesom debeli dve uri, kolikor je trajala. Mogoče jo je razumeti na več načinov; lahko kot posmehljivo poročilo o političnih malenkostih v avstrijski provinci ob koncu 19. stoletja, lahko kot nekakšno

slovensko varianto Revizorja, kot romantično zgodbo o človeških stiskah in nenazadnje kot klasično delo o evropskem prevratništvu. Že sam naslov in večina besedila pa navajata k aktualizaciji, saj se v Cankarjevem besedilu zrcalijo današnje slovenske politične razmere.

Kljub vsem tem prireditvam pa se zdi, da je letošnji december, posvečen Ivanu Cankarju, kar nekako tiho odšel mimo nas. Ali je možno, da imamo Vrhničani res tako malo zanimanja za kulturo?

Mateja Šmuc

Miklavžev vlak tudi skozi Borovnico

Drugo nedeljo decembra je skozi Borovnico pripeljal Miklavžev vlak. Bil je kar poln. Tisti, ki so šli gor v Ljubljani, so v Borovnici izstopili, tisti, ki so šli gor v Borovnici, so v Postojni izstopili. Vsi so imeli zagotovljen prevoz nazaj na izhodiščno točko. Če je ob Miklavževem vlaku tako, da se na vaški postaji ustavi tudi brzec, bi bilo kaj takega lahko tudi z drugimi, manj hitrimi vlaki, kajti med velike postaje bi za vsakdanjo rabo lahko posejali tudi manjše. V glav-

nem pa je bilo tako, da so malčki kar uživali, ko je šel vsak domov s svojim vagon-

čkom, drugi pa zato, ker je velika lokomotiva vso Borovnico zamegljala z odvečno paro.

Ukradena resnica

Za mešanje političnih afer zadostuje skupina juristov, strateški um v ozadju, kupljeno novinarsko pero, fotokopirni stroj in končno še radovedna javnost. Ali kot se je v Podobnikovih »Slovenskih brazdah« 50 let po svoji ustrelitvi oglašil s pismom bralca Erlich Lambert: »Sloveni! Bojmo se komunizma in liberalizma.« (Slovenske brazde, 9. 12. 1993) Pri »Brazdah« že vedo, zakaj se jim v časopisu oglašajo politični vampirji. Drugačni tudi ne bi mogli jurišati na fantome in fantazme, kakršna je »udbomafija«. Kako so porabljali podobno fantazmo »vatiškansko-kominternovske zarote« v belgrajski prestolnici, se še spominjamo... Mar ne vidijo, da eks-udbovci uživajo mastne demosovske »administrativne penzije« in da stare udbe res ni več?

Za KOS, VOS
meša zos
X-25

Betlehemska luč

Leta 1986 je avstrijska televizija začela akcijo Luč miru. Odtlej vsako leto malo pred božičem Betlehem obišče otrok, ki v jami rojstva prižge svečo, ki jo skavti po železnici ponesejo po domovih srednje Evrope.

Od leta 1991 prihaja tudi v slovenske domove. Skupina skavtov je 19. decembra prinesla Luč miru z Dunaja, v nedeljo je bil pred ljubljanskim magistratom skromen sprejem. Od tam so skavti brezoviškega stega Ostrorogi jelen luč ponesli v župnije Polhov Gradec, Dobrovam Notranje Gorice, Brezovicam Bevk, Horjul, Vrhnika ter Dolenji in Gorenji Logatec. Tu je na voljo ves čas do božiča. Če torej hočete luč miru, se obrnite na ta župnišča.

Prejeli smo

NOVOLETNA POSLANICA g. MOHORIČU IN ŠTRUKLJU

V PEKLU — z novodobnim turizmom naprej!

Ni daleč od tega, ko so se na št. Janžev dan, tj. 27. decembra, vsako leto menjavali hlapci in dekle. Na ta dan plačila so jih gospodari pohvalili in tudi grajali, če so zvedeli, da so si tudi na sosedovi njivi »sposodili« kako zelno glavo. S tem so gospodaru in sebi naredili veliko sramoto in se dajali ob dobro ime. Tako je pač bilo!

Tudi Miklavž in dedek Mraz sta otrokom delila skromne dobrote. Ker sem oba patrona dobro zastopal (kot tudi moj naslednik), vem, kaj se je v tej zvezi vse dogajalo. Najbolj ponižni in dobri so bili otroci v vrtcu, v šoli pa so se že malo zanesenjaško nasmihali — češ, kaj si nas prišel »hecat«. Marsikatera tovarišica (danes z drugim imenom) mi je kaj s strani prišepnila na ušesa. Če naš Janez

ne bi že odrasel, bi ga sivo bradi s tiaro ali s kučmo na glavi gotovo opozoril, rekoč mu: »O, jej, Janezek — s tvojimi obnovami na prosti spis nekaj ni v redu! Ne razumeš bistva! Kaj misliš?« Sledi popravi! Te hibe res ni mogoče kar tako odpraviti. Pač, česar se Janezek ne nauči, tega tudi znati ne more!

Gospod Mohorič, ki ste se tako lepo predstavili v svojih Obrazih iz Pekla, ne morete zanikati, da ste se kar dobro vpeli v jedra novega turizma v Peklu. Te novosti širši javnosti niso bile nikoli predstavljene in če jih že propagirate, ste nekaj le pozabili povedati. Od kod so vam te ideje znane? Urejevalce vaših namigov že imamo, čeravno so spomnili še jadicovale, da turističnega društva — kljub pogojem — ne morejo postaviti na noge. Pa ne da bi bil jaz že takrat razglašen za perso-

no na gratis? Priznam, da za skrite načrte resnično nisem vedel, kajti s tako propagandno akcijo (ki je nikjer ni bilo), je kakršnakoli oživitve akcije že v naprej obsojena na neuspeh. Ta nedonošenček iz inkubatorja je le prišel k sebi in bi rad kikirikal in bil rad najglasnejši v svoji okolici. Seveda tudi brez injekcij ni šlo! Pozabili ste povedati, da za te oživitve ni bil potreben noben obstoječi pravni red, ki je nujno potreben še za tako dobre ideje in njihovo uresničitev. Lotite se na svojem vrtu postaviti skromno utro ali prestaviti okno, pa boste videli (če nimate ob sebi dobre strice), kaj se bo zgodilo? Brez vašega opozarjanja lepota Pekla — te so znane že več kot 90 let in prav žalostno bi bilo, da bi jih danes nekdo našel pri koreninah. Bojim se, da se bo našel kak agitator, ki bo turist opozarjal, naj s seboj v Pekel prinese tudi žage in sekire, da bodo že vnaprej določena kurišča lahko nalagali vse raritete grmovja — drevoja in cvetja, ki jih v Obrazih tako lepo opisujete. Mnogi pred vami so o tem že davno pisali. Na žalost ste spregledali še marsikaj — kaj je v gornji soteski zanimivo. Le še pridite in ogledite si vašo pomanjkljivost! Zanimivo je, da vas Predpekel s svojo podobo — ki se hoče spremeniti v turistično Meko — prav nič ne moti in spremembe celo zagovarjate?

Pločevinasta podoba gamsa vam je le nek relikv iz preteklega časa, ki naj bi si ga lovci postavili v spomin na preteklost. Žal, zmotili ste se v osnovi! Ogledite si tozadnje zapise v Lovski družini Borovnica, pa boste videli, kakšno krivico nam delate. Če stvari ne razumete, nimate nobene pravice namigovati in nam »peti levite« in nas žejne voditi prek peklenjskih voda.

Od tu naprej pa pogovor z gospodom Janezom, ki naj mi oprost, če si dovolim »tikati ga«. Če jemlje to kot žalitev njegovega imena, se mu bom javno opravičil! Nekoga od naju bo gotovo sram! Nekateri postanejo tudi domišljavi šele po tem, ko nimajo kaj pokazati!

O vašem planinskem društvu si ne jemljem pravice presoje. Srečeval sem mladence, vendar po rdečih dokolenkah in pumparicah in še ne obritih bradah res nisem mogel sklepati, v kakšno firmo ste spadali? Tega vašega reklamiranja si ne morem zamišljati, ne vem, kako resno! Danes mi je znano, da Planinski vestnik prejema le dobra dva ducata ljudi v Borovnici, če pa si ga medsebojno spoštuje in le tako širite svoja planinska obzorja, prepustim presojo javnosti! Pri branju tega vestnika od danes nisem opazil stavka, ki bi me navdajal s ponosom: »Glej, tudi naši Coklarji so nekaj pokazali«. Nemoti me, ali ste samo nedeljski pohodniki ali ste športni plezalci ali celo alpinisti, samo da to ni sad osebne domišljije. Če ste obnavljali stopnice in markacije, pomeni, da je nekdo to delal že davno pred vami. Ne pripisujete si zaslug mojstra, bodite le skromni pomočniki in ne pričakujte, da bi vam moral nekdo peti slavospeve. Za človekoljubno dejanje, ko ste pomagali oziroma rešili smrti nesrečnega turista, ste dobili že dovolj pohval in je tudi jaz ne zanikam. Nadvse lepo pa je, da ste hitro dozoreli (vsaj nekje) in da ste danes dobri poslušni možje, ki jim čebljanje iz otroškega vozička preganja dolgčas! O vaši mladostni zagnanosti naj povem še to, da ste s svojimi plezalnimi podvigi v veliki steni za večno prepodili edino gnezdo sokola selca. Sledovi kuščarja in ogradi indijanskih kolob še niso izginili. Spomini na lepa doživetja naj tudi v tem okolju le ostanejo — saj bodo tudi bodoče generacije mogoče tudi poslušale hihitanje sovčev ob bližnji steni.

Tudi vaše plazalne ekshibicije v steni pod Kozjim gradom so mi dobro v spominu. Pa ne da bi vas zasledoval. Na sosednji rob nas je, lovce priklical smeh in kirohot, ki je tam živel trop gamsov odprtil iz njihovega stanišča! Prepričan sem, da nihče ni resno jemal napisa pod Galeirjo, kjer čitljivo piše: »Ne plaši divjadi«. Če bi bili na dosegu, bi zaslužili resen posepek in dolo. Tako, dragi planinci, razmislite, da je Pekel naš — nas vseh. Dejstvo so dokazljiva, osebna mnenja pa niso za nikogar obvezujoča, četudi sloni jo na dobri in pošteni presoji.

Hoteli ste obnoviti mlino, pa ni šlo! Ali misliš, da na to prej nihče ni mislil? Pa tu-

di ni šlo. Zakaj, si dal sam odgovor. Tudi vsi poskusi, da bi obnovili paviljon pri gostišču, so propadli. Ni tu prostora, da bi to objasnjeval, vprašam vas pa, le zakaj niste odstranili neke skale, ki je gotovo 10 let ležala za zadnjo steno! Če ste imeli resen namen, bi to gotovo storili. Najlepše pa gotovo je, da se vležeš na postlano posteljo, ki ti naj bi jo nekdo podaril. Junaško se oprisiš in pribiješ na vidno steno napis Planinsko društvo Borovnica, s čimer je vsaj za propagando dobro poskrbljeno. Vidiš, da pike na jeziku nimam, hčem ti povedati, da nerad komu ostanem kaj dolzan! Mislim, da ni treba še dopolnjevati vzrokov, zakaj od takih turistov (in vam podobnim) nisem gojil posebne simpatije (in je ne bom). Na svoji dolgi poti po planinski transverzali nisem doživel takih spotaljivih primerov, tisti pa, ki se hodite v planine, glejte, da se boste razveselili in pustili ob strani mladostno nadutost.

V mojem spisu nisem prezrl ljudi, ki so v gornjem delu Pekla požrtvovalno naredili lepe prehodne brvi. Ti garači pa naj si ne domišljajo, da jih bo tega dela rešila neka nova brunarica. Najlepši sedeži v njej so že rezervirani, od vas (mogoče

boste krivde pripisali meni? Zakaj te svoje namere nekdo ni javno propagiral? Česa se je bal? Saj je vendar uspeh za dosego cilja, le v dobro pripravljeno akcijo, reklami in propagandi. Zakaj ste spali? Naš časopis takih uslug nikomur ne odreče. Če ste kaj storili v tem smislu, pojasnite, nikakor pa tega »kiksa« ne podtikajte meni, da bi opravičevali svojo nesposobnost.

Gotovo so težave tudi pri organiziranju »pleh muzike«. Najprej se najde kapelnik s svojim trobentačem, nato se jim priključijo še nekaj ljudi (ki poznajo note) in še nekaj priučenih trobentačev in muzika je tu. Seveda so le ti nekje v ozadju, najbolje plačani pa nekje v ospredju. Če v taki muziki igra vsak po svoje, je nujno, da propade; tudi za njen obstoj je prvi pogoj red in znanje. Kapelnik in prvi trobentač pa sta ponavadi tudi najbolje plačana (če so poslušalci).

Gospod Janez! Ko mi že ponujajo in tlačiš v roke kramp ali lopato kot nekemu lenuhu, te bi spomnil, da med »intuzijasti« nistem opazil tvojega imena! Ali ti tudi tega niso zaupali? Ker poznam življenje, vem, da vsiljivci niso nikjer priljubljeni, jaz pa še posebno ne, ker se je vedelo v na-

Med vsemi »črnimi gradnjami«, ki se jim upirajo razne službe nadzora, tudi naša občina ni nekaj izjema. Polagoma vsi ti grehi preteklosti ležejo na dan kot močerad po dežlu! Da nebi prostorski plan — ali lepše — ureditev Pekla z okolico prehitel načrtovalcev novega turizma, je bilo treba pohiteti. Tako je na tiho pogledal iz zemlje temelj novega »klošmerla« kot zametek k neki novi gradnji. Po vseh človeških presojah se je ta ustajljena praksa v Peklu postavila na glavo. Zakaj izvajalci tega javno ne povedo. Ta črna gradnja je samo grda ukana, da bi predišli javno mnenje in ljudi postavili pred izvršeno dejstvo! Gradnjo, s katero so navkljub opozorilom tako pohiteli, se resnica samo potrjuje. Predvidena brunarica v Peklu bi le izkazala prvotno podobo te doline in uničila idiličen mir, ki ga človek le redko še najde v kotičku naše Zemlje! Če so tatovom v naši domovini tla posuta z rožicami, preprečimo z vsemi danimi sredstvi, da ne bo oropano in uničeno še naravno bogastvo. To nam je bilo podarjeno skozi milijone let in nihče nima ne po Bogu in cesarju pravice, da s se tako prikritim arčir oskrni ta naravni dar. Pustite turizem ljudem, ki poznajo ceno tega, ljudem, ki hočejo mir in uživati ob danih lepotah. Kdor temu nasprotuje, naj se z njim zgodi tako kot v templju, ko je Kristus pognal judovske trgovce iz častitljivega prostora. Vedel je, zakaj? Če je danes to smer bodočega turizma, naj se zgodi enako! Oditite s Pekla slepi in zapušteni! To je moje strogo osebno mnenje. Če pa bom iskal somišljenike (do danes jih še nisem), me gotovo ne bodo razočarali! Prepričan sem! Lahko krenete tudi po novi poti, vendar ne kot črnograditelji! Da boste oprali to ime, potrebujete:

- soglasje zasebnih lastnikov zemljišča,
- lokacijsko dovoljenje,
- gradbeno dovoljenje in
- in še niz soglasij (elektrika, telefon itn., itn.), kakor tudi mnenj o upravičenosti kakršnekoli zamišljene gradnje. Tudi razni zavodi (o varstvu okolja in kulturne dediščine — pa zeleni in še marsikdo, bo gotovo dajal svoj blagoslov na to! Naj me nihče ne ima za beba, da bom verjel, da sta dva lastnika gozdov tista grešnika, ki onemogočata, da bi se dolina Pekla začutila kot naravni park. Zajec tiči v nekem drugem grmu, saj vem, da so taki predlogi obstajali že pred 30. leti.

Človeška neumnost ne pozna meja! Vendar to plačujejo nedolžni ljudje. Da se to tudi to pot ne bi zgodilo, predlagam: Kdorkoli in kadarkoli bo nekdo uspel in začel spreminjati podobo Predpekla, naj tega ne počne v imenu družbe. Planerji sežite v žep in odprite svoje polne denarnice. Ustanovite družbo d.o.o. ali kar hočete in nič me ne bo motilo, če zgradite tudi hotel ali celo luna park. Dobite si dobrega kalkulantka, ki ga vnaprej opozorite, da je Pekel po svoji naravi od oktobra do maja zanimiv, vendar le redko obljuden. Tveganje prevzemite nase, nikakor pa ne, da bi izgubiarstvo skušali prevaliti na pleča že tako obubožanemu ljudstvu. Vaše so ideje, vaša je odgovornost. Ob ljubljam pa vam, da bom prav rad prišel na sedmino in sam plačal zapitek!

Kar ste do sedaj že storili, naj vam ostane v trajnem spominu in opozorilo, da dobra volja še ni vse. Če hočete društvo, si postavite jasne, trezne cilje, da ime te prelepe doline in res »pravi planinski svet«, kot je nekdo zapisal, tudi ostane.

Na koncu: naj si nihče ne domišlja, da branim svoje ime — nasprotno! Delajte naprej — za uspeh vam ne jamčim! Tako, g. Štrukelj (in preostali), še enkrat sam ponovim bistvo mojega prejšnjega sestavka. Upam, da ga boste razumeli. S tem tudi prekinjam s komerkoli nadaljnjo polemiko, ker nerad izgubljam čas za razne čvkarje.

Na mnogih fotografijah, ki jih imam iz Pekla izpred 70 in več let, vam bom lahko dokazoval, kako so prvi pohodniki znali ceniti tisto, kar vam danes pomeni bore malo!

S tem obveščam tudi uredništvo Našega časopisa, da podnaslov na skici ni moje avtorstvo, ampak le rezultat mišljenja ljudi izpred 50 let. Umikam tudi tozadnje predloge, ker menim, da jih je čas z ljudmi vred prerase!

France Leben

Mlin pred Peklom

NAGRADA IN PRIZNANJE INOVATORJU ZA LETO 1992

Zobozdravniški stol

Na predstavitvi zloženke Navravnih spomenik Mali plac v Bevkah, 3. 12. 1993, sta bila podeljena tudi nagrada in priznanje najboljšemu izumitelju oziroma inovatorju za leto 1992. Priznanje je prejel Bevcan Milan Podlipnik, ki je v preteklem letu sam zasnoval in izdelal zobozdravniški fiziološki stol.

Vsako leto je v Našem časopisu objavljen razpis, ki poziva vsa podjetja, zavode, krajevne skupnosti in posameznike v občini, naj prijavijo svoje kandidate za nagrade inovatorjem in izumiteljem v preteklem letu. Na podlagi razpisa in prejetih predlogov je Izvršni svet sprejel sklep, da Milanu Podlipcu iz Bevk podeli nagrado in prizna-

nje za inovatorja leta 1992.

Obrazložitev samega predloga pa je takale:

Zobozdravniški stol je izdelan namensko za uporabo v zobozdravniških ordinacijah in je primeren tudi za ordinacije, kjer uporabljajo male kirurške posege.

Njegove glavne značilnosti so v tem, da je sedež gibljiv po višini, naslanjalo pa po naklonu v določenem območju, kar omogoča terapevtu, da namesti pacienta v najbolj ugodne položaje; od pokončno sedečega do pokončno ležečega. Željeni položaj dosežemo s pritiskom na gumb. To omogoča pristop tako zobozdravniku kot sestre od

vseh strani in tako lahko opravi posamezne storitve v najbolj ugodnem položaju. Pomembno je še naslanjalo za glavo, ki je nastavljeno po višini kakor tudi po naklonu in s tem omogoča namestitev glave v željen položaj. Na ta način je mogoča opora hrbtne in vratnega dela pacientove hrbtenice, kar omogoča udobno sedenje tudi invalidnim osebam. Nameščanje pacienta olajša tudi desni ročaj stola, ki je zložitljiv. Poleg opisanih lastnosti je pomembno tudi to, da je stol moderno oblažjen, nikjer ni vidnih šivov in gub. Tako je onemogočeno odpiranje šivov in nabiranje umazanije, ki jo je iz šivov in gub težko odstraniti. Stol je lastne konstrukcije in plod izvirnih rešitev in je v celoti izdelan iz domačih materialov.

Po mnenju dr. Marije Koracin-Markovič stol zasluži pozornost, saj je to prvi domači izdelek take vrste. Je zelo dober, lepega videza, cenejši kot uvoženi (za cca 3.000 DEM), kar pa močno odtehta edino pomanjkljivost — malo večja glasnost pri spreminjanju položaja. S. S.

Motorizirani Vrhniki so gotovo opazili še en, »nov«, semafor pri vstopu in izstopu Vrhnike, kjer je del desnega voznega pasu nasproti Vrtnarije zaprt. Prav gotovo se sprašujejo, kaj se zopet razkopava in dela, pa še zima je pred vrati?

Odgovor pa je popolnoma jasen:

V dolžini 1500 m od bencinske črpalke pa do tehnične trgovine JAN-SELEKT v Sinji Gorici (takoj za avtobusno postajo), obnavljajo vozišče, to je oba vozna pasova. Dogradili bodo kolesarsko stezo in pločnik na obeh straneh ceste. Poleg tega bodo poskrbeli še za pripadajočo infrastrukturo, kot je razsvetljava, meteorna kanalizacija in zelenica ter obojestransko avtobusna postaja pri Vrtnariji. Dela izvaja gradbeno podjetje Primorje Ajdovščina, ki naj bi z delom končalo v maju 1994. Obnovo ceste oziroma vozišča financira republiško ministrstvo za promet in zveze, preostale novosti pa občina Vrhnika. Po obljubah ministrstva za promet in zveze naj bi v prihodnjih petih letih obnovili celotno magistralo do Brezovice. S. S.

Milanu Podlipcu je priznanje in nagrado za inovatorja leta podelil župan Vinko Tomšič kar v njegovih Bevkah.

Odlok o zimski službi na območju občine Vrhnika

III. ODSTRANJEVANJE SNEGA S PLOČNIKOV IN FUNKCIONALNIH POVRŠIN

5. člen

Skupnost stanovalcev, lastniki stanovanjskih hiš, imetniki pravice uporabe poslovnih objektov in prostorov v stanovanjskih hišah, organizacije združenega dela in samoupravne interesne skupnosti (v nadaljnjem besedilu: zavezanci), so dolžni pred svojo zgradbo:

1. odstranjevati sneg in led s pločnikov, dostopnih in javnih poti ter površin, kjer je podtalni oziroma nadtalni hidrant ne glede na to ali je na pločniku, dostopni ali dovozni poti, cesti ali ulici;
2. sproti odstranjevati ledene sveče s streh, strešnih žlebov in odtočnih cevi;
3. posipati pločnike in dostopne poti ob poledici;
4. očistiti ulične požiralnike in ob vozišču zagotoviti odvodnjavanje;
5. očistiti svoja parkirna mesta;
6. odstranjevati odlomljene veje s svojih funkcionalnih površin;
7. odstranjevati sneg in led s površin, ki so potrebne za intervencije in požarno varnost.

Zavezanci iz prvega odstavka tega člena so dolžni izpolnjevati svoje obveznosti tudi če pločniki ne potekajo neposredno ob objektu, temveč so med objekti in pločniki funkcionalne površine objektov (zelenice, parkirišča, prehodi, platoji, ipd.).

Za izvršitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena morajo ob nezazidanih parcelah skrbeti lastniki zemljišč ali imetniki pravice uporabe oziroma upravljavci zemljišč.

Določbe tega člena so obvezne tudi za zavezance iz prvega odstavka tega člena ob magistralnih, regionalnih in lokalnih cestah.

6. člen

Če zavezanci iz prejšnjega člena tega odloka po predhodnem opozorilu pristojne inšpekcije Medobčinskega inšpektorata SO Idrija, Logatec in Vrhnika ne opravljajo opravil iz 5. člena tega odloka, mora opraviti ta opravila izvajalec na stroške zavezanca.

7. člen

Zapadli sneg mora biti popolnoma odstranjen s pločnikov vsakokrat, ko zapade 10 cm snega in še sneži in sicer najkasneje do 6. ure oziroma dve uri po sneženju, če je prehenalo snežiti pred 17. uro.

Zavezanci morajo sneg odstraniti s pločnikov tako, da je prehod širok najmanj 1 meter in jih posipati proti poledici v celotni dolžini zgradbe in njene funkcionalne površine oziroma nezazidane parcele. S cestišča se mora sneg odstraniti tako, da je prometni pas širok najmanj tri metre.

8. člen

Ob poledici je treba pločnike in peš poti posuti s peskom ali soljo in ju po odjugu odstraniti oziroma oprati s površine.

Prepovedano je posipavanje z drugim materialom.

Zimska idila nekoliko drugače

Zmeraj, kadar zapade sneg, je o težavah v prometu in o čiščenju cest izrečenih veliko besed. Nekateri so zadovoljni, nekateri pa se jezijo in to vedno na Komunalno podjetje, ki je v občini odgovorno za pravočasno in hitro pluzenje in čiščenje snega. Letošnji drugi sneg ni presenetil Komunalnega podjetja, saj je kar zadovoljivo opravilo svojo dolžnost. Vedeti moramo, da morajo očistiti vse javne občinske poti, ceste, parkirišča in pločnike, ki so v lasti ali uporabi občine. Slika 1 prikazuje popolno čiščenje Stare ceste, tudi za Miklavžev sejem, ki so jo res dobro očistili. Vendar pa ob pluzenjih in čiščenjih ulic ter cest večkrat povzročajo težave lastniki osebnih avtomobilov, ki jih parkirajo in nato ne umaknejo z območij čiščenja.

Ob čiščenju pločnikov, uvozov v zasebne hiše, manjših parkirnih prostorov pred trgovinami in bifeji pa moramo kot krajani vedeti, da smo dolžni to storiti tudi sami. Po občinskem odloku, ki ga citiramo (delno), mora lastnik očistiti pločnik v vsej dolžini svoje lastninske meje. Če tega ne stori, so predvidene tudi kazni. Zato so včasih kritike na račun Komunale, če nekatere take površine niso očistile, neupravičene in neutemeljene. Tako slika 2 prikazuje očisto ulico, pločnik pa ni očiščen. S tem ne mislimo nikogar prizadeti, ampak samo opozoriti na pravila igre, ki jih je treba upoštevati, in sicer v vseh KS občine Vrhnika, posebno pa še tam, kjer so urejeni pločniki in druga infrastruktura.

S. S.

Krvodajalska akcija

Vsak dan beremo v časopisih o prometnih nesrečah, o elementarnih in drugih nevarnostih, v katerih je veliko ljudi ranjenih, o prizadevanjih zdravnikov za življenje mater v porodnišnicah ter drugih bolnikov. Pri svojem humanem delu pa nujno potrebujejo življenjsko tekočino — kri.

Veliko ljudi, ki dandanes normalno živi in dela, in to so naši bratje, sestre, matere, očete, možje, žene, sodelavci, otroci, bi že dolgo bili med mrtvimi, če jim življenja ne bi rešila kri, ki so jo darovali neznani krvodajalci.

Zato vas prosimo v imenu vseh potrebnih, v imenu vseh, ki kri potrebujejo, v imenu tistih, ki jim le kri lahko reši življenje, da se tudi vi pridružite naši akciji. Prosimo vas, da se udeležite krvodajalske akcije, ki bo v občini Vrhnika v ČETRTEK, 30., IN PETEK, 31. 12. 1993, v prostorih Osnovne šole Ivan Cankar, Lošca 1, Vrhnika, OD 7. DO 13. URE.

Tako boste potrdili svoje človekoljubje, svojo humanost, pomagali soljudem in tudi sami sebi pripravili notranje zadovoljstvo in srečo. Človek je resnično srečen le tedaj, če osreči svoje najbližje.

LE KRI NADOMESTI KRI!

Da je darovanje krvi res nekaj lepega, nam govori tudi prispevek našega dolgoletnega krvodajalca Marjana Pečana, ki je kri daroval 201-krat.

OO RK Vrhnika

Življenje je svetost. Brez zdravja ni življenja, ne sreče in ne ljubezni.

Sklicevanje na humanost le z besedami ne pomeni nič.

Dokažimo se in potrdimo, da smo za zdrav slovenski rod, da želimo živeti in da želimo večji naravni prirastek.

Tudi za vse to je potrebno darovanje krvi, kri za življenje.

Družina je osnovna celica družbe, zdrav rod pa je steber države in gospodarstva.

Humanost pa je prvi pogoj za priznanje demokratične družbe.

Čas, okolje in tokovi sodobnega življenja nam ne prizanašajo. Vsi nam tako ali drugače vsak dan potrebujejo po življenju z različnimi primesmi kemičnih snovi od zraka do hrane in z njimi širijo hude bolezni.

Če je zdravje vir življenja in če je življenje svetost, bodite odločni do sebe in sodržavljancev. Postanite tudi vi člen v verigi krvodajalcev.

Krvodajalstvo pomeni plemenitost in nesebičnost do obolelih, ki potrebujejo kri, pomeni pa tudi lastno skrb in pozornost za

svoje zdravje. Ne dovolite prevladanja tehnomanagerske miselnosti o pomenu in vrednosti krvodajalstva. Vaše zdravje in življenje jim je manj vredno, kot je vrednost delovnih strojev.

V Sloveniji nas je več kot 100.000 aktivnih krvodajalcev. To je moč, ki ima tudi svoj pomen.

Brez nas, krvodajalcev, je tudi vsa medicina brez moči, brez napredka.

Nihče nima pravice krati osnovnih človeških pravic in svobod, med njimi pa je tudi krvodajalstvo.

ZATO POSTANITE KRVODAJALCI in se nam pridružite na redni letni krvodajalski akciji, ki bo v četrtek, 30. 12., in petek, 31. 12. 1993 na Vrhniki.

Najsvetlejša in najbolj radostna bo zvezdica v očeh krvodajalca in bolnika prav na silvestrsko noč ob upanju na SREČO, ZDRAVO NOVO LETO 1994.

Vabljeni! Marjan Pečan

Novemu znanju naproti

Konec meseca septembra se je pod okriljem mestne gasilske zveze Ljubljana pričel tečaj za gasilske častnike.

Vsi, ki smo uspešno opravili sprejemni izpit, smo nadaljevali s pridobitvijo novega znanja. Praktični del pouka smo opravili v učnem centru na Igu, teorijo pa nadaljevali v prostorih gasilskega društva Brezovica.

Štirikrat na teden smo dva meseca redno obiskovali tečaj. Pridobili smo si veliko novega znanja, ki ga bomo sedaj prenašali na člane naših društev. Spoznali smo veliko novih prijateljev — gasilcev in si z njimi izmenjavali svoje izkušnje. Prav mi gasilci se moramo zavedati, da sta ogenj in voda ena tistih človekovih spremljevalcev, ki prinašata veliko dobrega, kadar sta ujeta in obvladljiva, pa vendar toliko slabega, kadar ujeta nadzoru človekove moči.

Med našim tečajem in ob preverjanju znanja nas je obiskal tudi načelnik gasilske zveze Slovenije g. Klarič. Ugotovil je, da se pridno in vestno učimo.

Za pridobljeno znanje se moramo zahvaliti vsem našim predavateljem in jim še enkrat izrekamo zahvalo.

Vsi novi gasilski častniki, prenašajte znanje na mlajše, saj ti so naša bodočnost. Čez dve leti se zopet vsi dobimo na izpitih za gasilskega častnika I. stopnje.

V imenu novih gasilskih častnikov Ciril Kos

Naš glas naj seže do vas

Kronika dogodkov

22. novembra smo odprli je-sensko razstavo del naših stanovalcev. Ti so se predstavili z najrazličnejšimi izdelki ročnih spretnosti, izdali pa smo tudi novo številko domskega glasila Utrinki. Na otvoritvi so se predstavili pevci našega pevskega zbora Zarja, Julka Fortuna in Ivan Malavašič. Med gosti pa so bili predstavniki Društva upokojencev, Društva invalidov, župan g. Vinko Tomšič, člani literarnega krožka OŠ Ivan Cankar z mentorico in še mnogo drugih.

25. novembra so se v našem domu srečali strokovni delavci z različnih področij, ki se pri svojem delu srečujejo s problematiko starejših.

25. novembra popoldan so nas obiskali pevci pevskega zbora Tabor iz Cerknice skupaj s predstavniki Društva upokojencev, Zveze združenih borcev in Centra za socialno delo. Pri-nesli so pesem in tople pozdrave s cerkniškega konca svojim znancem, sosedom, prijateljem.

25. novembra so prišli na ogled razstave stanovalci Doma upokojencev Domžale. Ker se večkrat obiščemo, smo navezali že kar precej poznanstev.

26. novembra so nas obiskale upokojenke skupine za samopomoč Rožmarinka z Vrhnike, ki jo vodi socialna delavka Franja Pupis in naša sestra Mojca. Dve prijetni uri smo preživeli ob Miklavževih dobrotah, tudi pesmi in heca ni manjkalo.

27. novembra smo pripravili **četrti srečanje s svojci, znanci in prijatelji naših stanovalcev**. Povabilu se jih je odzvalo približno 140. Po kulturnem programu smo goste povabili na ogled doma in razstave. O vprašanjih, povezanih z bivanjem in različnimi težavami, so se svojci lahko pogovorili z zdravstvenimi delavkami. V avli pa nas je tja do večera zabaval harmonikar Janez Kogovšek. Edina pripomba, ki smo jo slišali, je bila, da imamo premajhen prostor za take prireditve. Upam, da so se tako gosti kot stanovalci dobro počutili.

4. decembra nas je obiskal Miklavž s spremstvom. Miklavževanje pa je M. Robnik doživel takole: Lucifer se je najprej lotil njega. Hotel ga je odpeljati v pekel. Bilo je dosti smeha. V šali je rekel Luciferju, da v vicah je že, sedaj si bo pa še pekel ogledal. Miklavž s spremstvom je vse obdaril s skromnimi darili in mladi ansambel je zaigral nekaj poskočnih.

M. Robnik sklepa, ker ga Lucifer le ni maral, da bo gotovo prišel v nebesa.

14. decembra so svoje sokrajane, ki živijo v domu, obiskali člani Društva upokojencev Borovnica. Z njimi je prišel tudi gospod župnik. Preživeli smo prijetno popoldne, kaj več pa prihodnjic.

Zbrala in uredila Vera Kernc

Delovni posveti o problematiki starejših

Na povabilo Doma upokojencev Vrnika so se v četrtek, 25. 11. 1993, odzvali predstavniki vseh institucij, ki se pri svojem delu srečujejo s problematiko starejših. 22 sodelujočih je zastopalo centre za socialno delo iz Cerknice, Logatca in Vrhnike, Zdravstveni dom Vrhnika, Karitas Logatec, Borovnica in Vrhnika, Društvo upokojencev Vrhnika, Društvo invalidov Vrhnika in Dom upokojencev Vrhnika.

Srečanje je bilo v Domu upokojencev Vrhnika, Idrijska c. 13, kjer so si udeleženci najprej ogledali razstavo ročnih del stanovalcev doma.

Ob pričetku delovnega sestanka so navzočim najprej predstavili Dom upokojencev Vrhnika, ki ureja potrebe po domskem varstvu treh občin: Cerknice, Logatca in Vrhnike. Te občine so za izgradnjo prispevale sredstva sklada pokojninskega in invalidskega zavarovanja Slovenije za izgradnjo

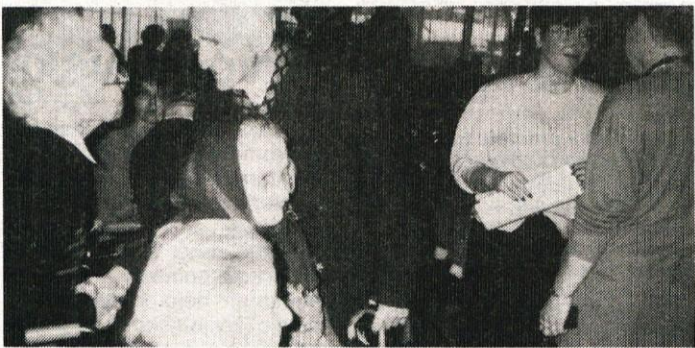
stanovanj za upokojence ter si tako zagotovile določeno število mest za svoje občane.

Na tej lokaciji deluje dom 18 let in pol. Sprva je bilo 120 mest, že 9 let pa ima na voljo 225 mest.

Vsa mesta so zasedena, vloge za namestitev se nabirajo in dom jih lahko reši šele tedaj, ko je ustrezno mesto prazno. Vlog je znatno več, kot je možnosti za sprejem, zato se pojavljajo hudi problemi. Praktično je vsaka vloga za sprejem v dom nujna, ker se za preselitev v dom ljudi odločijo, ko domača oskrba ni več možna, predvsem iz zdravstvenih razlogov.

S tem problemom se Dom upokojencev Vrhnika srečuje prvič, v drugih, zlasti večjih mestih pa so se s čakalno dobo srečali že veliko prej. Da bi ublažili nekatere probleme v času čakanja na prostor v domu, so se pričele razvijati zunajdomske oblike pomoči — pomoč in nega na domu — predvsem gospodinjstva pomoč in prinašanje hrane.

Tudi Dom upokojencev Vrhnika ima s temi dejavnostmi že nekaj izkušenj in jih namerava razvijati še naprej. Strategija

Vabilo

Vas, dragi upokojenci, ki se še niste vključili v naše članstvo, pa prisrčno vabimo v naše vrste, saj si boste tako zagotovo polepšali jesen življenja. Marsikatero doživetje vam bo polepšalo dan in ostalo kot sončni žarek v mraku vsakdana. Res je, da mora biti človek včasih tudi sam, saj le v samoti najde samega sebe, a že »goriški slavček«, pesnik Simon Gregorčič, je zapisal: »Gorje mu, kdor v nesreči biva sam, a srečen ni, kdor srečo uživa sam«. Zato je prav, da si delimo dobro in zlo z zavestjo, da je naše življenje kratko, včasih tudi polno tegob in skrbi. A tako je vedno bilo in bo, spremeniti ga ne moremo, si ga pa lahko polepšamo sami tudi tako, da se vključimo v družbo sebi enakih — to pa upokojenci smo.

V našem društvu smo doživeli že marsikaj lepega, posebno na naših številnih izletih širom po Sloveniji, kjer smo se nagledali njenih lepote in kjer dobre volje in smehe nikoli ne zmanjka. Vesele so tudi naša praznovanja, kot so pustovanje, martinovanje in silvestrovanje, saj se jih udeležujejo naši številni člani. Veselo je tudi vsako prvo soboto v mesecu na naših »piknikih«, ki jih v zimskem času prirejamo v prostori našega bifeja, v poletnih mesecih pa na prostem. Postrežemo nam z jedmi na žaru in dobro vinsko kapljico, ob prijetni glasbi harmonikarja pa se vesele zavrtimo in tudi zapojemo.

Že kar sedem let poteka enkrat na teden rekreacijska telovadba naših članic že, več let pa se v zimskih mesecih vsak teden sestajajo tudi ljubiteljice ročnih del, kjer ob prijetnem klepetu pridno pletejo in kvačkajo, dolgotrajna in zelo uspešna pa je tudi balinarska sekcija. Sedemletna je tudi tradicija medletnega osebnega srečanja 75 in več let starih članov. Nekaterim je to edina priložnost za medsebojno srečanje, klepet in

Vsem občanom Vrhnike, posebno pa upokojencem želimo srečno, zdravo leto 1994!

razvoja pomoči na domu je odvisna od razmer v lokalnem prostoru — zgoščenost poselitve, starostna struktura, osveščenost ljudi, odvisna pa je tudi od udeležencev obravnavanega srečanja.

V precej obsežnih pogovorih o teh problemih je bilo ugotovljeno, da bi bile zelo potrebne dodatne zmogljivosti za domsko varstvo, za kar pa trenutno ni možnosti. Težave bodo še vedno ostajale svojcem, sosedom, bolnišnicam. Reševati jih bo treba s sosedsko pomočjo, pomočjo na domu, dnevnim varstvom, Dom upokojencev Vrhnika pa bi zagotavljal hrano.

V razpravi je bil poudarjen tudi problem, če so v domu moteči ljudje (alkoholiki). Noben dom jih ne želi sprejeti, kajti v domu je treba zagotoviti mir in varnost, taki ljudje pa drugim stanovalcem kratijo počitek, jih vznemirjajo in lahko tudi ogrožajo. Navzoči so menili, da bi za take ljudi potrebovali posebno ustanovo, ker v ustanovo, kot je splošni socialni zavod, kjer je več kot 85% bolnih in nepokretnih, ne spadajo.

V precej dolgi in izčrpani razpravi je bilo pri udeležencih opaziti veliko pripravljenost za delo na tem področju, za sodelovanje, povezovanje ipd. Slišali smo tudi pobudo, da bi Dom or-

obujanje spominov na preteklost.

Bliža se novo leto, nas pa tako kot doslej že več let čakajo prednovoletni obiski in obdaritve. Kar 250 naših članov, starih 80 in več let, bolnih ali invalidnih članov in članov, ki so v oskrbi doma upokojencev na Vrhniki, bodo naši odborniki te dni obiskali in obdarili ter jim zaželeli veliko lepega v prihajajočem letu.

Na enem izmed naših letošnjih izletov nas je pot vodila tudi po Gorenjski. Ogledali smo si lepote Brda pri Kranju in Pred-dvora, končna postaja pa je bilo Jezersko. Kljub presahlemu je-

Utrinek z letošnjega srečanja.

Društvo upokojencev Vrhnika deluje zelo uspešno. Organizira veliko izletov po zmerni ceni. Člani so zadovoljni in se na vseh izletih počutijo prijetno in veselo. To se kaže tudi v tem, da je veliko zanimanja za izlete, ker sta dva avtobusa skoraj premalo. Na vsakem izletu priredi društvo vedno kakšno presenečenje za svoje člane.

Društvo vsako leto v jeseni povabi na kosilo nad 75-letnike, kjer se zberejo znanci, nekateri že visoki starosti. Po kosilu ob kozarčku vinčka radi malo zaplešejo in zapojejo. Kako malo pozornosti je potrebno staremu človeku, da mu je vsaj kratek čas lepo! Živimo v razburkanih časih, ko je treba veliko volje, da se pozabijo nepravilnosti in tegobe, spremljajo skoraj vsakega v življenju. V društvu so se tudi dogovorili, da bo vsako prvo soboto v mesecu popoldansko srečanje v domu društva upokojencev. Tam pridne članice, ki so še tega zmožne, strežejo ter pečejo kotlete in čevapčiče po nizki ceni. Nato nekaj kozarčkov vinčka in kmalu se sliši naša lepa slovenska pesem, za ples pa poskrbi harmonikar.

Tudi jesen življenja je treba dostojno in veselo preživeti. Čas tako beži, da je škoda zamuditi vsako veselo urico. Na programu je še silvestrovanje, kmalu po novem letu pa že pričakujemo pustovanje.

Društvo zasluži vso pohvalo za prijetna doživetja, ki jih nudi svojim članom.

Vsem skupaj želim srečno novo leto 1994!

V imenu upokojencev — članov društva Tinca Petek

Srečanje patronažnih sester

S pridobitvijo nove dvorane v Glasbeni šoli Vrhnika oživljajo tudi strokovna srečanja.

3. decembra 1993 so se na Vrhniki srečale patronažne medicinske sestre iz vse Slovenije. Srečanje so organizirale domačinke — patronažne sestre iz Zdravstvenega doma Vrhnika.

Udeleženke srečanja je pozdravil župan g. Vinko Tomšič, direktor ZD dr. France Cukjati in poudaril vlogo patronažne sestre v današnjem času. S pozdravom direktorja glasbene šole g. Zadnika in kulturnim programom, je prisotne počastila tudi naša Glasbena šola.

Sestre so pripovedovale o

svojem delu, o novem načinu dela pod temo Negovalne diagnoze v patronažnem varstvu je spregovorila viš. med. sestra Tatjana Geč iz Maribora.

Medsebojno pomoč in razreševanje konfliktnih situacij v t.i. Balintovih skupinah sta predstavili dr. Zlata Kralj in

dr. Žagar.

Na Vrhniki so sestre pripravile tudi svojo letno skupščino.

Tako kot pri svojem vsakdanjem delu so bile vrhniške patronažne sestre zelo uspešne tudi pri organizaciji strokovnega srečanja.

S. S.

Ob srečanju patronažnih sester Slovenije, ki je bilo 3. 12. 1993 na Vrhniki, se za pomoč pri organizaciji najlepše zahvaljujemo: Industriji usnja Vrhnika, Glasbeni šoli Vrhnika, Domu upokojencev Vrhnika, ŽITU Vrhnika, Kmetijski drugi Vrhnika, Keksarni Adamič, g. Emiliji Erbež-

nik, Cvetličarni Jani, Pizeriji Boter, Skupščini občine Vrhnika in Zdravstvenemu domu Vrhnika.

Vsem sponzorjem in našim občanom želimo ob božičnih in novoletnih praznikih veliko dobre volje ter trdnega zdravlja.

Patronažne sestre ZD Vrhnika

VOŠČILO

Zaključujemo leto 1993. Bilo je mnogo lepega, mnogo hudega. Nabrali smo si novih izkušenj, morda smo se iz njih kaj naučili in bomo poskusili v letu 1994 kaj spremeniti, popraviti, da bo življenje boljše in kvalitetnejše.

Iz srca želimo:

- veliko zdravja, sreče in razumevanja v družinah
- veliko prijateljev, ki se bodo z nami veselili v srečnih trenutkih in, ki nam bodo stali ob strani. Ko nas bo obiskalo trpljenje.
- vsem šoferjem, da bi vsak dan srečni in zdravi prišli domov
- vsem, ki čakajo na delo, da bi čimprej stopili za stroje, ali sedli za pisalne mize
- vsem, ki so zaposleni, veliko poslovnih uspehov, poštenih direktorjev in sposobnih menedžerjev
- vsem beguncem, da bi se vrnili v mirno domovino
- da bi vsi imeli srce za bližnjega v stiski

Vsi skupaj se potrudimo spremeniti ta kritični svet. Poskusimo vsaj malo izravnati razliko med bogatimi in revnimi.

Hvala vsem dobrim ljudem za sodelovanje, naj bo tako ali še bolje v letu 1994.

Pridružimo se angelskemu petju na betlehemskih poljanah: »Slava Bogu na višavah in mir ljudem, ki so blage volje.«

Delavci in delavke Župnijske Karitas Vrhnika

Pomagajte nam najti ljudi, ki so v stiski

Večkrat slišimo pripombe, češ da skrbimo samo za begunce, pozabljamo pa na slovenske družine, ki živijo v pomanjkanju, ali pa na bolne in stare ljudi z majhnimi pokojninami. To ni res. Marsikateri družini pomagamo, tudi na bolne in stare ne pozabljamo, če le vemo zanje. Slovenci smo pač taki, da svojo revščino, če se le da, skrijemo. Take skrite težave nam pomagajte najti. Poglejte, ljudje, okrog sebe, sporočite na Karitas in bomo pomagali. Dokler bomo dobivali pomoč — denarno ali materialno — od dobrih ljudi in dokler nam bo pomagala škofijska Karitas, bomo poskrbeli, da bo stiska ljudi manjša.

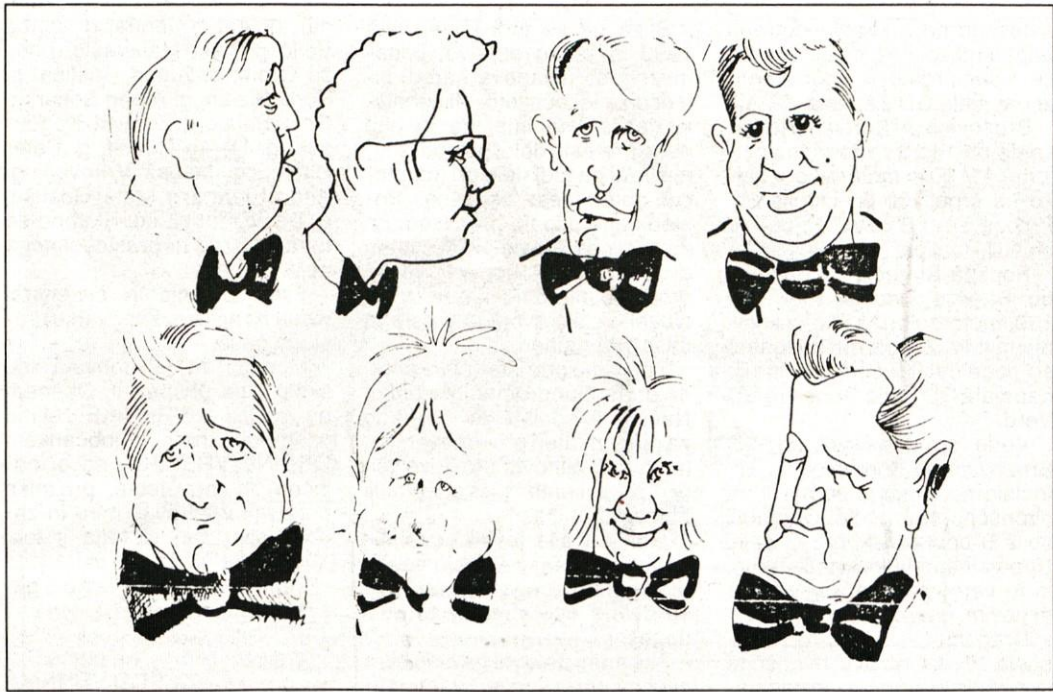
Uradne ure župnijske Karitas:

ponedeljek od 9. — 11.

sreda od 16. — 18.

Telefon 753-367

Za Župnijsko Karitas Vrhnika
Ančka Petkovšek

PREDSTAVLJAMO VAM OKTET RASKOVEC

S trdim delom do lepega petja

Letos mineva že petinsedemdeseto leto, odkar je umrl največji slovenski pisatelj in naš sokrajan Ivan Cankar. Vse kulturne dejavnosti, ki ta mesec potekajo v vrhniškem Cankarjevem domu, so posvečene prav temu dogodku. V sklopu teh prireditev smo imeli priložnost poslušati oktet Raskovec, in sicer

sec in Aleš Kovač (oba 1. bas), Miran Kržmanec (2. tenor) in Blaž Tomšič (1. tenor). Z nastankom okteta so postali tudi samostojno Kulturno društvo Raskovec, v katerem združujejo petje in pritrkovanje. Njihovi koncerti so skupek njihovega zanesenjaštva in trdega dela na vajah, katerih vzor

videokasete o Vrhnikih, ki naj bi nastala s pomočjo ljubiteljev okteta Raskovec. Vzporedno s tem pa si v okviru Kulturnega društva Raskovec želijo kupiti več malih zvonov, da bi slovensko tradicijo pritrkovanja prenesli tudi na mlade slovenske rodove. Če bodo vse to uresničili, bodo Vrhniki doprinesli delček mozaika, ki sestavlja to našo slovensko bit.

Za konec pa še apel okteta Raskovec za vse tiste, ki so se željni naučiti pritrkovanja. Že danes vabijo vse mlade ljubitelje pritrkovanja, da mislijo in se pridružijo tečaju pritrkovanja, ki ga bo v kratkem organiziralo Kulturno društvo Raskovec. Mateja Šmuc

Prvi začetki petja sedanjega okteta RASKOVEC segajo 10 let nazaj in takrat so nastopali kot kvartet, ki je več let prepeval v istem sestavu. Tudi leta 1991 ob samosvojitvi so še peli kot kvartet.

prav na dan Cankarjeve smrti, to je 11. decembra. Ob tej priložnosti smo se tudi pogovarjali z gospodom Jožetom Drenikom, članom in hkrati tudi organizacijskim vodjem okteta Raskovec.

Začetki okteta Raskovec segajo pravzaprav v čase, ko je še redno deloval moški pevski zbor Liko. Zaradi neresnosti nekaterih članov tega zbora se je leta 1986 iz njega izluščil najprej kvartet Raskovec, katerega člani so bili: Tone Jurjevčič (2. bas in umetniški vodja), Jože Drenik (1. tenor in organizacijski vodja), Janez Lenarčič (2. tenor) in Franc Modrijan (1. bas), ki pa je kasneje zapustil kvartet. Tako je aprila leta 1992 nastal oktet Raskovec, kateremu so se pridružili še: Peter Molk in Franci Končan (oba 2. bas), Janez Me-

je njihov umetniški vodja Tone Jurjevčič, ki bo prihodnje pomlad ob srečanju občinskih pevskih zborov prejel Gallusovo listino kot priznanje za dolgoletno uspešno delo na področju zborovskega petja v občini Vrhnika.

Poleg samostojnih koncertov pa so znani tudi njihovi tradicionalni božični koncerti v krajih po Notranjski. Prvi tak koncert v tem letu bo v Postojnski jami (25. decembra), 27. decembra bo v Podlipi, 6. januarja prihodnje leto pa na Blokah. 10. februarja pa bodo priredili koncert tudi na gimnaziji v Želimljah.

Kakšni pa so njihovi načrti za naprej? Želijo si, da bi oktet deloval tako dobro kot doslej in da bi znali spoštovati njihovo delo. Poleg tega načrtujejo snemanje kompaktne plošče in hkrati tudi

V najnovejši zasedbi okteta Raskovec pa so nastopali ob 75. letnici Cankarjeve smrti, 11. 12. 1993, v mali dvorani Cankarjevega doma.

MIKLAVŽEV SEJEM

Stara cesta pet dni živa

Na stojnicah, ki jih je bilo približno petdeset, so prodajali različne stvari, največja vrsta pa je bila pri prodaji sadja in seveda pred stojnicami, kjer so prodajali medico in kuhano žganje.

Stojnica Društva Rosika iz Bevk je predstavljala in reklamirala Mali plac.

V soboto, 4. 12. 1993, je v dopoldanskem času sejem obiskal Miklavž s črnim hudičem in dobrotnim angelcem.

Miklavžev sprevod se je pričel od cerkve sv. Lenarta in si utiral pot naprej po Stari cesti med veliko množico otrok in staršev.

Polna dvorana najmlajših je nestrpnost čakala Miklavžev prihod in obdaritev.

Turistično društvo Vrhnika in ZKO sta pripravila Miklavžev sejem, ki je trajal od srede, 1. 12., do nedelje, 5. 12. 1993.

Vsi sejemske dnevi so bili kar dobro obiskani, še posebno pa zadnja dva dneva v soboto in nedeljo. Za najmlajše je bila najbolj zanimiva nedelja, 5. 12. 1993, saj je občinski odbor SKD pripravil in organiziral sprevod Miklavža z vsem njegovim spremstvom.

Sprevod je šel od cerkve sv. Lenarta po Stari cesti do gostilne Turšič, po ulici 6. maja v Cankarjev dom. Tam je Miklavž in vse njegovo spremstvo pričakala množica najmlajših, ki so z nestrpnostjo čakali obdaritev. Nekateri otroci so s strahom opazovali razposajene »hudičke«, ob prejemu darila pa so se marsikomu na široko odprle oči ali usta in strah je bil hitro premagan.

Samega sprevoda se je udeležila velika množica znanih in neznanih obrazov in lahko rečemo, da na Vrhnikih toliko ljudi še ni bilo. Sprevod se je komaj prebijal po Stari cesti mimo stojnic in številnih občanov in krajanov. S slikami bi radi dočarali nekaj utrinkov s sejma in obiska Miklavža z njegovim spremstvom.

S. S.

Miklavž, v snežni belini in bogato obložen je na Vrhnikih razveselil veliko otrok. Nič manj se ga niso razveselili oskrbovanci v Domu počitka. Obdarovali smo jih z vašo pomočjo, dobroto in razumevanjem. Vsak je prejel majhno darilo, obogateno s stiskom Miklavževih roke in prijazno Miklavževo besedo. Ko smo odhajali, smo bili bogatejši. Prejeli smo namreč več.

Preden nazdravimo za novo leto 1994, se želimo zahvaliti vsem darovalcem, ki so prispevali darila, denar ter pomagali pri organizaciji miklavževanja. Hvala tudi vsem neimenovanim, ki ste pomagali med letom, pri raznih drugih prireditvah ter za denarne — nečlanske prispevke.

Industrija usnja Vrhnika
Skupščina občine Vrhnika
Žito, pekarna Vrhnika
Kolinska, Ljubljana
Toni Merlak, avtomehanika, Drenov Grič
Pavle Rožmanc, Vrhnika,
Anže Stržinar, Vrhnika
Angelo Penko, Elektromehanika, Vrhnika

Adolf Molek, Vrhnika
Anton Baškovič, Pekarna Vrhnika
Herman Adamič, Pekarna Vrhnika

Slavko in Henrika Gutnik, Log
Miro Novak, mizarstvo, Log
Miro Novak, mizarstvo, Log
Bojan Frank, Vrhnika
Gostilna Kavčič, Dranov Grič
Orel d.o.o. Vrhnika
Drogerija Gospodična, Vesna Kogoj

Foto Markelj
KZ Vrhnika,
CZ Vrhnika
SKB banka, Vrhnika
Mercator Dolomiti, Vrhnika
Gostišče Simon
Janez Molk, BMW servis
T.p. Kocka, Vrhnika

Gostilna Mlinar, Vrhnika
Milan Popit, avtomehanika, Vrhnika

Matjaž Oblak, Vrhnika
Jaka Oblak, Vrhnika
Robert Sluga, Vrhnika
Obrtno združenje, Vrhnika
Nada Pišek, Vrhnika
ter za sodelovanje Tone Kavčič — Miklavž, godbeniki, policija, gasilci, Komunalno podjetje Vrhnika, osebje Doma počitka, Mojca Oblak, Ančka Petkovšek in ZKO.

Občinski odbor
SKD Vrhnika

**BLAGOSLOVLJENE
BOŽIČNE PRAZNIKE
IN VELIKO
ZDRAVJA TER MIRU
V PRIHAJAJOČEM
LETU 1994
VAM ŽELI
GASILSKO DRUŠTVO
BOROVNICA**

OGZ VRHNIKA V MESECU POŽARNE VARNOSTI 1993

Sektorska vaja

Prostovoljno gasilsko društvo VRHNIKA je v sodelovanju z OGZ Vrhnika organiziralo sektorsko gasilsko vajo v mesecu požarne varnosti.

Vajo so opravili 17. 10. 1993 ob 14 uri, in sicer v zgradbi Osnovne šole Ivana Cankarja (razredna stopnja), Tržaška 2, Vrhnika.

Sodelovalo je 16 gasilskih društev ter poklicna brigada iz Ljubljane. Vaje se je udeležilo 186 prostovoljnih gasilcev. Vaja je bila dobro organizirana in je bila tudi dobro izvedena. Vsako društvo je bilo zadolženo za določeno delo, določeno pa je bil tudi čas prihoda na kraj vaje, kar je bilo odvisno od oddaljenosti posameznega društva. Začetek vaje je sprožil alarm na policijski postaji VRHNIKA. Čas odhoda društev iz domov je bil sporočen po radijski zvezi. Na vaji je bilo poskrbljeno za pirotehniko, markiranje in zavarovanje vaje in kar je najpomembnejše — komandno mesto, kateremu je poveljevala gasilska

brigada iz Ljubljane. Njena pomočnika sta bila poveljnik OGZ VRHNIKA g. Pavel Bizjan in poveljnik sektorja VRHNIKA g. Janez Buček. Za pirotehniko je poskrbelo PGD Vrhnika, za markiranje PGD VRHNIKA in PGD SINJA GORICA — pionirji, za zavarovanje vaje pa ZŠMA — Vrhnika. Pri tem je treba omeniti čas prihoda posameznega društva in njegovo funkcijo na vaji.

PGD VRHNIKA je prispelo na kraj ob 14.02, gasilci IUV Vrhnika pa ob 14.04. PGD VRHNIKA je postavilo raztegljivo lestev (13 m) na mesto I. tako, da so lahko gasilci IUV stopili po lestvi in namestili reševalni prt na mesto II ter pričeli reševati učence iz zgornjega nadstropja. Gasilci so vstopili z gasilskimi aparati. Takoj na to so vstopili gasilci PGD VRHNIKA. Prek lestve so izvedli notranji napad v gornje nadstropje z dihalnimi aparati, vodo so črpali iz svojega vozila.

Gasilska brigada Ljubljana je prispela na kraj ob 14.06, označila komandno mesto in si ogledala

dala razmere. Prek zglobne lestve (platforme) so reševali učence iz I. nadstropja, gasili ostrešje stavbe, vodo pa črpali iz svoje avtociisterne.

Sinja Gorica je prispela na kraj ob 14.07 z avtociisterno in prikolico mehansko lestvijo (23 m). Postavili so lestev in gasili ostrešje.

Verd je prispel ob 14.08; takoj je opravil napad na notranji del šole z dvoriščne strani.

Ligojna je prispela ob 14.09. Iz avtociisterne so izvedli notranji napad prek VRHNIŠKE lestve z dihalnimi aparati. Hkrati so varovali cisterno z nafto pri občini, ki meji na šolo.

Drenov grič je prispel ob 14.10, raztegnil 5 kosov B cevi (trojak) in pričel z napajanjem avtociisterne PGD VRHNIKA in Ligojne, obenem so varovali občino Vrhnika.

Log je prispel ob 14.10 s svojim orodnim vozilom TAM 80 na črpališče na Ljubljani. Razvili so 6 kosov B cevi in napajali PGD Stara Vrhnika.

Stara Vrhnika je prispela ob 14.12. Vodo so dobili od GD Log, položili 6 B cevi in napajali GD Drenov grič.

Borovnica je prispela ob 14.13 z avtociisterno in tridelno raztegljivo lestvijo. Postavili so lestev in počakali, da so prek nje prišli člani PGD Blatna Brezovica. Vodo so dobili iz nadzemnega hidranta pri vrtcu in izvedli notranji napad z dihalnimi aparati v gornjem nadstropju šole.

Blatna Brezovica je prispela ob 14.13. V šolo so vstopili prek borovniške lestve z dihalnimi aparati. Reševali so z vrvmi. Bevke so prispele ob 14.13 z

avtociisterno, izvedli notranji napad na šolo, ko so bili učenci že rešeni. Njihovo avtociisterno je napajala GD Zaplana.

Brezovica pri Borovnici je prispela ob 14.13 z orodnim vozilom TAM 80 in motorno brizgalno na črpališče pri Ljubljani. Položili so 3 B cevi čez ograje do GD Podlipa.

Podlipa-Smrečje so prispeli ob 14.14 z avtociisterno TAM 130, motorno brizgalno in kombijem IMV. Z motorno brizgalno so sodelovali v verigi, ki sta jo napajala GD Sinja Gorica in GD Verd.

Vodo so prejemali od GD Brezovice pri Borovnici, do avtociisterne, ki so jo postavili na dvoriščno stran šole. Uporabili so 5 B cevi trojak in 3 C cevi. Napajali so svojo avtociisterno, ki je varovala vrtec, seveda z njihovimi gasilci.

Dragomer — Lukavica je prispela ob 14.14. Na dvoriščno stran šole pri vrtcu so se napajali z vodo skupaj z GD Borovnica.

Zaplana je prispela ob 14.14 uri z orodnim vozilom TAM 80 in motorno brizgalno. Napajala se je iz hidranta pri Partizanu. Položili so 8 B cevi in trojak, prek katerega so napajali avtociisterno GD Bevke in poklicne brigade.

Tako se je vaja končala pri Gasilskem domu VRHNIKA s predajo raporta predsedniku OGZ VRHNIKA. Kot sem omenil že v začetku, je vaja ob dobri organizaciji dobro uspela. Tako so bili na koncu zadovoljni vsi: tisti, ki so skrbeli za samo organizacijo, pa tudi vsi drugi udeleženci na vaji. Ob dobri gasilski malici iz priznane gostilne Pri Kranjcu so se vsi udeleženci razšli zadovoljni in z novimi izkušnjami novim nalogam naproti.

Vsem, ki ste na vaji sodelovali ali kakor koli pripomogli k njeni izvedbi, se vam gasilci z VRHNIKE najlepše zahvaljujemo tudi v imenu OGZ VRHNIKA kot soorganizatorja vaje.

Bliža pa se tudi konec leta 1993 in vsako društvo, posameznik ali ustanova naredi bilanco za tekoče leto. Mi, vrhniški gasilci menimo, da je bilo naše preteklo delo, po operativni strani pa tudi delo pri adaptaciji doma zelo uspešno. Poslednje je uspelo predvsem po zaslugi peščice delovnih članov društva, ki so opravili veliko prostovoljnih delovnih ur in žrtvovali veliko svojega prostega časa v ta namen.

Zato smo preostali člani dolžni, da te člane omenimo tudi v Našem časopisu kot nagrado za mnogokateri privarčevani tolar zaradi njihovih prostovoljnih ur, opravljenih pri adaptaciji doma.

Gonilna sila je bil poveljnik društva g. Janez Buček, saj ob urah opravljenega dela opravlja še delo z operativno, in to zelo uspešno.

Nič manj delovni pa niso bili s svojimi opravljenimi urami prostovoljnega dela g. Franc Doli-

nar, g. Anton Jerina, g. Janez Voljč, g. Rajko Malavašič, g. Jože Grom, g. Anton Gostiša, g. Boris Bizjan, g. Albert Sotlar, g. Geza Balajc, g. Zdravko Kogovšek, g. Darko Rudolf, g. Peter Buček, g. Matjaž Vrhovec, g. Andrej Jerina, g. Matej Gostiša, g. David Rudolf itd. Skupno so opravili 3705 ur prostovoljnega dela.

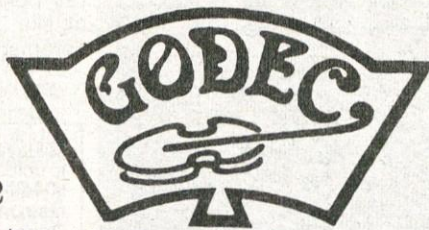
Vsem omenjenim še enkrat hvala za njihovo žrtvovanje prostega časa.

Menim, da je pohvala lep sklep tega prispevka. Obenem pa gasilci z VRHNIKE želimo vsem občanom in občankam OBČINE VRHNIKA, da bi božične in novoletne praznike preživeli v zdravju, miru in zadovoljstvu, saj si tega v letu 1994 verjetno želimo vsi.

Lepo vas pozdravljamo z gasilskim pozdravom:

V službi ljudi — na pomoč!
Za PGD VRHNIKA
Zapisal: Vinko Pečar

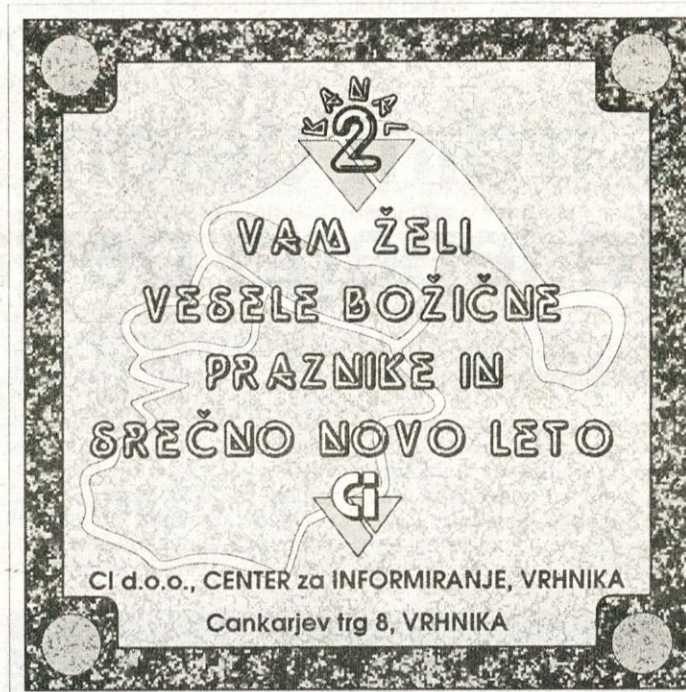
GOSTIŠČE

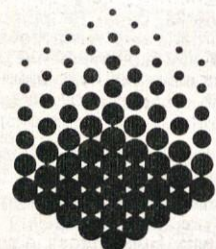
Paplerjeva 12

Borovnica, ☎ 061/747-108

*Vesele božične praznike
in srečno novo leto 1994*

VSEM OBČANOM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO 1994

COMING

d.o.o., VRHNIKA

Trgovine: VRHNIKA, Stara c. 45, tel.: 752-392
LJUBLJANA, Kongresni trg 13, tel.: 214-321

Televizorji ekran od 37 cm do 72 cm

Glasbeni stolpi

Radiokasetofoni

Radiokasetofoni s CD-jem

Avtoradii, wolkmani, avdio in video kasete, telefoni ...

že od 33.990 SIT dalje

že od 18.000 SIT dalje

že od 4.900 SIT dalje

že od 18.900 SIT dalje

18.900 SIT

PRENOSNI RADIOKASETOFON RCD 980

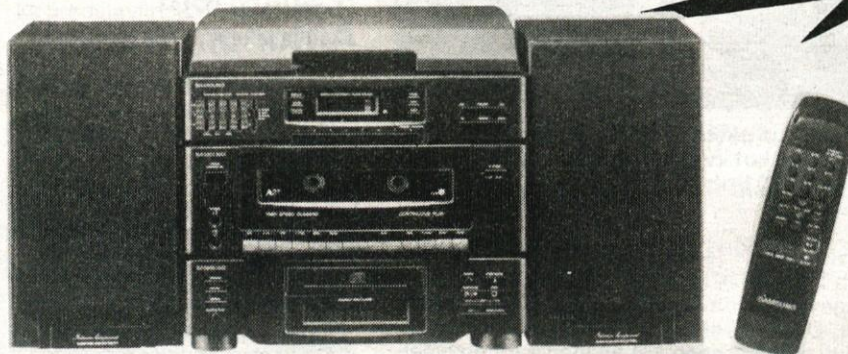
CD-player, kasetofon, UKW, MW, LW, 2x20 W zvočniki, multifunkcijski display

39.900 SIT

VIDEOREKORDER SAMSUNG VX 300

enostavno programiranje, avtomatska naravnava slike, varnostno zaklepanje, programiranje za obdobje enega meseca, VPS (časovni zamik snemanja), daljinsko upravljanje, dve video glavi

35.900 SIT

GLASBENI STOLP SAMSUNG 6500

dvojni kasetofon, CD-player, klasični gramofon, 2x40 W zvočniki, digitalni tuner kratkih, srednjih in dolgih valov, 24 nastavljenih programov, daljinsko upravljanje

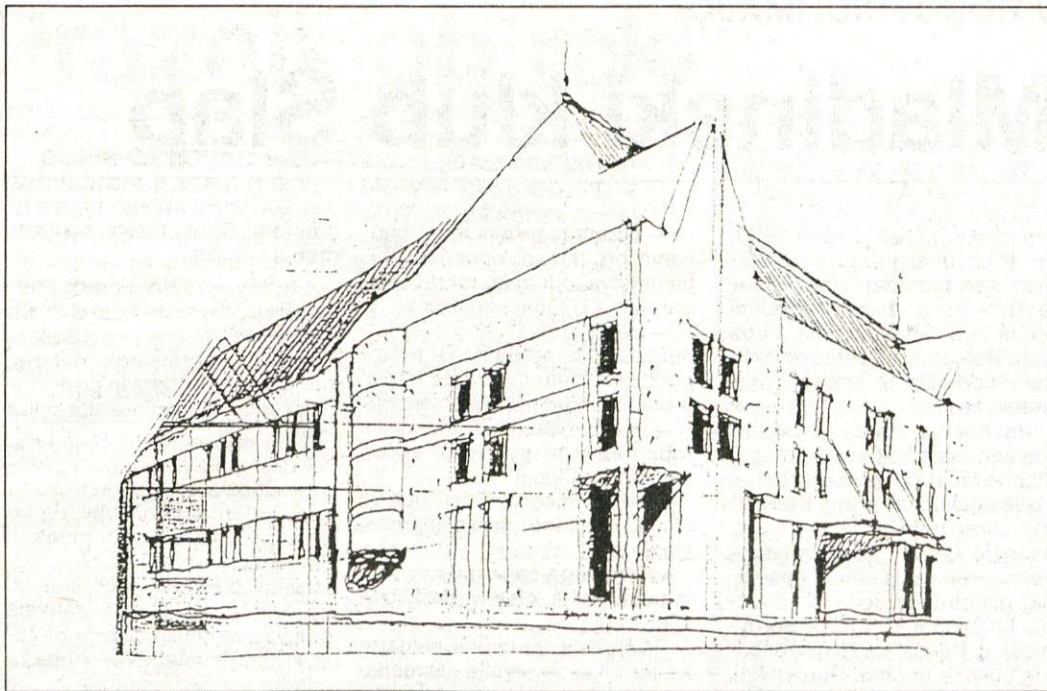
46.500 SIT

BARVNI TV SAMSUNG TIP 5051

ekran 51 cm, teletekst, zapis na ekranu (OSD), skart vtičnica, kabel tuner, 40 nastavljenih programov, daljinsko upravljanje

CENE SO ZA GOTOVINO IN KREDITNE KARTICE! OMOGOCAMO TUDI
NAKUP DO 6 OBROKOV! CENE SO V DEM, PLACLJIVO V TOLARJIH!

3. RAZSTAVA IGRAČ V MALI DVORANI CANKARJEVA DOMA

Paša za male oči

Konec novembra je bila v Cankarjevem domu otvoritev že tretje razstave igrač, katere moto je prikaz »DOBRE IGRAČE«. Avtorica razstave Milena Vidovič iz osnovne šole Ivana Cankarja je za letošnjo razstavo pridobila podjetje SPECTRA INTERNATIONAL, ki je razstavljal igrače ameriške firme FISHER PRICE. Te uvožene igrače so pri nas sorazmerno nove, vendar sodijo v razred kakovostnih igrač, ki jim je tudi slovenska komisija za oceno igrač podelila naziv »Dobra igrača«.

Prikazane igrače so bile letos izbrane med igračami za vse otroke do sedmega leta starosti in so bile izbrane res kot dobre igrače. Ob velikem številu obiskovalcev pa se je nekako izgubil kulturni odnos do razstavljenih igrač, saj so bile le-te namenjene ogledu in prikazu, ne pa množičnemu preizkušanju in pokvarjanju. Za praktično demonstracijo igrač je bil pripravljen poseben igralni kotiček, kjer naj bi otroci in starši igrače tudi preizkušali. Prav gotovo pa je, da se moramo v svoji kulturi do

razstavljenih predmetov še marsičesa naučiti.

Samo odprtje razstave je s predavanjem popestrila psihologinja in strokovnjakinja s področja igrač in otrokove igre dr. Ljubica Marjanovič-Umek, ki je tudi pomočnica direktorja Zavoda za šolstvo republike Slovenije. V svojem predavanju je predvsem opozorila, kako pomembna je izbira igrače za naše otroke. Starši vse premalo pozornosti namenijo nakupom in izborom igrač za svoje otroke. Igrača naj bi bila primerna otrokovi starosti, kakovostna, predvsem varna, poučna oziroma vzpodbudna za otrokov starostni razvoj. Zelo dobro bi tudi bilo, da ima igrača naziv »Dobra igrača«, kar pomeni, da ji je ta naziv podelila strokovna republiška komisija. Komisija deluje že od leta 1984 in je ocenila oziroma testirala več kot sto igrač. Tudi trgovci in prodajalci večkrat neznajo prav svetovati in ponuditi igrače saj jim je pomemben predvsem zaslužek. Starši pa so v dvomu, kaj naj kupijo svojemu otroku.

Na koncu zanimivega predavanja je dr. Ljubica Marjanovič-Umek odgovorila še na nekaj vprašanj prisotnih. Ob tem pa je treba dodati, da so se predavanja udeležili le profesionalni delavci iz vzgojno-varstvenega področja, ki se poklicno ukvarjajo z otroki. Pogrešali smo starše, katerim je bilo namenjeno res zanimivo predavanje. Nenazadnje tudi ni bilo nobenega trgovca oziroma prodajalca, ki bi iz prve roke izvedel, kako je treba izbrati in prodajati »dobro igračo«.

Ob razstavi je potekal tudi poseben program aktivnosti za naše najmlajše. Najbolj so bile obiskovane popoldanske delavnice otroških igrač, in sicer pravih medenih src in novoletnih okrasov. Tu so otroci pokazali pravo aktivnost in delavnost, tako da je bila gneča nepopisna in so nekatere delavniške urice morali ponoviti. Vsa pohvala velja vzgojiteljicam VVZ — Antonija Kucler, ki so pripravile in vodile delavnice. Najbolj pa so bili navdušeni in zadovoljni najmlajši, saj so lahko aktivno pokazali svojo razkošno domišljijo. Še enkrat se je pokazalo, da je treba otroke zaposliti in uspeh ne more izostati. Poleg vrta so razstavo in vzporedne aktivnosti omogočili osnovna šola Ivana Cankarja, Cankarjeva knjižnica in ZKO. Pri pripravi in izvedbi samih prireditev pa so pomagala še podjetja: IUV, Žito Vrhnika in prodajalna pohištva Mercator Vrhnika. Ob uspešnih prireditvah za naše najmlajše se utrne misel, da je takih prireditev med letom premalo, da jih preveč strnemo ob Miklavžu ali dedku Mrazu. Tudi vse prevečkrat so vprašljiva finančna sredstva, ki jih za naše zanamce ne bi bilo škoda načrtovati in porabiti. Najbrž se bo komu le vzbudila misel za obuditev znanega ŽIV-ŽAVA za vrhniške otroke.

S. S.

PROSTORSKA STISKA

Knjižnica potrebuje večje prostore

Cankarjeva knjižnica se je v sedanje prostore vselila decembra 1979. Pri gradnji objekta niso bili upoštevani normativi, ki določajo potrebno površino glede na potrebe, zato je po trinaestih letih stiska že prevelika, še posebej zato, ker ni spremljajočih prostorov. Že za sedanji obseg dela je prostor mnogo premajhen; če pa upoštevamo dejstvo, naj bi bila knjižnica informacijski center in pospeševalka neformalnega izobraževanja pa je potreba po večjem prostoru še bolj utemeljena.

Podatek, da ima v Sloveniji več kot polovica ljudi le osnovno šolo, je dovolj težen razlog, da je vlaganje v znanje nujno, če hočemo, da ne bomo le cenena delovna sila.

Še vedno je 90% znanja, ki ga ima človeštvo na voljo, zapisanega v knjigah, ki so kljub mnogim komunikacijskim sredstvom še najbolj dostopne širokim množicam.

Po ugotovitvah analitikov le 20% znanja sprejmemo v šoli, vse drugo poteka po drugih kanalih in prav tu imajo knjižnice pomembno vlogo. To so v svetu že davno ugotovili; pri nas pa je v mnogih okoljih knjižnica še vedno le breme za občinski proračun. Na Vrhnikih ni tako; naša občina z veliko razumevanja podpira knjižničarsko dejavnost, enako tudi podjetja in zavodi, ki že celo desetletje omogočajo

brezplačno uporabo knjižnega gradiva.

Glede na hudo prostorsko stisko v knjižnici je občina kot njen ustanovitelj podprla prizadevanja za pridobitev novih prostorov in naročila projektno dokumentacijo za gradnjo prizidka; le-ta je sedaj že izdelana.

Pri financiranju prizidka naj bi s 50% deležem sodelovalo Ministrstvo za kulturo RS; ocena investicijskih sredstev je 180.000.000,00 SIT. Gradnja naj bi trajala tri leta. S prizidkom bi knjižnica k sedanjim 450 m² pridobila še 1.000 m² novega prostora v dveh etažah in mansardi.

V pritličju bi bil oddelek za odrasle z informacijskim območjem, časopisno in študijsko čitalnico, delovnimi prostori in sanitarijami. Nadstropje bi bilo namenjeno mladim, kjer bi bili poleg izposojevalnice še večnamenski prostor, čitalnica, glasbena in pravljina soba. V mansardnem podstrešju bi bil prostor za domoznansko zbirko, računalnico, prostor za sku-

pinski in individualni študij.

Če se bo gradnja prizidka pričela prihodnje leto, bi Vrhnika dobila sodobno knjižnico, ki bi uporabnikom omogočala dostop do informacij o gradivu v slovenskih knjižnicah pa tudi do pomembnih svetovnih podatkovnih zbirk in tako do znanstvenih informacij visokega nivoja. To bi bilo takrat, ko bo minilo 120 let od rojstva največjega slovenskega pisatelja in dramatika IVANA CANKARJA; takrat bo tudi 120 let, ko so vrhniški mali obrtniki s Cankarjevim očetom ustanovili bralno društvo ČITALNICA.

Kaj je lahko boljši dokaz, da si Vrhnika prizadeva za napredek in kulturni razvoj, da želi iti v korak s časom, kot je sodobna knjižnica?

Prepričana sem, da tako knjižnico potrebujemo in jo tudi zaslužio; še posebej, če upoštevamo podatek, da je v naši občini 45,5% mladih do 30 let.

Marija Iskr enovič

Novosti v Cankarjevi knjižnici

FILOZOFIJA — PSIHOLOGIJA

Bajt, D.: Vsevednik
Urbančič, B.: Slovensko-češki kulturni stiki
Hribar, T.: Fenomenologija 1
Malus, M.: Zapisano v zvezdah: nebesna znamenja za majhne...
Ravnjak, V.: Spoznavanja višjega jaza
Musek, J.: Psihologija: človek in družbeno znamenje
Dyer, W. W.: Življenje kot igra

DRUŽBENE VEDE

De Mello, A.: Božji dotik
Katekizem katoliške cerkve
Otto, R.: Sveto: O iracionalnem v ideji božjega...
Bučar, F.: Prehod čez rdeče morje
Lipnik, J.: Metodika govorne vzgoje
Runyon, B.: Browning... Starši, ki preveč ljubijo
Schussler, B.: Dinos: saurier aus Tonpapier
Duhon, J.: Višnje Gore
Pavlin, D.: Slovensko narodno izročilo
Wolf, I.: Sodobni evropski bonton
Pravljice za leto in dan
Škof, J.: Bela Krajina v običajih in zgodbah

MATEMATIKA — PRIRODOSLOVJE

NE VEDE
Škrb za zemljo
Petauer, T.: Leksikon rastlinskih bogastev
Beer, U.: Več nežnosti, več ljubezni: nasveti za življenje
Cena prohibicije drog
Fraile Ovejero, Ar.: Fiziologija človeka
Cunjak, M.: Praktična elektronika
Taylor, D.: Vaš pes
Weaver, P.: Enoletnice in rastline za pokrivanje tal
Miklavčič, Predan N.: Štirje letni časi v kuhinji
Rudiger, M.: Umetnost ličenja

UPORABNE ZNANOSTI

Vrščec, M.: Varnost podjetja — tokrat malo drugače

Ivančič, K.: Pele so žage logaške
Gookin, D.: DOS za telefone
Ličen, A.: Microsoft DOS 5.0: referenčni priročnik/FI Rajh, G.: Word-perfect 6.0: verzija DOS

ARHITEKTURA — UMETNOST

Gosciny, R.: Asterix: zlati srp
Ojsteršek, M.: Veliki ugankarski slovar
Cop, J.: Slovenski kozolec
Bitenc, J.: Take božične
Muršič, R.: Neubesedljive zvočne igre
Offizieller DSV Atlas Ski Winter

JEZIKOSLOVJE — LEPOSLOVJE

LITERATURNI VEDA
Kullmann — Lee, A.: Poslovna nemščina
Pištek, Z.: Tisoč najpogostejših fraz v nemščini in angleščini
Bogataj, M.: Konec koncev
Adams, D.: Pretežno neškodljiva
Brown, P.: Moji ljubi mami
Christie, A.: Potnica iz Frankfurta
Cooper, J.: Fenimore: Lovec na jelen ali prvi bojni pohod
Disney, W.: Mikijeva božična pesem
Joyce, J.: Ljudje iz Dublina
Kafka, F.: Splet norosti in bolečine
Druon, M.: Prekleti kralji: 6
Amicis, E. de.: Srce
Gordimer, N.: Izbrane novele
Gantar, K.: Studije o Horaciju
Osti, J.: Sarajevska knjiga mrtvih
Debeljak, T.: Poljub
Janež, S.: Slovenska mladinska proza
Maurer, N.: Od mene k tebi
Novak, B.: Bela past
Remec, M.: Astralni svetniki
Strniša, G.: Razbojniki z Marsa
Svetina, I.: Disciplina bolečine
Torkar, I.: Deseti bratje
De Mello, A.: Minuta modrosti velikih verstev

ZGODOVINA — DOMOZNASTVO

— ZEMLJEPISE
Dražumerič, M.: Dolenjska in Bela krajina
Tulavii.: Papalagi: govori južnomorskega poglavarja Tulavii
Žunec, B.: Josip Benko, mit in resničnost...
Kdo je kdo za Slovence

Knjižni sejem 1993

V petek, 12. 11. 1993, smo osmošolci, ki obiskujemo dodatni pouk iz slovenskega jezika, in člani ŠKD obiskali 11. knjižni sejem v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Od leta 1973 se je zvrstilo že deset knjižnih sejmov. Na prvem je sodelovalo 17 založb in razstavilo 3.000 knjig. Na enajstem slovenskem knjižnem sejmu pa na 240 razstavnih panojih predstavljajo svoje delo 40 založnikov, razstavljenih pa naj bi bilo 6.000 knjig. Prvi štirje knjižni sejmi so bili na Gospodarskem razstavišču, leta 1981 so ga preselili v Cankarjev dom. Sejem je postal izjemna prilika za ugodnejši nakup knjig, za poslovno dogovarjanje, natančnejše predstavljanje založniških programov, za pogovore s knjigarji, knjižničarji...

Posebnost slovenskih knjižnih sejmov so številne spremljajoče prireditve, strokovno pripravljene razstave, okrogle mize idr.

Se nekaj založb, ki letos sodelujejo na sejmu: CANKARJEVA ZALOŽBA, ZALOŽBA MLADINSKA KNJIGA, ZALOŽBA MIHLEČ, MOHORJEVA ZALOŽBA, CELOVEC, ZALOŽBA ROTIS, MARIBOR, TEHNIŠKA ZALOŽBA SLOVENIJE, ZALOŽBA TANGRAM, POMURSKA ZALOŽBA, ZRC SAZU, ZALOŽBA OBZORJA, MARIBOR, ZALOŽBA LIPRA, KOPER, SLOVENSKA MATICA, LJUBLJANA...

Dopisniki

Vtisi

Tanja: Zelo lepo je bilo, ker so predstavili tudi knjige za najmlajše.

Aja: Bilo je veliko zanimivih knjig, tudi takih, ki se niso v prodaji. Bilo je lepo.

Uroš: Bilo mi je zelo všeč, ker je bilo razstavljenih toliko različnih knjig — od strokovnih do najmanj zahtevnih za mlajše.

Janja: Bilo je veliko zanimivih knjig. Nekaj je bilo takih, ki jih še ni v prodaji.

Nataša: Bilo je zelo lepo. Ogledali smo si veliko zanimivih knjig in mislim, da bi morali take razstave večkrat narediti.

Avtorica razstave Milena Vidovič predstavlja psihologinjo dr. Ljubico Marjanovič-Umek

Kotička za igranje z zanimivimi igračami so bili najbolj veseli najmlajši.

V delavnici so otroci izdelali prava medena srca iz pravega testa.

Takole je začel svoje (upam) uspešno delo zaenkrat 21-članski mešani pevski zbor, ki ga vodi Darinka Fabiani. Zbor še nima imena, kar pa ni problem. Vendar pa tako kot marsikje manjka moških (pevcev).

Ker za maj že načrtujemo 1. koncert z orkestrom, še enkrat vabim (zlasti) pevce in pevke, da se nam pridružijo vsako sredo ob 19.30 v Cankarjevem domu (vhod zadaj) na Vrhniki.

Vesele praznike in uspešno novo leto voščim.

M. Fabiani

OBISK MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA SELE

Kako ohraniti slovensko pesem?

Tokrat smo se odpravili v dom Karla Grabeljške na Vrhniki, kjer so v soboto, 4. decembra, pripravili koncert, na katerem sta nastopila dva pevka zbor: ženski pevski zbor Concinita z Vrhnike in mešani pevski zbor Sele iz avstrijskega dela Koroške. Večer je bil razdeljen v dva dela, v katerih smo lahko zasledili tako pesmi slovenskih skladateljev, kot so na primer Jež, Mihelič, Kernjak, Bučar, Gobec in Kramolc, kakor tudi slovenske ljudske pesmi.

Ženski pevski zbor Concinita z Vrhnike smo vam v besedi in sliki podrobneje predstavili že v

eni prejšnjih števil, zato bi naslednje vrstice posvetili mešanemu pevskemu zboru Sele, ki je dal pobudo za koncert. Ženski pevski zbor Concinita se je z veseljem odzval in naše pevke upajo, da bo to sodelovanje sklenilo nova prijateljstva med pevci obeh zborov.

Mešani zbor pevskega društva Sele je pred kratkim slavil že 40. obletnico delovanja. V tem obdobju je bil njihov glavni cilj ohraniti slovensko pesem in slovenske običaje na Koroškem. Za ta kraj pravijo, da je »srce Karavank«, po velikosti pa je nekako tolikšen kot Vrhnika.

Nastopi mešanega pevskega zbora Sele na Tržaškem in Goriškem, številni koncerti in gostovanja po domovini in tujini ter snemanja na radiu Celovec štejejo med najpomembnejše dogodke v celotnem obdobju njihovega delovanja. Višek njihovega glasbenega ustvarjanja pa je njihova nedavno izvedena Haydnova maša Missa brevis Sancti Joannis di Deo ob spremstvu članov Slovenske filharmonije. Prav tako se lahko pohvalijo s trodnevnim gostovanjem v Pragi. Kljub vsemu pa so najbolj ponosni na delček slovenske ljudskopeseške tradicije, ki jo vedno znova prenašajo na mlajše generacije.

Pevsko društvo Sele je letos prejelo Gallusovo listino, priznanje ZKO Slovenije in Slovenske pevske zveze za dolgoletno in uspešno delo, ki je izredno pomembno za ohranitev slovenske narodne pesmi in slovenske narodne zavesti v svojem kraju.

Na že omenjenem koncertu na Vrhniki je mešani pevski zbor Sele povabil pevke ženskega zbora Concinita, naj bi prihodnje leto obiskale njihov rojstni kraj, da bi ponovili uspešni koncert in hkrati pogledali prijateljstvo med pevci in pevkami obeh zborov.

Mateja Šmuc

Čuki izdali četrto kaseto

Športna dvorana osnovne šole Ivana Cankarja na Vrhniki je bila nabit polna, saj je skupina »Čuki« slovesno promovirala svojo novo kaseto. To je bila izdaja že njihove četrte kasete ter druge zaporedne, ki so jo slavnostno predstavili na Vrhniki.

Okoli 1200 gledalcev je najprej poslušalo koncert znanih glasbenih umetnikov, ki so bili gostje ansambla Čuki. Program je povezovala Miša Molk. Tako je najprej nastopila Helena Blagaj, nato gostja iz Zagreba Sonja Doležal, ter pevca Zoran Predin in Ivan Hudnik. Med nastopi pa je program popestrila plesna skupina Kazina.

»Čuki« so ob navdušenju vseh gledalcev predstavili nekaj sklad novih kaset, ki so ji dali ime »Zanzibar«. Predstavili pa so tudi nov videospot, ki je med gledalci postal ogromen aplavz. Po končanem dvehurnem strnjem koncertu je sledil ples; čuki so pokazali, da so upravičeno ena izmed najboljših zabavno

glasbenih skupin ta hip v Sloveniji. Saj so promocijo in predstavitev nove kasete »ZANZIBAR«, obeležili številni znani glasbeniki in gostje iz cele Slovenije. Glavni sponzor prireditve je bilo podjetje TKI Hrastnik, svoje pa je dodala še Pizzerija

Boter, ki nekako stalno spremlja uspehe ansambla »Čuki«.

Svoje pa so dodali še številni gledalci iz bližnje in daljne okolice ter dokazali, da na Vrhniki potrebujemo tudi tovrstnih zabavno glasbenih prireditev.

S. S.

V BOROVNICI IMAJO

Mladinski klub Slap

V petek, 17. decembra 1993, se je ob dvajseti uri v večnamenskem prostoru Osnovne šole Borovnica pričel ustanovni občni zbor Mladinskega kluba Slap Borovnica. Ob zadovoljivo polni udeležbi se je pričel program.

Poseben pozdrav je bil namenjen osebno vabljenim gostom-predstavnikom društev, ki so se udeležili zbora: g. Kržič Izток (predsednik SKAM-a), g. Janežič Anton (glavni in odgovorni urednik Našega časopisa), g. Petrovčič Jože (predsednik turističnega društva Borovnica), g. Pavčič Božo (predsednik Lovski družine Borovnica), g. Nikolavčič Karlo (predsednik Združenja borcev Borovnica), g. Turšič Slavko (predsednik Jamarskega društva Borovnica), g. Švigelj Janez (poslanec Skupščine občine Vrhnika), gospa Mejač Tončka (predstavnica Društva upokojencev Borovnica), g. Drašler Jože (predsednik Gasilskega društva Brezovica pri Borovnici) ter predstavniki mladih iz Rovt in Dolnjega ter Gornjega Logatca.

Po dveh kulturno-umetniških nastopih, med katere je spretna povezovalka gospa Klavdija Mele vpletla spodbudne misli, je delovno predsedstvo s štirimi člani zasedlo svoje prostore. Po predstavitvi dnevnega reda se je pričela njegova realizacija.

Ime kluba je Slap, kar tudi ponazarja vse ravne črte v grbu in pečatu kluba. Ime samo je tudi povezano s krajem, saj spominja na pet lepih slapov, ki so

— športa (osnovni tečaj plezanja, organizacija pohodov ter planinstva, odbojka, rekreacija, prirejanje kolesarskih izletov...).

— izobrazbe (inštrukcije, izobraževalna predavanja, tečaji praktičnih znanj, okrogla miza, problemi mladih, svetovanja...).

— duhovnosti (mladinski ve-rour, duhovni pogovori, vprašanja, romanja...).

— dela (čiščenje Borovnice in okolice, pomoč ostarelim, servis dela...).

— prostega časa (organizacija pustovanja, plesov, družabni izleti...).

Po predstavitvi imena, nastanka ter ciljev je sledila slovesna proglasitev ustanovitve Mladinskega kluba Slap, kar so navzoči potrdili s ploskanjem. Ob ustanovitvi je bilo prebrano tudi pozdravno pismo gospoda žup-

poudaril, da je bistvo slapa v drobnih kapljici.

Sledila je izvolitev predsednika (Peter Svete), tajnika (Urša Debevec), blagajnika (Sabina Hrovatin), upravnega odbora, nadzornega odbora in disciplinske komisije Mladinskega kluba Slap.

Po simpatično kratkem govoru novoizvoljenega predsednika, v katerem je obljubil, da bo po svojih močeh pripomogel k delovanju kluba, je sledila predstavitve bistvenih točk statuta. Za tem pa je sledila zahvala gospodu župniku Jožetu Stržaju, ki idejo o ustanovitvi kluba za mlade osebno podpira že od začetka: tako fizično, materialno in duhovno.

Ob sklepu dnevnega reda je predsednik delovnega predsed-

Izток Kržič

Peter Svete

ujeti med skale v pekelski soteski. Znano je, da lep, visok slap buči in, če ne poznamo poti, če smo se izgubili, še vedno lahko najdemo pot do njega, če sledimo zvoku. Ravno tako MK Slap želi, da se ga sliši, da je cilj za tiste, ki se želijo pridružiti ali pa ga pobliže spoznati. Kot pa je bilo omenjeno, je bistvo slapu v drobnih kapljici, kajti šele več kapljic skupaj lahko tvori celoto. Vsi skupaj pa moramo delati v smeri, da se ta celota v končni obliki ne bo izrodila v mlako, temveč v lep in visok slap.

Ob predstavitvi nastanka kluba je bilo omenjeno, da zadnjih nekaj let v Borovnici ne vlada ravno mrtvilo, temveč da ni povezanosti na kulturnem, športnem in družabnem področju. Pri tej nepovezanosti pa je skoraj nezavedno najbolj trpela mladina. Tako se je skupina mladih, ki po svojih močeh in zmožnostih sodeluje na treh zgoraj navedenih področjih, odločila, da prežene iz Borovniške kotline dokaj pogost stavek: »Ja saj se tukaj nič ne dogaja!« Po pogovoru s starejšimi, mlajšimi in sovrstniki, ki so pozdravili idejo ter bili nad njo navdušeni, je skupina dobila novih moči ter vzpodbudo za pripravo ustanovnega občnega zbora.

V predstavitvi ciljev, ki si jih je MK Slap zadal, je bilo omenjeno, da se večina dejavnosti že odvija. Skupni cilj pa je vključitev večje populacije mladih (tako po letih kot po srcu) ter večja povezanost različnih področij. Cilji zajemajo področja:

— kulture (pevski zbor, plesna skupina, dramska skupina, prirejanje miklavževanja, organizacija prireditev, razstava fotografij in posameznih zbirk, pogovori in intervjuji z vabljenimi gosti, izdajanje glasila, varstvo kulturne dediščine...).

Zborček je zapel

nika, v katerem je poleg čestitk zapisal: »Stopili ste skupaj v želji, da boste z obiljem mladostnih talentov bogatili prebivalce Borovniške kotline. Bodite kakor slap, ki s svojim padanjem oživlja občutje lepega in neizčrpnega. V slapu luči je možno znova videti pot. Hvala, da nas upate prijeti za roko in peljati novim časom naproti.« Podpora ter uspeh na poti pa je klubu izročil tudi predstavnik kulturnega društva Borovnica, gospod Kržič Tone. Pozdravni govor je izrekel g. Kržič Izток, predsednik SKAM-a (Skupnosti katoliške mladine), v katerem je pozdravil ustanovitev kluba ter še enkrat

stava rekel, da tako kot otrok, ki ob rojstvu potrebuje zibelko, topel dom in krstnega botra, ravno tako tudi MK išče stalne prostore ter odpira žiro račun za vsa možna sponzorstva. Začasni prostori pa so v župnijski Karitas. Vsakdo, ki se želi včlaniti v klub, izpolni pristopno izjavo ter jo skupaj s članarino v višini 200 tolarjev odda blagajniku. S tem dejanjem pa so mu dodeljene tako pravice kot dolžnosti.

Po končanem uradnem delu ustanovnega občnega zbora je sledila zakuska, ki se je prijetno zaključila ob pogovoru in prepevanju mladih.

Sabina Hrovatin

Srečanje s slikarjem Antonom Wolfom

Imeli smo kulturni dan. Obiskali smo slikarja Antona Wolfa. Zjutraj smo se zbrali v šoli. Peš smo se odpravili do gostilne Komar. Tam ima gospod Wolf razstavljene mnoge svoje slike. Ob čaju in makovkah smo se pogovarjali približno dve uri. Slikar nam je povedal mnogo zanimivega. Jaz sem ga vprašala, zakaj je slikar in če uživa v svojem delu. Povedal mi je, da je že kot otrok zelo rad slikal in si sedaj ne zna predstavljati življenja brez čopiča in platna.

V prostoru, kjer smo sedeli, je bilo veliko njegovih slik. Večinoma so prikazovale pokrajino. Ena izmed slik je bila naslikana v spomin njegovemu prijatelju, ki so ga ustrelili na Kumu.

Pokazal nam je tudi film o razstavi njegovih slik. Potem smo šli v atelje. Tam nam je razložil, kaj vse uporablja pri slikanju. To nam je tudi pokazal, ko je delal portret naše sošolke Ines.

Tudi jaz si želim, da bi gospod Wolf napravil moj portret. Nuša Mavsar 4. a

Praznik ob reki

BORIS VIŠNOVEC, književnik in režiser kratkih dokumentarnih filmov, avtor kratkega filma **ODTISI V BARJU**, je leta 1970 na natečaju Radia Zagreb prejel drugo nagrado za radijsko dramo. Osrednja linija igre je monolog ostarelega predsednika olupševalnega društva, ki pripravlja pomembno vsakoletno prireditev ob reki. Kot celota naj bi sama igra skušala podati zaključen pogled na življenje ob trenutku, ko človek spozna, da se mu je življenje začelo iztekati in da prihodnjič podobne velike naloge ne bo več zmogel. Praznik ob reki je prispodoba za neki širši pogled na življenje in človeško usodo.

»Lep dan bo. Nikogar še ni na cesti. Jutro. To so najlepši trenutki ob reki. Zvečer je tu preveč ljudi. Ob tej uri pa sem vedno sam. Danes bo vroč dan. Vroč in jasen dan. Barje črpa zadnje hlapce izsušenih tal. Drevje ob reki pa je vselej enako zeleno. Tudi reka je vselej enako zelena. To je moja reka. Reka, ki prihaja iz zemlje; reka, ki se nikoli ne pregreje in ki nikoli ne spremeni svoje barve. Vedno me je vznemirjala, ta reka, čeprav je videti tako pohlevna. Vedno sem ji znal prisluhniti. Reki. In vsej ravnini ob njej. Kaj mi pomeni ta reka. Kaj pomeni trenutek, ki ga živimo. Življenje je minilo kot sen. Osemdeset let. Sen, v katerem se žalost in veselje prepletata z reko, ki prihaja iz barjanskih travnikov. Pravzaprav je bilo več žalosti kot veselja. Da. Bili so tudi srečni trenutki. Tedaj, samo tedaj je človek resnično blizu zvezdam. Tedaj, ko je mlad. Tedaj je srečen, ne da bi se tega zavedal. Vse je sreča. Vsak korak. Vsak hip. In to, da ne veš, da si srečen. To da se marsičesa ne zavedaš. Koliko ljudi se je zvrstilo ob tej reki.

Tudi tisočletja so minila enako hitro, kot bo minil ta trenutek, ki ga živim sedajle. Tako kot sen. Narodi. Vojske. Vojske so se zvrstile ob tej reki. Reka je pogoltnila veliko življenj. Nihče ne bo nikoli preštel vseh življenj, katere je pogoltnila reka. Vse odnese s seboj. Vse, kar so hoteli ljudje prekriati, vse njihove odpadke. In vse mrliče. Tudi tedaj, ko ni bilo vojne, tudi tedaj sem videl veliko utopljenec. Nekatere je pograbil krč prav tedaj, ko so se hoteli za hip ohladiti in morda še mislili, koliko zamahov jih loči od brega. Na bregu jih je morda nekdo pričakoval ali pa so si domišljali, da jih nekdo pričakuje. Nato so otrpnili za zmeraj. Samo nekaj požirkov, samo košček živalskega strahu, in že je bilo po njih. Tisti so hoteli živeti. Drugi pa so odšli sami. Da, niso samo vojne nevarne. Človek nosi svojo smrt vsak hip s seboj. Spi v njem. In tedaj, kadar se mora boriti proti njej, tedaj potrebuje veliko moči. Tedaj potrebuje okoli sebe ljudi. Dovolj, da sliši besedo. Dovolj, da se ne pusti premagati. Rane, ki jih zadajajo ljudje, rane,

ki si jih zadajamo sami, te rane lahko pozdravimo samo ljudje. Zato lahko prenašamo drug drugega. In zato vdano prenašamo svoje krinke. Tudi v tej reki preži smrt. Odeta v smaragdno zeleno barvo, tako kot vsakomur izmed nas. Kako je odeta v nas samih, tudi v zeleno, ali pa si tedaj navzame kako drugo barvo ali pa je povsem brez barve, zato da je ne bi opazili, zato, da bi nas lažje premamila. Jaz vem, da niso samo vojne nevarne. Tedaj, v vojni si smrt nadene pisane trakove, najavi se že od daleč, in veš, da jo lahko pričakuješ. Najavi se z votlim žvenketanjem, z dimom in s pesmijo. Ljudje ji hite naproti in beže pred njo. Niso samo vojne nevarne. Tudi v miru marsikdo omahne. In tedaj se napoti k reki. Kaj se tedaj v človeku prelomi? Lahko bi čital njihove misli, lahko bi jih čital, za vsakega posebej, za vse, katere sem videl, da so jih potegnili iz reke.

Več je bilo žensk kot moških. Ženske ne znajo biti same. Ne poznam nobene ženske, v svojih osemdesetih letih nisem slišal za žensko, ki bi zmogla biti sama. Ženske nikoli ne odrastejo. Prilagodljivost kot mlade živali. Zato jih moramo imeti na starost ob sebi. Moški pa se moramo točiti. Točji ali pa prilizovati. Zvijati se moramo kot jegulje skozi življenje. Nihče, nihče se ne more vse življenje samo točiti. Potrebujemo krajše ali daljše premore. Da si oddahnemo.

Da. Jaz sem živel z reko.

Poznam jo tako kot svojo ženo. Moje življenje je ta reka. Skupaj sva videla in doživela marsikaj. Marsikaj sem moral ubiti v sebi. Marsikaj je odhajalo iz mene. Tudi moje življenje je polno jezov, zavojev, tolmunov. Premagoval sem se in upal. Tako kot ta reka se tudi moje življenje izliva v neko široko reko, globljo, večjo, daljino, ki teče proti neznanemu morju. Proti morju, ki ljudje, ki je trenutek, kateri se nadaljuje izven mene. Moje življenje je ta reka, ki nikoli ne umre, ki se nikoli ne ustavi. Kje bom nadaljeval svoje življenje? Na kateri daljnji zvezdi? Bom tudi tja ponesel košček te reke? Ne verjamem, da je vse nič, ker tedaj ne bi mogel roditi, ker tedaj ne bi mogel živeti. Gledam dalj, kot je bodočnost človeštva, gledam dalj, kot hite moje misli. Gledam dalj, kot more seči moja smrt. Ni smrti, sedaj mislim, da je ni, čeprav jo nosim v sebi. Čeprav sem gledal ljudi, katere so vlekli utopljeni iz reke in njihove oči niso mogle več zaznati ničesar. Vse, vse ima svoj pomen. Živel sem, živel, živim. Hočem živeti. Ne kje globoko v sebi nosim vse te trenutke, ki jih je prehodila reka. In danes, danes jih bom obudil. Taki bodo kot pred tisočletji. Ob meni bodo stekla vsa pretekla stoletja. Danes, danes bom znova obudil svoje življenje. Obudil bom vse tisto, kar živi v ljudeh ob reki. Vse te pisane cunje, vsi ti čolni, vse te pripovedke, vse to ima svoj pomen; vse, vse to so besede ljudi, vse to so njihove misli. Zato hočem obuditi njihove besede, zato hočem, da je ta sprevod po reki prav tak, kot je bil nekoč, ko so ob reki živeli še čolnarji in ribiči, ko so ob reki živele pripovedke. Je

to moje življenje? Sem zato prevzel vse to? Razumem tisto, česar mladi ne razumejo. Zato imam osemdeset let. Požvižgajo se na mojih osemdeset let. Toda tisti trenutek, tisti trenutek, ko se bo v njih prebudila smrt, bodo mislili tako kot jaz. Zato bom ohranil vse tisto, kar so ustvarili ljudje ob reki. Njihove hiše so se podirle. Ostali so le kamni globoko v ilovici. Kamni in osmojen les in koški lončene posode. V sprevodu bodo vsa tista pretekla življenja in misli. Vidim jih, jasno jih vidim, kako so nekoč prihajali na praznik k reki, kako so se lopotičile njihove žene in veselili otroci, kako so čolnarji pospravljali in krasili svoje čolne in kako so se stekli voznički, kako so mladeniči ogovarjali dekleta in kako se je včasih kako dekle poglavo v reko. Svet je bil tedaj majhen. Nebo se je končalo pri hribih na robu Barja. Nebo je pošiljalo nevihte in poplave in sonce. Ljudje so imeli to nebo, to reko in praznike. Živeli so za te praznike, za trenutek, ko so se ljubili na mehkih barjanskih tleh, in za trenutek, ko so se rodili otroci. Razen reke in praznikov ljudje tedaj niso imeli ničesar. Bili so tu še ribiči in uradniki. Bila je oblast. Bili so zapori. Reka pa je dala ljudem kruh, delo in praznike. Koliko praznikov se je zvrstilo ob tej reki? Bogato okrašenih ladij, z godbami in plesišči in smehom? Ljudje so se veselili. Pozabljali so na grehe in na molitve. Vidim ladje, ki so nekoč plule po tej reki od izliva do mesta in potem navzdol proti Savi. In prej. Prej so ljudje živeli v stavbah na koleh. Tedaj, ko je bilo v kotlini še jezero. Prevažali so se v lesenih drevakih in ubijali divjad in ubijali so se med se-

boj. So bili to že ljudje. Bile so same velike družine, ki so imele svoja napisana pravila, katerih ni smel nihče nekaznovan prelomiti. Imeli so svoj strah in svoja lovišča in svoje žene. So bili to že ljudje? Imeli so domače živali. Nato se je rodila legenda. Nekje daleč so prebivali ljudje, ki so hoteli postati bogovi, ki so se družili z bogovi, ki so se ljubili in pobijali z bogovi. Potem so prišli rokodelci. Kovali so najboljše jeklo, izdelovali so najboljše meče in osti in sulice in sekire. Imeli so svoja svetišča. Porušili so jih vojaki, ki so hoteli podjarmiti svet. Prišli so iz tople dežele in postavili so tu svoja taborišča. V njih so živele legije, tedaj ni bilo več družin, tedaj so ljudje poznali legije in so hoteli širiti svoja lovišča. Hotelo so podjarmiti čim več ljudi. Za nas se je zgodovina pričela v tistem trenutku, ko smo se naselili ob tej reki, ko smo pridrli iz daljnjih lesov in ostali na tej zemlji. Verovali smo v temno moč zemlje, v duhove gozda in v prikazni reke. Svatovali in umirali ob njej in nikoli nismo smeli popustiti niti za hip, kajti z vseh strani so prežali na nas. Hotelo so nas zbrisati, pregnati, pošiljali so val za valom osvajalcev. Komaj se je umiril en val in smo zbrali svoje mrtve, že je prihajal drugi val, ki je pustošil ob reki. Toda ta reka in ti gozdovi v daljavi, ti so nas vselej varovali. Osvajalci so nas zapisali smrti. Smrti ni. Smrti ni. Tudi v nas je nekaj večnega, tako kot v tej reki. Da, v reki še vedno spe bogovi maščevanja, spe bogovi smrti; vselej bodo prežali na nas. V reki spe sence šepetanja in krikov. »Ta reka je moja moč. Vedno, vedno se bom vračali k reki. Vedno.«

**VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE TER SREČNO
NOVO LETO 94 ŽELIMO VSEM OBČANOM,
HKRATI PA SE STRANKAM
ZAHVALJUJEMO ZA ZAUPANJE!**

OBISK IZ MINISTRSTVA ZA KMETIJSTVO,
GOZDARSTVO IN PREHRANO

Celosten razvoj Podlipse

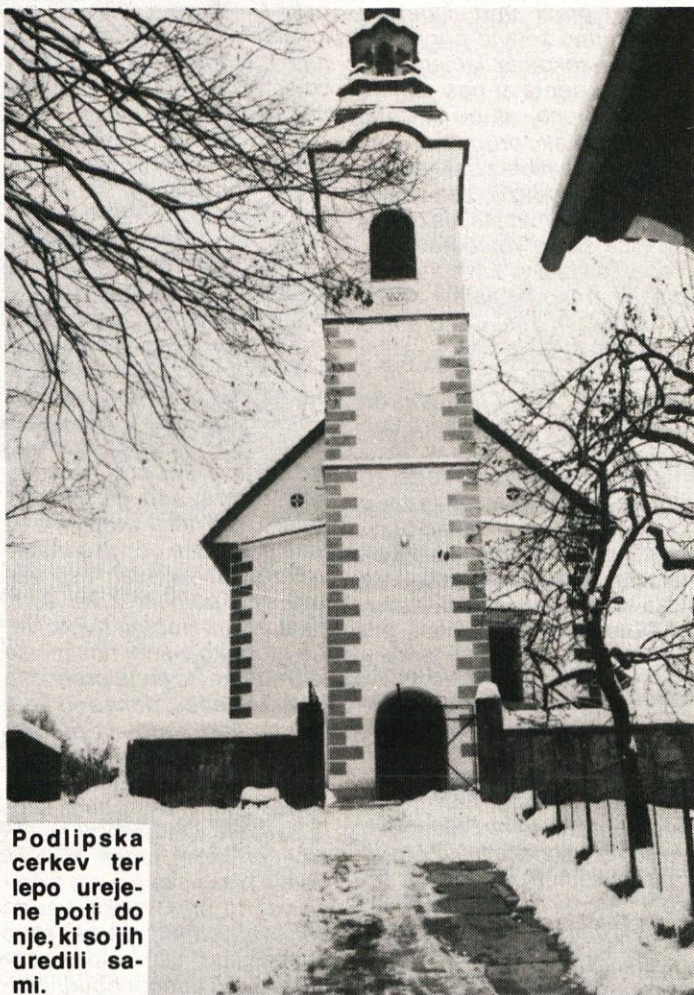
Minilo je eno leto od delovanja delovne skupine za celostni razvoj podeželja in obnovo vasi Podlipa-Smrečje, ki jo je imenovala KS Podlipa. Območje obnove Podlipse in Smrečja pa je kot vzorčen primer izbralo Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano g. Belec in ga. Kokalj, delovna skupina in predstavniki KS Podlipa-Smrečje, predsednik skupščine Vinko Tomšič, predsednik IS Vili Granda, direktor Primisa Igor Novljan ter arhitekt Lojze Drašler.

Zato je bil na pobudo IS Vrhnik sklican sestanek, da bi ministrstvu za kmetijstvo predstavili ter ga na mestu samem seznanili s problematiko enoletnega delovanja delovne skupine. Sestanka in ogleda Podlipse-Smrečja so se 30. 11. 1993 udeležili: predstavniki republiškega ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano g. Belec in ga. Kokalj, delovna skupina in predstavniki KS Podlipa-Smrečje, predsednik skupščine Vinko Tomšič, predsednik IS Vili Granda, direktor Primisa Igor Novljan ter arhitekt Lojze Drašler.

Uvod v razgovor je pričel Vili Granda, ki je predstavil namen sestanka ter dobro ocenil delo delovne skupine, ki je pripravila delovni osnutek programa, ki pa ga bi bilo treba podpreti s strokovnimi programskimi podlagami, kjer bi lahko vključili domače strokovne inštitucije. Prek IS

razvoj in boljši videz naše KS. Najprej smo se lotili odstranitve črnih odlagališč smeti, poskrbeli za akcijo čiščenja vasi ter se poskušali domeniti za odstranitev ali obnovo raznih propadajočih objektov. Uredili smo obe poti do cerkve. V bližnji prihodnosti pa bomo z novimi »kazi« označili vse znamenitosti naše KS ter uredili zanimive peš poti. Obnavljamo tudi »FANTOVSKI KRIŽ« pri Jerebču, ki so ga podlipsiske fantje postavili ob vrnitvi iz prve svetovne vojne. Ob vsem idejnem delu pa smo se večkrat srečali s strokovnimi problemi, ki jih nismo znali rešiti. Zato je ravno sedaj čas, ko naj bi uresničevali program za leto 1994, za nujno angažiranje strokovno izvajalske organizacije (lahko tudi PRIMIS), ki bi z navedenimi programi, napotki in projekti lahko bistveno vplivala na celoten razvoj kraja v kmečko turistično ponudbo, v obnovo kmetij ter raznih drugih dejavnosti na osnovi tržnih zakonitosti. Vse pa je odvisno od volje in pripravljenosti krajanov, ki smo jih kar dobro pritegnili k sodelovanju.

Nato sta besedo prevzela predstavnika ministrstva, ki sta z zadovoljstvom ugotovila, da je delovna skupina, glede na zna-

Podlipsiske cerkev ter lepo urejene poti do nje, ki so jih uredili sami.

— prepričati krajanje, da pričnejo razmišljati o koristnosti razvoja podeželja oziroma lastnega kraja, da se v tem projektu vidijo tudi sami, kar bi lahko tudi investirali; pač razmišljati o tržni ekonomiji;

— same programe je treba opremiti s strokovnimi projekti, za kar naj bi poskrbele strokovne službe, kjer pa naj bi glavni poudarek dajale ravno kmetijske svetovalne službe, ki poznajo problem na terenu;

— vlogo koordiniranja in usklajevanja vseh programskih predlogov pa bi morala prevzeti občina z vsemi strokovnjaki iz tega področja.

Ob koncu je spregovoril še Igor Novljan, ki je dodal, da je PRIMIS sposoben pripraviti stro-

kovni projekt razvoja podlipsiske doline, v katerega bi vključili razne strokovnjake, lahko tudi mlade študente iz same Podlipse.

DELOVNA SKUPINA CRPOV PODLIPA-SMREČJE želi vesele božične praznike ter uspešno in zdravo leto 1994 vsem KRAJANOM in bralcem NAŠEGA ČASOPISA.

Predstavniki iz Podlipse-Smrečja so nato vse goste povabili na ogled Podlipse in Smrečja, da se na kraju samem prepričajo o prvih rezultatih enoletnega delovanja delovne skupine CPROV.

S. S.

Nojerejci v Borovnici

Tretjo nedeljo decembra so se v Borovnici v gostišču Godec zbrali člani zadruge nojerejcev iz vse Slovenije. Zadruga ima približno 50 članov iz vse Slovenije, razen s Primorskega oziroma iz Slovenske Istre, čeprav bi bilo tam razmere za rejo nojey idealne. Zadruga nojerejcev je bila ustanovljena maja letos v Zalcu in registrirana v septembru, s tem da je članski delež 300 mark. V Sloveniji zdaj redijo po nekaterih virih od 100 do 150 nojev. Na sestanku v Borovnici so določili zadruga pravila, največ pogovora pa se je vrtilo okrog nakupa inkubatorja, enote za 30 jajc. Ta rejska panoga je perspektivna, ne omejujejo jo ukrepi, ki sicer omejujejo izvoz drugega mesa, naši nojerejci pa so pri svojem delu strokovno in gospodarsko že povezani tudi s svetom. Iz Amerike je slišati glas, da bi lahko mladiče prodajali tudi tja, podobno velja za zahodnoevropske države. Nojerejci so se združili, zdaj je na potezi država, ki naj jim omogoči neovirano delo. Največ nojev v Sloveniji zdaj redijo na Gorenjskem, vendar je treba povedati, da sta dva tudi v Borovnici pri Niku Stražarju. Gre seveda za začetke reje, pri kateri bo ob pomoči izkušenj in rejske tehnologije treba še marsikaj urediti. Tudi biotehnična fakulteta ima razumevanje za tako rejo pri nas.

Udeleženci sestanka v sejni sobi občine so z zanimanjem poslušali vse razlage o problematiki CRPOV.

budno spremljamo delovanje in aktivnosti delovne skupine CRPOV, ker smo zainteresirani, da bi to lepo dolino celostno razvili in nenazadnje tudi zaradi naših finančnih dotacij temu programu (pol občina, pol država).

Predstavniki delovne skupine CRPOV in KS Podlipa-Smrečje so predstavili svoje delo v enoletnem obdobju ter med drugim poudarili:

»Ob vseh porodnih težavah in nepoznavanju, kako se lotiti izvajanja programa, smo se najprej zavzeli za animacijo in informiranje krajanov, da bi jih pritegnili in pridobili za celovit

nje in možnosti, dobro delovala in da je ravno sedaj trenutek, ko je treba samemu delovanju in programu dati neki višji nivo razmišljanja in resno vključiti strokovne inštitucije, ki bi pripravile daljnosežno strategijo razvoja. Predvsem bi morali razmišljati o bistveni finančni podpori za ohranitev kmetijskih površin in ohranitev podeželja takega, kot je. Ravno sedaj je v pripravi zakon o CRPOV, ki bo dal osnovne in zakonske usmeritve o nadaljnjem razvoju podeželja. Glede na izkušnje dosedanjih delovnih skupin CRPOV pa lahko samo organizacijsko strnemo v tri nivoje:

Zaščitena kmetija v Smrečju (Leskovec) bi lahko postala zanimiva za razvoj kmečkega turizma.

Odgovori na vprašanja

KS Borovnica sprašuje:

Krajevna skupnost Borovnica je za sejo zbora posredovala naslednje vprašanje:
Realizacija proračuna I — IX 1993

— Pri investicijah je zelo visoka postavka stroškov za Dom Karla Grabeljskega, 44.112.158 — bi bila že na novo zgrajena.

— II. 5. Poračun plač za leto 1992, zelo visoka postavka indeksa 128.

— V. Sredstva za KS, Razčlenitev po KS.

— IX. 1. Vzdrževanje cest in JR 2. Vzdrževanje cest in JR v KS Koliko sredstev od tega je za KS Borovnica?

Odgovor:
Stroški za Dom Karla Grabeljskega: Ob sprejemanju proračuna za leto 1993 je bilo postavljeno podobno vprašanje. Na sejo skupščine, dne 17. 6. 1993, je bila dana analiza stroškov za večje gradbene posege iz proračuna v zadnjih letih (vrtec Borovnica 2419 DEM/m², šola Drenov Grič 894 DEM/m², šola Podlipa 788 DEM/m², Dom Karla Grabeljskega — ocena 806 DEM/m²). Dejansko realizirani stroški adaptacije v Domu Karla Grabeljskega so

nižji od takrat predvidenih (preračunano v DEM), ker smo z avansom zagotovili fiksne cene, en del stroškov pa so poravnale delovne organizacije. Če skupne stroške proračuna (stanovanjske in družbene dejavnosti) v višini 55.610.000 preračunamo v DEM (povprečni tečaj 70 SIT), znašajo 794.428 DEM oz. 688 DEM/m².

Cena za na novo zgrajen objekt (stanovanjska gradnja) v naši občini je 1600 DEM/m² (V-5, GP Evgrad).

1. Poračun plač za leto 1992, indeks 128 na plan

Sredstva za poračun plač so višja od načrtovanih. Zaradi poročila v VVZ A. Kucler Vrhnik. Plače v VVZ pokrivamo 80% iz proračuna, preostalo iz oskrbnin oz. iz cene. Na enak način smo načrtovali potrebna sredstva za poračun plač za leto 1992. Po usklajevanju z resornim ministrstvom in VVZ smo ugotovili, da moramo poravnati poračun v celoti, ker bi sicer morali povečati cenno oskrbnega dne, da bi pokrili 20% poročila. Ker je od vseh proračunskih poravnanih, ki so bili upravičeni do poročila plač za leto 1992, vrtec daleč največji po številu zaposlenih, je načrt prekoračen 28%.

2. Sredstva za KS — v prilogi je razčlenitev po krajevnih skupnostih in po namenih.

PLANI SREDSTEV ZA KRAJEVNE SKUPNOSTI V PRORAČUNU OBČINE VRHNIKA ZA LETO 1993

	PROGRAMI	JAVNA RAZSVETLJAVNA	VZDRŽEVANJE CEST
Bevke	447.522,00	101.044,80	53.856,00
Blat. Brezovica	395.784,00	93.988,80	26.928,00
Borovnica	1.488.492,00	523.108,80	929.044,80
Dragomer	636.696,00	110.448,00	153.489,60
Drenov Grič	490.428,00	190.108,80	35.006,40
Ligojna	438.804,00	61.113,60	94.248,00
Log	516.240,00	277.070,40	37.699,20
Podlipa	481.824,00	197.164,80	37.699,20
Sinja Gorica	352.764,00	77.558,40	51.163,20
Verd	696.924,00		482.025,60
Vrhnik Center	645.300,00	18.806,40	234.273,60
Vrhnik Vas	516.240,00	18.806,40	234.273,60
Vrhnik Breg	542.052,00	18.806,40	234.273,60
Zaplana	507.636,00	443.678,40	16.156,80
Stara Vrhnik	412.992,00	176.025,60	72.705,60
	8.599.698,00	2.307.729,60	2.692.843,20

Čistilna naprava

Krajevna skupnost Borovnica je prek svojega delegata vprašala:

Kako je z investicijo gradnje čistilne naprave v Borovnici?

Odgovor:
Čistilna naprava v Borovnici je bila zgrajena že v letu 1992. Pri internem pregledu z bodočim upravitelcem Komunalnim podjetjem Vrhnik je le-ta zahteval še:

— ograjo okoli objekta
— manjši objekt za upravitelca.
Tako je občina Vrhnik z javnim razpisom v letu 1993 izbrala izvajalca za dograditev manjkajoče ograje in servisnega objekta ter povezovalo — že zgrajenega »S« kanala s čistilno napravo.

Zaradi racionalnosti gradnje je izvršni svet sprejel med gradnjo sklep, da se zgradi znotraj ograje še kanal »S«, ki prvotno ni bil načrtovan.

Vsa dela so v sklepni fazi, predvidamo, da bo tehnični pregled objekta v celoti v prvem tromesečju leta 1994.

Jože Žakelj je vprašal:

Ali lahko postanejo stvari, zgrajene s samopriskevkom občanov, last občanov v proporcionalnem deležu samopriskevka, za kar določijo delnice pri lastninjenju s samopriskevkom zgrajenih stvari, kot so vrtni, vodovodi, itd., ker je delež vlagateljev znan?

Odgovor:

Zakon o gospodarskih javnih službah (Ur. list RS, št. 32/93) v 76. členu določa, da z dnem njegove uveljavitve postanejo lastnina republike, občine, oz. mesta Ljubljane infrastrukturni objekti, naprav oz. omrežja, ki so v skladu s predpisi namenjena izvajanju gospodarskih javnih služb (dosedanjih dejavnosti posebnega družbenega pomena), vključno s sredstvi, ki so bila financirana iz sredstev samopriskevka.

Veljavna zakonodaja (Zakon o gospodarskih javnih službah in Zakon o zavodih) je torej podprala infrastrukturne objekte in objekte, v katerih se izvaja dejavnost zavodov. Zakonodaja ne predvideva ugotavljanja deleža državljanov na osnovi preteklih vlaganj (samopriskevke).

Država bo tudi v bodoče morala zagotavljati dejavnosti splošnega pomena; na lokalnem nivoju bodo zagotavljane lokalnih gospodarskih javnih služb, zagotavljanje materialnih pogojev za izvajanje družbenih dejavnosti (osnovno šolstvo, otroško varstvo) in izvajanje določenih nalog s področja športa, stanovanjskega gospodarstva in kulture verjetno praktično edine pristojnosti, lastnina nad ustrezno infrastrukturo pa je eden od pogojev za uresničevanje teh dejavnosti.

Uradne ure

Andrej Peklaj je vprašal

Dajem pobudo za spremembo uradnih ur za stranke na zemljiški knjigi Vrhnik. Menim, da bi uradne ure lahko prilagajali občinskim uradnim uram. Velik premik bi že bil, če bi bila vrata za stranke odprta poleg ponedeljka, srede in petka še 1 do 2 uri v torek in četrtek.

Temeljno sodišča v Ljubljani — enota na Vrhniku, odgovorja:

Delegat občinske skupščine Vrhnik, Andrej Peklaj, je na seji skupščine, dne 11. 11. 1993, podal pobudo, da bi spremenili uradne ure za stranke v zemljiški knjigi Temeljnega sodišča v Ljubljani. Enote na Vrhniku, in sicer v tem smislu, da naj bi poleg obstoječih uradnih ur v ponedeljek in petek od 8. do 12. ure in v sredo od 8. do 12. ure in od 13. do 16.30 uvedli še dodatno eno do dve uri na neuradni dan, t.j. v torek in četrtek. Tako naj bi se približali uradnim uram, ki veljajo za upravne organe občine Vrhnik.

Način poslovanja s strankami in uradne ure Temeljnega sodišča v Ljubljani so enotno urejene s Pravilnikom o notranji organizaciji in delu Temeljnega sodišča v Ljubljani. V členu 19. prej citiranega pravilnika so določene tako tudi uradne ure za stranke, ki jih mora upoštevati zemljiška knjiga tuk. enote. Spreminjanje uradnih ur je stvar predsednika Temeljnega sodišča v Ljubljani in sodnega poslovnik.

Ne glede na zgoraj navedeni formalni pristop pa je treba poudariti, da ima zemljiška knjiga, zlasti zaradi denacionalizacijskih postopkov, precejšnje zaostanke in zato širitev uradnih ur prek sedanjega obsega ne bi bilo primerno, kajti obe delavki zemljiške knjige bi zaradi tega opravili toliko manj dela, kot bi se podaljševal njihov čas, namenjen strankam, ki prihajajo v zemljiško knjigo. Na enoti imamo le en prostor v katerem sta tako obe uslužbenki, kot tudi zemljiška knjiga skupaj z zemljiškoknjižnimi listinami. Vsak prihod stranke ali uradnika upravnih in drugih organov nujno zmoti delovni ritem in koncentracijo uslužbenec zemljiške knjige. Menimo, da trije uradni dnevi zadoščajo tako za stranke kot tudi državne organe, da v teh dneh vpogledajo v zemljiško knjigo in zemljiškoknjižne listine.

Preostala dva dneva v tednu pa sta nujno potrebna za nemoteno delo uslužbenec zemljiške knjige, da sprovedejo vse tiste vpise, ki jih morajo opraviti v zemljiški knjigi. V primeru, da bi se povečalo število uradnih ur oz. uradnih dni, bi bilo treba zaposliti dodatne delavce, kaj takega pa na podlagi obstoječe sistematizacije nikakor ni možno.

Vodja enote: Janez Obreza

PREDSTAVITEV NARAVNEGA SPOMENIKA

Zloženska Mali plac

O Malem placu, naravnem spomeniku na Kostanjevici v Bevkah, smo v Našem časopisu precej pisali.

Predstavili smo tudi bevško društvo ROSIKA, ki je sedaj glavni upravitelj tega pomembnega naravnega spomenika.

Ob vsem tem pa je nastala ideja, da bi Mali plac predstavili tudi samostojno v obliki propagandnega materiala, ki bi zahtevnim turistom omogočil neposredni stik in obisk tega prečudovitega naravnega okolja. Obenem naj bi tudi študijsko prikazal zanimivo barjansko pokrajino, pojav visokega barja, ohranjanje življenjskega prostora za mnoge redke ogrožene in zanimive rastline in živali.

Tako je nastala izredno zanimiva zloženska Naravni spomenik Mali plac, ki je bila predstavljena kar v vasi Bevke, v gostilni Špelak, in to v petek, 3. decembra 1993.

Prireditve so organizirali ZKO Vrhnikar, Turistično društvo Vrhnikar in domače društvo Rosika. Ob res eminentni udeležbi po-

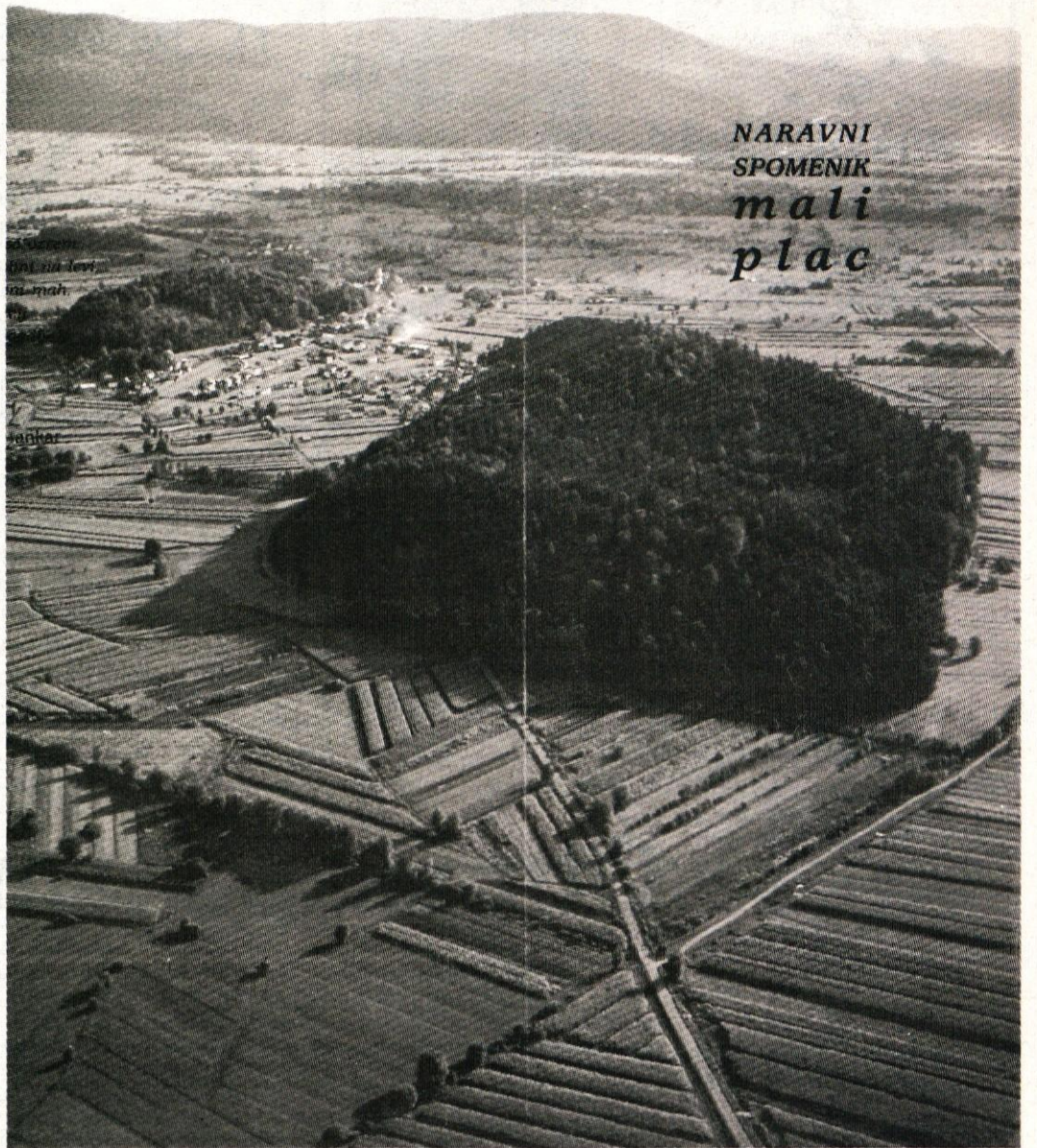
vabljenih gostov kot so bili Avguštin Lah, predsednik sveta za proučevanje in varstvo okolja pri SAZU; dr. Tone Wraber, univerzitetni profesor biologije; dr. Peter Habič, predsednik Muzejskega društva Vrhnikar; ga. Irena Perenič, pomočnica direktorja Zavoda za šolstvo; ga. Sonja Artač, svetovalka za razvoj biologije v srednjem šolstvu; g. Bogdan Bradač, predsednik skupščine občine Vič; g. Miro Vonča, predsednik KS Bevke; g. Vinko Tomšič, župan Vrhnikar, predstavnik TD Vrhnikar, predstavniki društva ROSIKA, uredništvo Revije Flaneur ter nekateri lastniki parcel Malega placa, je program povezoval Ljubo Mohorič, ki je tudi najbolj zaslužen, da je Mali plac postal naravni spomenik.

Oktet Raskovec je zapel dve pesmi, med drugim tudi ŽABE, ki so nekako sovpadale v moto prireditve. Domačin Jernej Iskra pa je na kratko prebral zanimivosti iz zgodovine Bevke in zanimive bevške izraze ter besedne zveze. Nato so sledili

kratki nagovori vseh gostov, ki so izrazili zadovoljstvo in navdušenje ob izidu zloženske ter razglednic, ki nazorno prikazujejo že pozabljeno Ljubljansko barje, ohranitev življenja v Malem placu ter obenem pohvalili vse nosilce ideje in soustvarjalce zloženske.

Samo zloženko je oblikoval akademski slikar Dušan Muc ob veliki podpori ZKO Vrhnikar in Marte Rijavec. Posnetke iz zrak sta napravila Bojan Brecelj in pilot Janko Oblak. Preostale fotografije pa je naredil Arne Hodač. Pri sami izdaji zloženske so pomagali donatorji: Vargalant, LIKO d.o.o., Mercator Dolomiti, Srednja šola za strojništvo, Ljubljana in Janko Vidmar, Vrhnikar. Prav gotovo pa velja največja zahvala prof. Ljubu Mohoriču, ki je oče in avtor vseh idej in akcij za Mali plac. V ušesa vseh prisotnih pa so najbolj izzvenele njegove besede ZAHVALE:

»Vesel sem, da ste prisluhnili klicu Barja in se odzvali našemu vabilu, našemu skupnemu srečanju, dogovoru o rešitvi Malega placa v osrčju Kostanjevice. DEUS SIVE NATURA so več kot tristo let stare misli Nizozemskega filozofa Barucha de Spinoze, ki se mi nocoj zdijo še kako žive. Bolj kot kdajkoli smo razpeti med strahom in upanjem, med preteklostjo in bodočnostjo. Prav ta pa se nam zdi nezanimiva, nemogoča brez Narave. Kot Demoklejev meč, kot prekletstvo Medejino visi nad nami duh civilizacije. Zbrali smo se, da rešujemo obraz narave, obraz Barja, ki je prav tako lep kot obraz Alp, Krasa in Jadrana. Mali plac je torej kamen naše

NARAVNI SPOMENIK mali plac

Bevke v ustnem izročilu

Zametke zdajšnjega naselja Bevke bi lahko postavili v čas okrog 2300 pr. n. št. To bi lahko sodili po površinskih najdbah orodij in verjetno trdinskega naselja v osamelcu Bevke, bolj natančno na ledini Gradišče. Primernost tega kraja za naselitev so poznali tudi kasnejši rodovi in okolico naselili. Zdaj je del vasi še na Gradišču, vas pa se je razširila tudi na Brdo in Kostanjevico. Bevke so bile prvič omenjene leta 1391. Takrat je tudi že omenjena Žugalova hiša, ki je ostala do danes in je tako najstarejša hiša v Bevkah. V hiši so prvotni leseni stropi v shrambi in damnite posode za shrajevanje masti, ki še vedno rabijo svojemu namenu.

Krajne meje vasi potekajo nekako po treh večjih grabnih, izkopanih v 18. in 19. stol. To so: na severu znameniti Cornovec, ki je ob izkopu budil velike upe po hitrem odvajanju vode, zdaj pa je na več mestih zasut, na zahodu Pekov graben, na vzhodu pa Bevški ali Zagariški graben.

Veliko zanimivosti bevških osamelcev ponujajo številni studenci, ki so jih ljudje v večini porabili za vodnjake. Posebno močan studenec je za Gradiščem, ki izvira pod skalo, imenovano Babji zob. Ta voda je včasih napajala vaško perišče Stržen, kjer so pastirji napajali živino, perice prale perilo, otroci pa doživljali svoje prve plavalne doživljaje.

Bevčani so jveljali za čudne, kolikor včasih ni bila vsaka vas po svoje čudna. Po drugi strani pa ni nič čudnega, če so razvili svoj, drugačen način obnašanja. Imeli so svojo cerkev in duhovnika, svojo šolo, kulturni dom, bili so samostojni in neodvisni. Poleg tega so se bojevali s poplavi in grabni, česar velika večina sosednjih vasi ni poznala. V svojih »raufkamrah« so dimili meso, ki pa je bilo za ljudi, ki niso bili vajeni suhega mesa, dimljenega v šotnem dimu, pravi obup. Razvili so svoj dialekt, v katerem se pogosto pojavljajo besede, koj, tojk, nečkojk. Samo za primer: »Ki pa tojk kajta hodiš«.

Ob dialektu so se razvile tudi domače besede; previdet (duhovnikov blagoslov bolnika pred smrtjo), kosm (omara), vanga ali vane (vane temle - tisto tamle), žrd, štrigel in še bi se našla katera. Zanimivi so bili tudi nekateri običaji in navede. Tako je kmet, ko je začel orati njivo, v prvo brazdo zaoral blagoslovljeno šibo od cvetne nedelje. Ko pa je prišel z delom, je rekel: »Bog in srečen križ božji!« Za srečno vožnjo pa so pred odhodom s težkim vozom pred konjem in vozom z bičem (gajžlo) naredili križ in rekli: »Bog in sveti križ božji!« in pognali. Bevke, Kostanjevico in okoliško pokrajino je mogoče zaslediti v mnogih študijah Ljubljanskega barja njegove favne in flore. Veliko je napisanega tudi o šoti v okolici Bevke. Tod so bili skladi šote debeli tudi več kot šest metrov, ki pa so se zaradi rezanja, oranja in požiganja naglo krčili. Iz tega časa izvira tudi pesmica, ki pravi: »Mi, Marostarji, svoje šote ne prodamo, ker jo sami dobro kurit« znamo.

Kmetijstvo je bila nekdaj glavna dejavnost prebivalcev Bevke. Zato je bila izraba parcel mnogo pestrejša kot je danes. Včasih so poleg zdajšnjih kultur, ki jih pridelujejo, sejali tudi rž, ajdo, proso, konopljo, lan.

Po nekaterih govoricah ime vasi izhaja ravno iz belih ajdovih cvetov, ki so belili polja okoli vasi.

Bevčani so bili nekoč zelo ponosni na delovanje prosvetnega društva in na znani pustni karneval, pri katerem je sodelovala skoraj vsa vas. Na takšnih prireditvah so se slišale zbadljivke kot: »Sem mislu te po smrt poslat« ali pa: »Kruce-fiks na mol al boš prmah.« Ali pa pregovori: »Če vidiš pajčevino polno rose, bo gvišen lep dan« in »Če žvad hadu napadajo brenclji bo kmal dež!« Na žalost zdaj take besede zamenjujejo tuje popačenke.

Za konec pa še nekaj drugih zanimivosti:

— Tajnik gasilskega društva je pred nekaj deset leti zapisal v gasilsko knjigo, da so porabili toliko in toliko kilogramov bencina.

Plesalci na veselici so morali, če so želili plesati, kupiti vstopnico za ples.

— Pred nekaj leti je skupina mladih Bevčanov ob Ljubljani našla v mošnjo spravljene rimske kovance. Ko so ugotovili, da se s kovanci dobro mečejo žabice, so skoraj vse zmetali nazaj v reko.

— Ali je zgolj slučaj ali pa so se Bevčani zamerili, podobno kot Višnjegorci Jurčiču, da je, po dovolj natančnem opisu sodeč, Cankar postavil Blatni dol iz Martina Kačurja prav v Bevke. Kakšen je bil Blatni dol, vemo, kakšni so morali biti Bevčani, pa si lahko le mislimo.

Jernej Iskra

preizkušnje, naše resnične pripravljenosti pomagati mu. Odvzeli smo mu vodo, njegovih solz zato ne vidimo, čutimo le njegov duh, klic po rešitvi. Naša skupna odgovornost in priprav-

ljenost je že izkazana s tem srečanjem, a vendar nas čaka še veliko dela do njegove dejanske ohranitve. Hvala vsem, ki ste nam prisluhnili.«

gosti razvil prijeten in živahen razgovor. Bevški veterani pa so proti koncu prijetnega večera ubrali nekaj domačih viž.

S. S.

Po uradnem delu se je med

Pogled na jutranjo roso Malega placa

Značilna močvirska barjanska idila

Osamelec Kostanjevica in vasica Bevke iz zraka, kar prikazuje tudi naslovna stran zloženske.

Jurcovo šotišče ob cesti Drenov grič — Bevke

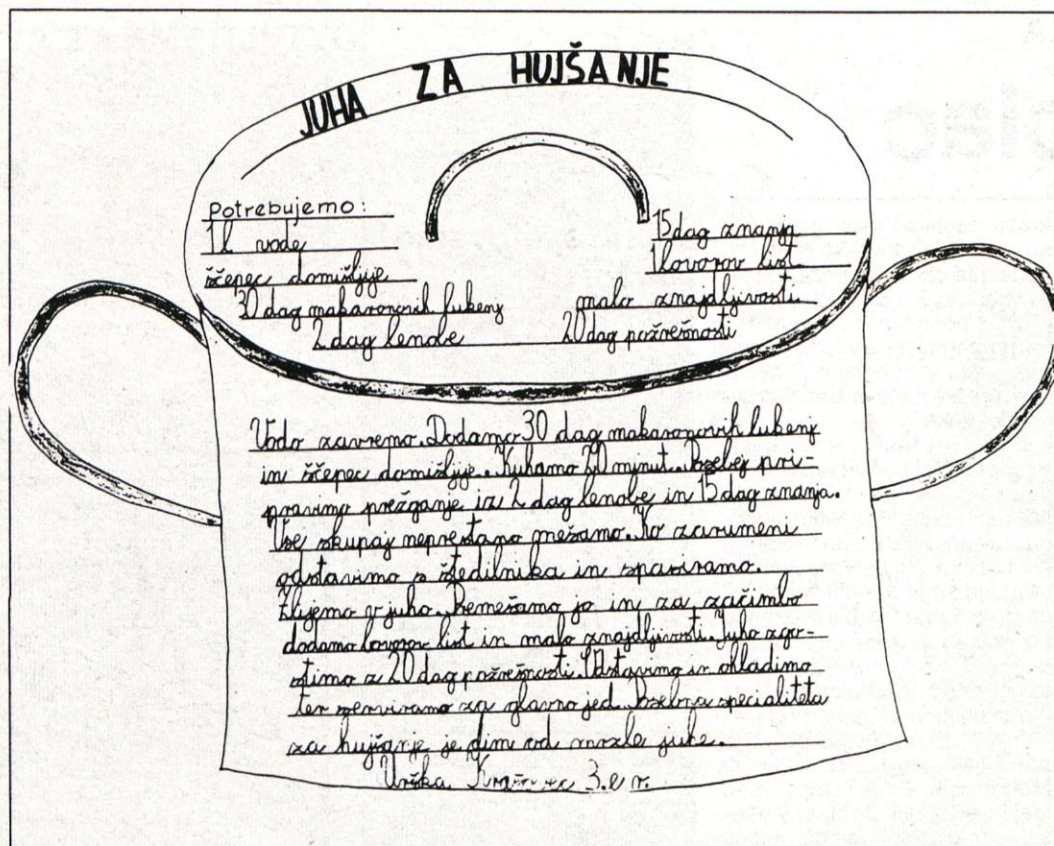
Za Mali plac so značilni razni mahovi

Veliko gostov je dalo pravi pečat predstavitve zloženske

Priložnostno zaposli-
mo blagajnika in redite-
lja za filmske in druge
predstave v Cankarje-
vem domu na Vrhniki.
Nudimo študentu ali upo-
kojencu, ki bi bil pripravljen
predvsem ob sobotah
in nedeljah zvečer žrtvo-
vati svoj prosti čas. Po-
nudbe pošljite na naslov
Kino sekcija — ZKO Vrhnika,
Tržaška 25, Vrhnika
ali osebno pred katerokoli
filmsko predstavo in do-
poldan po telefonu štev.
753-648.

Otroški parlament

Namen četrtega srečanja pa je bil, da bi se pogovorili o temi »Proti nasilju – za prijateljstvo«. V uvodu nam je dr. Herman Rigelnik predstavil ministra za šolstvo in šport dr. Slavka Gabrba ter ministra za notranje zadeve gospoda Ivana Bizjaka in še nekatere psihologe. Po končani predstavitvi je prepustil besedo nam, mladim parlamentarcem. Prvi govor je bil o cigareтах. Zakaj poslovni ljudje

Naša šola

Zidariji so nam prenovili šolo. Pobelili so nam razred, hodnik in vohod. Ker so belili, nismo imeli pouka. Bilo nam je zelo lepo, saj se nismo učili. Ko je bilo vse prebeljeno, je našo snažilko čakalo dosti dela. Morala je vse pospraviti. Drugi dan, ko je bilo vse počiščeno, smo imeli pouk. Do zdaj je bilo še vse lahko, ker vse ponavljamo iz tretjega razreda. V šoli vse pozorno poslušam. Pri slovenščini smo brali Coprnico Zofko. Ta odlomek mi je zelo všeč. Pri naravi se učimo o gozdu. Učimo se o jelki, boru in macesnu. Zdaj nas motijo v šoli le še peči. Želim si, da bi nam uredili centralno peč.

Zelo sem vesela, ker imamo
novo tovarišico.

Med odmorom

Med odmorom se igramo in kadar zveni telefon, nismo tiho. Igramo se kužite, psice in mucite. Včasih plezamo tudi na plezala. Rediteljja prineseta rože. Odmori so vedno prekratki. Med odmorom gledamo kaseto. Kaseto prinesejo otroci, ki imajo doma video kasete. Kuharica nam kuha dobro. Najraje jem krof, štrukelj, salamo, kumarico, kruh in marmelado. Odmori so mi zelo všeč.

Urša Lenarčič
2. c. Bevke

govorijo, da bodo zmanjšali prodajo cigaret, v resnici, pa ob cestah lepijo plakate, na katerih se reklamirajo najboljše cigarete. Prav tako smo predlagali, da otrokom, ki še niso bili polnoletni, ne bi smelo biti dovoljeno piti je alkoholnih pijač. Zvišale naj bi se cene alkoholnim, znižale pa mleku, sokovom in brezalkoholnim pijačam. Predlagali smo naj iz trgovin izginejo igrače podobne orožju ter petarde. Namesto gledanja nasilnih filmov, naj bi se vsi gibal na svežem zraku. Poleg govora o cigaretah in alkoholu smo pogovor namenili nasilju v šoli, na cestah in ulicah. Kako zaščititi otroka pred psihičnim in fizičnem nasilju?

plodnikih? Ampak to ni problem samo otrok, temveč večino krivde nosijo starejši in odrasli ljudje, ki ne znajo pravilno vzgajati otroka. Kako zaščititi otroka pred spolnimi zlorabami?

Zakaj je šol na slovenskem tako malo?

Kako narediti prijaznejšo šolo?

Na številna vprašanja sta nam kasneje odgovorila gospod Ivan Bizjak in dr. Slavko Gaber. Med odmorom nam je Vlado Kreslin zaigral na svojo kitaro.

Na koncu smo se še dogovorili, kakšna bo tema prihodnje leto in ta je Odnosi med učiteljem in učencem.

Po končanem zboru otroškeke-

Zakaj se starejši otroci počuti-
jo pomembnejše od mlajših in
jih zato odraiva po hodnikih in
ga parlamenta smo vsi skupaj
odšli na kosilo.
Milena Mivšek 7.c

- Škoda, da smo imeli otroški parlament samo en dan, odslej bo namreč spet otročji...

Karikatura: DRAGO SENICA

NOVA TRGOVINA

V .. ČRNEM ORLU ..

PRODAJAMO
METRSKO BLAGO
VOLNO
SUKANCE
ZADRGE
GUMBE

***Vesele božične praznike
in srečno novo leto 1994***

Slovenski klanci

Sive meglice podijo se čez hiše slovenskih klancev,
v njih vse več je siromakov in pijancev.
Sonce zašlo je za goro,
naš narod sprašuje se: »Kdaj bolje bo?«

Politični veljaki komedijante uprizarjajo kranjske, besede »ZA NARODOV BLAGOR« postale so jim vse bolj neresnične, sanjske. Strankarsko obvarni vsi so isti, grabež, napuh, pohlep, slava njihove skupne so koristi...

*Njihova sprevržena morala
postala je prava predstava gala.
Zato narod ne sprašuj, kdo ti bo kruha dal,
kdo v tvoji stiski na tvoj račun politične točke bo jemal!*

*Naši politiki so kot kurbe v bordelu,
za nekaj privilegijev in tolarjev že so na delu.
V gumbnice pripenjali bele krizanteme si bodo na volitvah,
da siromaki uslišijo jih pri njihovih »političnih molitvah«.*

*Dober dan,
slovenski vsakdan,
dober dan, slovenski klanci,
dober dan, slovenski siromaki in pijanci!*
Andrej Grampovčan ml.

Moje koze

Pred dvema letoma sem na karostarski noči na srečolovu zadela kozico Piko in njeno hčerko Jagodo.

Odkar pijem kozje mleko, sem zdrava kot riba. Spomladi sta moji kozi imeli mladiče. Pika je imela tri, Jagoda pa dva kozlička. Ko so bili kozlički še majhni, sta se Pika in Jagoda bodli. Tudi meni povzročajo težave. Pika mi je strgala hlače, Jagoda pa bi mi skoraj podjedla veržico. Kljub vsemu jih imam še vedno rada. Res so čudne te koze, zato pa se jim reče koze.

Svete Andreja, 2 F
OŠ Ivan Cankar
Vrhnika

Zakaj ste mi lagali?
Česa ste se bali?
Morda tega, ker je narkoman?
Ker vleče travo dan na dan?
Kaj me briga, če se drogira!
Kdo se sekira!?
Pač živi drugače kot mi!
Mu pač droga »diši«!
A vi ste mi lagali!
Niste mi priznali!
Tajili ste, da je za vedno odšel na drugo stran.
Saj sem vendar vedela, da je narkoman!
V levi roki pivo, v desni cigaret,
bil je totalno zadet!
Kar na ulicah je spal,
iz življenja se je norčeval.
In jaz sem ga ljubila,
on pa je ljubil drogo, ki ga je ubila.
Hotel je biti drugačen,
droge je bil vedno lačen.
In čeprav mu ni bilo pomoči,
čeprav so mu bile štete noči,
sem ga ljubila,
zanj bi morila!
In ko so ga našli ležati tam,
vseeno ni bil sam.
V mislih sem bila pri njemu,
v njegovem nežnem objemu.
Vi preden so ga zakopali,
so mi ga pokazali.
Solze so mi tekle iz oči,
videla sem njegove nežne, a sedaj hladne dlani.
Videla, da v njih nekaj drži,
krvava rana me v srcu skeli.
Mojo sliko je v dlaneh imel!
Vidite! Rad me je imel!
Rad iz dna srca,
vidite, tudi narkoman ljubiti zna.
A vi ste ga sovražili,
ker se je ukvarjal z mamili!
Vi ste gledali le v postavo, mamila, dolge lase,
nihče pa ni pogledal v njegovo srce.
Kajti na dnu srca je trpel,
saj poleg droge je tudi mene rad imel.
Odšel je, ker je moral oditi,
saj na zemlji se ni imel kam več skriti.
Vsi ste ga nadlegovali, niste mu pomagali,
saj ga v srcu niste poznali!

Ana Kostanjevec

VOŠČILO

Božična blagovest, ki so jo oznanjevali angeli na betlehemskih poljanah, naj napolni vaše domove z mirom, upanjem in veseljem, da bo novo leto zares srečno in blagoslovljeno.

Slovenski krščanski demokrati
Občinski odbor Vrhnika

TURISTIČNO DRUŠTVO BLAGAJANA VRHNIKA

objavlja

REZULTATE NAGRADNEGA NATEČAJA

ZA BARVNE POSNETKE Z MOTIVI IN TEMAMI NARAVNE IN KULTURNE DEDIŠČINE, PANORAMSKIH POSNETKOV IN VEDUT VRHNIKE IN NJENE OKOLICE

Iz množice posnetkov, ki so prispeli na natečaj, je komisija le s težavo izbrala nagrajence. Zaradi težke odločitve je tudi podelila dve drugi mesti. Pri izboru je komisija upoštevala možnost uporabe posnetkov za razglednice, prospekt Vrhniko in plakate.

1. nagrada: Bevke (avtor: Vojko Bizjak)
2. nagrada: Stara cesta (avtor: Sonja Zalar Bizjak)
3. nagrada: Kapnik v vrhniški jami (avtor: Matjaž Cunder)

NAGRAJENCEM ISKRENO ČESTITAMO!

POLOS d.o.o.
Zapoge 40, 61217 VODICE

POCENI PREMOG

Polos, trgovina s premogom, vam po zelo ugodni ceni dostavi na dom premog vseh vrst. Možnost plačila na čeke.

Dostava brezplačna do 30 km.

Se priporoča

POLOS, Zapoge 40, Vodice
☎ 061/823 585
824 096

butik
Bongo
MODA ZA MLADE

Obiščite nas na Voljčevi 15. Izbirali boste med bogato ponudbo **BUND IN ŠPORTNIH JAKEN CASUCCI STARING, ŽENSKIH PLETENIN, MOŠKIH HLAČ CASUCCI, PESTRA JE TUDI PONUDBA JEANSA IN OBLAČIL ZA MLADE.**

Zelo ugodno: ženske hlače nogavice.

Obenem želimo vsem občanom vesele božične praznike ter srečno novo leto.
VABLJENI!

V.I.P. d.o.o., Vrhniški inkubator podjetništva
Tržaška c. 23, Vrhnika
tel./fax 755-820

**splošno in specialistično svetovanje s področja podjetništva
finančno svetovanje in finančni inženiring
računovodski servis
dostop do informacijskih baz
posredovanje nepremičnin**

VSEM VRHNIČANOM ŽELIMO VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO, ZDRAVO TER USPEHA POLNO NOVO LETO 1994

avtoservis marolt
Bevke 79, 61360 Vrhnika
tel. 061/653-844

Avtoservisne storitve na osebnih vozilih:
— avtokleparske storitve
— storitve na ravnalni mizi
— avtomehanične storitve
— avtoelektričarske in
— avtoličarske storitve

VSEM VRHNIČANOM ŽELIMO VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 1994

Spoštovani kupci!

Bliža se konec leta. Kako boste obdarovali svoje najdražje in poslovne partnerje?

V TRGO-SODČKU smo vam pripravili bogato ponudbo buteljčnih vin, šampanjcev in darilnih kartonov. Na zalogi imamo tudi buteljčna vina po akcijskih cenah. Vabimo vas, da nas obiščete in prepričali se boste o naši ponudbi.

Vsem strankam voščimo vesele božične in novoletne praznike.

TRGO - SODČEK
PRODAJA ALKOHOLNIH IN BREZAL. PIJAC

Breda Kržič

Krimskega odreda 42
61360 VRHNIKA Tel.: (061) 754-542

ZAHVALA

Ob smrti naše drage žene, mame, stare mame in sestre

Marije Kohne

iz Borovnice

se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi dr. Mundovi in osebju ZD za skrb, g. župniku za lepo opravljen obred in pevcem za zapete žalostinke.

Vsi njeni!

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame

Zdenke Nač

se iskreno zahvaljujem kolektivu Osnovne šole Ivana Cankarja, vsem sosedom, Centru za socialno delo ter vsem drugim, ki so mi pomagali v teh težkih trenutkih slovesa.

njen sin Robert

ZAHVALA

Ob izgubi drage žene, mame, babice, sestre in tete

Jožice Telban

roj. Kržič

s Pakega pri Borovnici

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ji pomagali v času njene bolezni in ji izkazali čast na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

Tiho in nepričakovano nas je zapustil naš ljubljani

Jože Modrijan

Zahvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena Franka, hčerka Nanika z možem Cirilom in vnuka Simon in Monika

Borovnica, 24. 11. 1993

ZAHVALA

ob prerani in boleči izgubi dragega moža in očija

Ivana Ivanušca - Iveka

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izraženo sožalje, darovano cvetje in denarno pomoč. Posebno bi se zahvalili g. Tršarju za organizacijo prevoza, g. Čavčiču za pihalno godbo, borovniškim pevcem, g. Rahnetu, sindikalnemu poverjeniku LIKO LES g. Berdniku, sodelavcem LIKO Borles, LIKO Stoli in LIKO Les iz Borovnice in Verda ter osnovni šoli Borovnica. Iskrena hvala tudi g. Zalarju in g. župniku za opravljen obred. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Njegovi žalujoči

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega sina in brata

BRANKA BELJULIJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in denarno pomoč. Posebno se zahvaljujemo vsem, ki ste v težkih trenutkih pomagali in nam bili v oporo. Za lepo opravljen pogreb se iskreno zahvaljujemo IUV, njegovim sodelavcem in pevcem. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom in prijateljem za izrečeno sožalje ter darovano cvetje. Posebno se zahvaljujemo patronažni sestri Iskri za skrb za našega dragega očeta

Pavla Lenarčiča

Žalujoči: žena Jožefa, hčerka Darja ter sin Peter z družinama

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

Marije Šorn

iz Domžal

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, TOSAMI in sostanovalcem, ki so nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče ter jo spremili na njeni zadnji poti. Lepo se zahvaljujemo dekanu g. Božnarju za opravljen obred, pevcem za izpete žalostinke in ge. Ivan-ki Košir za pomoč v najtežjih trenutkih. Vsem še enkrat hvala, posebno pa tistim, ki se bodo še kdaj z lepo mislijo spomnili nanjo.

Vrhniko, 16. november 1993

sin Vinko z družino

*Naj se vam
v miru in veselju
razodene
skrivnost božiča,
veliko osebnega zadovoljstva
in poslovnih uspehov
vam želi*

**zavarovalnica tilia d.d.
novo mesto**

**Vrhnika, Cankarjev trg 5
telefon: (061) 755-520**

OB 25. OBLETNICI DELOVANJA NEW SWING QUARTETA

Vse najboljše, New Swing Quartet!

New Swing Quartet je priznana slovenska vokalna skupina, ki si je z izvajanjem črnskih duhovnih pesmi — gospela, spirituala, jazza in zimzelenih melodij — v petindvajsetih letih delovanja pridobila širok krog poslušalcev doma in v tujini.

Zgodba o uspehu se je začela pred petindvajsetimi leti. Sprva je bil to le tercet z Daretom Heringom, Gregorjem Bezenškom in Radom Razdevškom. Navdih so dobili ob poslušanju plošč svojih velikih vzornikov in kasneje priatelj slovitiga The Golden Gate Quarteta iz San Francisca. Stilo so jim sprva zvesto sledili, kasneje pa je skupina pričela iskati lastne izrazne možnosti in prav tu je moč govoriti o vzroku za njihovo dolgoletno priljubljenost. Leta 1968 se je tercetu pridružil še Marjan Petan in postali so kvartet, ki je začel redno vaditi 27. aprila 1968. Prvič so nastopili v javnosti ob otvoritvi planinske koče na Resevni, na tekmovalni Pokaži, kaj znaš, kjer so zapeli tri pesmi in zmagali. Sledili so koncerti po Kozjanskem, kritiki pa so o njih pisali pohvalne besede. Jeseni leta 1968 so prvič zapeli na Radiu Celje, na prvi javni radijski postaji. Takrat so že imeli ime New Swing Quartet, ki si ga je izmislil Dare Hering. Tri leta so prepevali v taki zasedbi, dokler Gregor Bezenšek ni odstopil svojega me-

sta tako imenovanemu »čudežnemu otroku« Otu Pestnerju. Njihov prvi manager je bil Feri Smola; ta jih je tudi pripeljal iz anonimnosti. Z njimi je bila več kot deset let, nato ga je nasledil Stane Sušnik, zdaj pa koncerte organizira agencija Petan. Leta 1988 se je v zasedbi New Swing Quarteta zgodila še zadnja sprememba: Rada Razdevška je zamenjal Tomaž Kozlevčar.

V naslednjih vrsticah vam bomo na kratko predstavili vsakega člana kvarteta posebej.

DARE HERING (1. tenor) se je rodil 10. 10. 1947 v Ljubljani. Osnovno šolo je obiskoval v Ljubljani, Starem trgu pri Ložu in Sentjurju pri Celju, gimnazijo v Celju ter Filozofsko fakulteto (umetnostna zgodovina in sociologija) v Ljubljani. Osnove glasbe in petja je spoznal v mladinskem zboru v Sentjurju pri Celju pri prof. Rozmanovi in pri klavirju v glasbeni šoli, njegovi naslednji pevski učitelji pa so bili Edo Goršič, Jože Kores, Jelka Stergar ter Nada Žgur, pri kateri se je izpopolnjeval v jazzovski pevski tehniki. Najdalje od vseh članov je bil zaposlen, zdaj pa je poklicni pevec.

OTO PESTNER (2. tenor) se je rodil 4. 1. 1956 v Celju. Po osnovni šoli in nižji glasbeni šoli ter po enem letu celjske gimnazije se je podal v Ljubljano na

Zavod za glasbeno in baletno izobraževanje in glasbeno gimnazijo. Njegova srednješolska pevška pedagoginja je bila Jelka Stergar. Od leta 1970 je že pel z New Swing Quartetom, imel pa je še lasten šolski kvartet, kot solist in sskladatelj pa je postal eden vodilnih pevcev slovenske zabavne glasbe. Kariera na opodročju popularne glasbe je bila tudi prepreka njegovega študija petja pri profesorici Ondini Otti na ljubljanski Akademiji za glasbo, saj so Pestnerju na šoli dali vedeti, da ni združljiva z njegovo sicer obetavno potjo opernega pevalca. Od leta 1982 se je začel redno ukvarjati tudi z glasbenim producentstvom. Ves čas je v svobodnem poklicu.

TOMAŽ KOZLEVČAR (bariton) se je rodil 8. 12. 1956 v Ljubljani, kjer je tudi obiskoval osnovno in nižjo glasbeno šolo, nato pa tudi gimnazijo in Zavod za glasbeno in baletno izobraževanje, kjer sta bila sošolca z Otom Pestnerjem. Po maturi se je posvetil študiju na teoretsko-pedagoškem oddelku ljubljanske Akademije za glasbo ter za krajši čas tudi kompozicije. Od njegovih pedagogov velja omeniti Sama Vremšaka (solopetje) in Janeza Boleta (zborovodstvo). Od študentskih let je sodeloval v različnih študijskih zasedbah kot instrumentalist (klavir, električne klaviature; z New

Swing Quartetom je najprej sodeloval kot glasbenik v instrumentalnem triu) in prerasel v uspešnega producenta in aranžerja popularne glasbe (koaranžer, producent in izvajalec glasbe za film Poletje v školjki). Ves čas je v svobodnem poklicu.

MARJAN PETAN (bas) se je rodil 31. 3. 1948 v Zagrebu. Osnovno šolo in gimnazijo je končal v Celju, nato pa je nadaljeval študij v Ljubljani, na oddelkih za geografijo in sociologijo ljubljanske Filozofske fakultete. Šest je bil nato učitelj, devet let pa ravnatelj celjskega Pionirskega doma. Zanimanje za glasbo in prvo glasbeno znanje mu je vcepil Jože Kores v osnovnošolskem pevskem zboru, nato pa v gimnaziji eden najvidnejših slovenskih zborovodij Egon Kunej. Skupaj z Daretom Heringom se je izpopolnjeval pri Edu Goršiču, Jelki Stergar in Nadi Žgur ter že pred njim zaradi poklicnega petja zapustil pedagoški poklic.

Z New Swing Quartetom so kot instrumentalisti v različnih spremljevalnih zasedbah sodelovali vsi najvidnejši slovenski glasbeniki, ki sicer gojijo jazz, swing, improvizirano glasbo, zahtevnejši pop, saj ansambel poje črnsko duhovno glasbo, vokalni jazz in občasno zimzelene melodije od zasedbe a cappella do najrazličnejših instrumentalnih kombinacij (od solističnega klavirja prek najpogostejšega tria klavir-kitara-bobni in razširjene zasedbe s trobili: trobenta-pozavna, skasofon pa do big banda).

V diskografiji New Swing Quarteta se nahaja 28 kaset in plošč, ki so jih izdali v petindvajsetih letih njihovega delovanja. Sprva so bile to plošče, na katerih so se predstavili občinstvu, kasneje pa so jih začeli izdajati tudi ob pomembnejših dogodkih. Med njimi najdemo tudi ta-

ke, ki v celoti opevajo božične praznike ter vzdušje ob le-teh. V jubilejnem letu pa sta izšli dve kompaktni plošči; prva se imenuje »Silver Jubilee (25 Years)« in predstavlja njihovo celotno delo, druga pa je izšla pod naslovom »Spirituals to Swing«. V kratkem pa bo prišla na tržišče nova kasetna in kompaktna plošča pod naslovom »V živo iz Križank: New Swing Quartet & The Golden Gate Quartet«, za vse tiste, ki si želijo za vedno zapomniti ta popolni koncert in pa za tiste, ki niso uspeli kupiti vstopnic, pa bi ta koncert vseeno radi slišali.

Številne nagrade in priznanja, ki so jih bili deležni člani New Swing Quarteta, samo še potrjujejo priljubljenost in kvaliteto tega ansambla. Prepotovali so praktično vso Evropo; večkrat so gostovali v Nemčiji, Švici in Italiji, leta 1978 so obiskali Poljsko, v dvorani Vatroslav Lisinski v Zagrebu in v Cankarjevem domu v Ljubljani so imeli več deset samostojnih koncertov. Večkrat so sodelovali na Mednarodnem poletnem festivalu v Ljubljani, obiskali pa so tudi veliko svetovno znanih mest: Dunaj, Linz, Budimpešta, Rim (Vatikan), Trst, Udine, Berlin, Köln, Zürich, Varšava, Peterburg (takratni Leningrad), Moskva, Odesa, Jalta, Erven, Dubrovnik, Split in Beograd. Zvesti pa so ostali Sloveniji, saj gojijo stalno koncertno dejavnost po domovini, v tako rekoč vseh slovenskih krajih, prirejajo pa tudi šolske koncerte z edukativnimi programi. Bili so gostje mednarodnih jazz festivalov: 21. Jazz Jamboree v Varšavi leta 1978, leta 1985 v Münchnu na Jazz Fest Alter Erding, Vocal Jazz Fest Panjevežis v Litvi leta 1988, v Novem Sadu na Jazz Festu in drugih. V letih 1976, 1985 in 1988 so obiskali Sovjetsko zvezo, kjer so nastopili na

skupno 150 koncertih. Pred kratkim pa so se vrnili z daljše turnee po ZDA, kjer so priredili 30 koncertov v 12 zveznih državah. Tam so doživeli navdušujoč sprejem. Stil petja, ki ga kvartet goji — tako imenovani »solid southern gospel« — je v ZDA zamrl, ko so se poslovili sloviti The Mills Brothers. Na koncertih pred izključno ameriško publiko je kvartet poslušalcem zrelil let ponovno pričaral čase in romantično festivalov gospela, mladi publiko, navajeni novokomponirane krščanske pop glasbe, pa zanimivo novost.

Poleg vsega tega so posneli veliko samostojnih domačih in tujih TV oddaj, gostovali pa so tudi v vrsti oddaj TV mrež ZDF, ORF, RAI, RTVS in JRT.

V soboto, 20. novembra, pa jih je pot pripeljala tudi na Vrhniko, kjer so nastopili v Veliki dvorani Cankarjevega doma. Ob tej priložnosti smo se lahko še enkrat prepričali, da je njihovo petje zares profesionalno, vzporedno s tem pa so nam prijetno popetrili večer. V eni uri in pol, kolikor je trajal koncert, se je slišalo petje z odra in tudi iz dvorane, prijetno razpoloženje pa so ustvarili tudi s pripovedovanjem smešnic. Na koncertu se je ponudila priložnost, da so nam člani kvarteta predstavili svojega pianista, mladega Vrhnika Blaža Jurjevčiča, ki postaja vedno bolj in hkrati tudi vedno bolj znan jazz pianist. Zvedeli smo, da so mu Američani med njihovo turnejo po ZDA kljub njegovi višini pripeli vzdevek »Shortie«. Poleg tega pa je bilo med turnejo slišati veliko pohval na njegov račun.

New Swing Quartet! Želimo vam, da bi nam lahko tako lepo prepevali in nam popestrili še veliko večerov vsaj še toliko let, kot ste jih nabrali do sedaj.

Mateja Šmuc

Nesmrtna partija

Adolf Anderssen se je zapisal v zgodovino kot eden najbriljantnejših kombinatorikov vseh časov

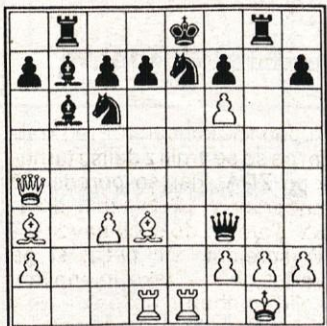
Našo zgodbo smo končali v prvi polovici 19. stoletja. Evropa, zmagovita nad Napoleonom, ustvarja nov red na kongresu Svete aliance v Ljubljani. Mali Korzičan sicer odhaja v zgodovino, toda Stari svet ne bo nikdar več tak, kot je bil. Poraja se nov duh romantike, osvobojen filozofije reda in discipline. To je obdobje, ko tudi mali narodi s svojimi velikani vstopajo v svet umetnosti in čakajo svojega priznanja. Prihaja pomlad narodov...

Vse te družbene spremembe so vplivale tudi na šahovsko igro. Vse več je mojstrov, ki jo oplemenjujejo s svojimi idejami. Svet želi zvedeti, kdo je najboljši. Howard Staunton, edini angleški igralec, ki je bil kdajkoli priznan, sicer neformalno, za najboljšega igralca na svetu, se domisli, da organizira turnir najboljših igralcev Evrope.

London 1851, ki ostaja tako zapisan kot prvi mednarodni šahovski turnir v zgodovini, pa Stauntonu ne prinese normalne potrditve prvenstva, saj konča šele na 4. mestu. Venec zmagovalca je odnesel Adolf Anderssen (1818—1878), profesor matematike, ki je vse svoje življenje preživel v Wroclawu. V šahovsko zgodovino se je zapisal kot eden najbriljantnejših kombinatorikov vseh časov. Njegove partije so še danes klasični primeri ostrega napadnega šaha. V celotnem njegovem opusu je prav gotovo najizrazitejša naslednja »nesmrtna partija«.

Anderssen — Kieseritzky
(London 1851)

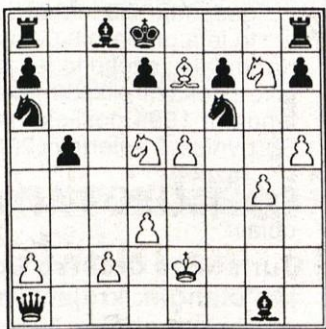
Diagram k partiji
Anderssen — Dufresne

1. e4 e5; 2. f4 ef4; 3. Le4 Dh4; 4. Kf1 b5; 5. L:b5 Sf6; 6. Sf3 Dh6; 7. d3 Sh5
Odigrano z idejo Sg3+, kar beli ne more preprečiti z 8. Kf2 zaradi Db6+ in pade lovec.
8. Sh4 Dg5; 9. Sf5 c6; 10. g4 Sf6; 11. Tg1!...

Prva v nizu žrtev, ki so proslavile to partijo in njenega avtorja. Beli se bori za iniciativo in pri tem ne izbira sredstev. Črni mora sprejeti žrtev iz dveh razlogov: 1. ker boljše možnosti praktično nima, in 2. ker je v času ko so partijo igrali, sprejetje žrtvovanega materiala pomenilo vprašanje časti.

Diagram k partiji
Anderssen — Kieseritzky

ŠAHOVSKI KOTIČEK
Piše: Leon Gostiša

11. ... cb5; 12. h4 Dg6; 13. h5, Dg5; 14. Df3 Sg8
Izsiljena poteza, saj bi sicer črni L:f4 izgubil damo. Sedaj se vidi smisel žrtve lovca, s pomočjo katere je beli potisnil črne figure v pasivne začetne položaje. V šahu pa je tako kot v vojni, pasivnost vodi v poraz. Zaradi velike aktivnosti belih figur v primerjavi s črnimi se izguba lovca sploh ne opazi.

15. L:f4c Df6; 16. Sc3 L5; 17. Sd5! D:b2

Prvi vtis je, da je beli, ki ima napadeni že obe trdnjavi, pretiraval. Če pa pogledamo podrobneje, vidimo veliko aktivnost belih figur v središču in slab položaj črnega kralja. Sledeča poteza belega je prva na poti v nesmrtnost.

18. Ld6!! L:g1
Brez pomoči je črni tudi po 18. ... D:a1+ 19; Ke2 Db2; 20. Kd2! itd.

19. e5!1!!; D:a1+; 20. Ke2 Sa6

Črni je imel tudi druge možnosti, vendar partije ni mogel rešiti. Na 20. ... La6 bi sledilo 21. Sc7+ Kd8. 22. S:a6 itd. na 20. ... f6 pa 21. S:g7+ in 22. S:f6.

21. S:g7+ Kd8; 22. Df6+!! S:f6; 23. Le7 mat!

V zaključnem položaju so belu ostale samo figure, ki ustvarjajo matno sliko, črni pa ima še vse lahke in težke figure.

Velik estetski in umetniški vtis, ki prevevata poznavalca šahovske igre ob preigravanju partije, jo ovekovečata zavrelo nesmrtnosti. V 140 letih, ki so pretekla od njene stvaritve, jo še nikomur ni uspelo ponoviti. Velemojster Bora Ivkov pravi v svoji knjigi Šahovske lepote:

»Stari in današnji mojstri so poskušali doseči ta nesmrtni ideal, vnašajoč v svoje želje v dolgih vekih pridobljeno znanje, svojo voljo, fantazijo in talent, a niso uspeli! Zakaj? Zato, ker do danes kljub številnim poskusom še nikomur ni uspelo naslikati Mone Lise, izklesati Davida, komponirati Devete simfonije, posneti lova za zakladom...«

Anderssen se je visoko dvignil nad svojo generacijo. S svojimi stvaritvami je dodal šahu najlepše in najgloblje, kar ga loči od drugih miselnih iger. Dokazal je, da je šah UMETNOST.

Položaj na diagramu je iz partije Anderssen — Dufresne (Berlin 1852). Črni je s svojo damo pravkar vzel belega skakača na f3. Poglejmo, kako je Anderssen zaključil napad:

20. T:e7+!! S:e7; 21. D:d7+!! K:d7; 22. Lf5+ Ke8; 23. Ld7+ Kf8; 24. L:e7 mat.

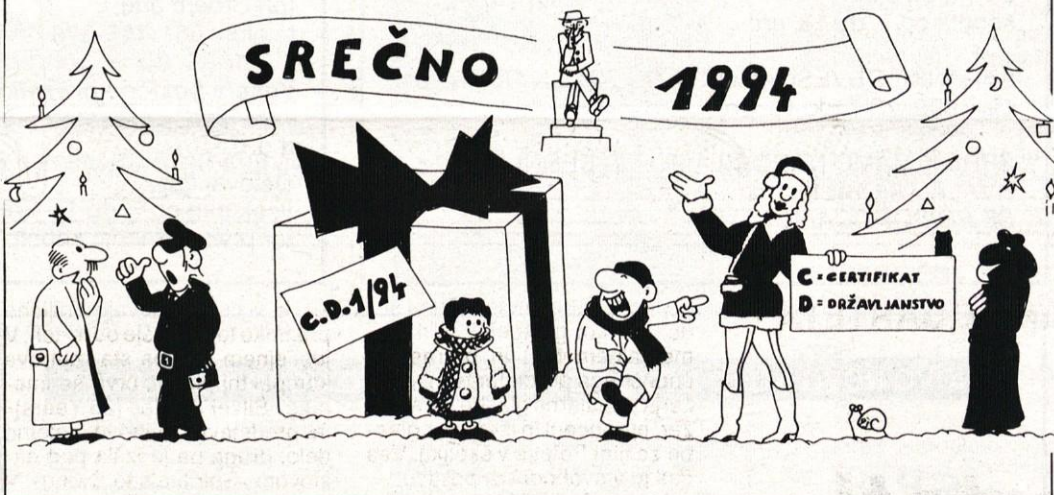
V rokah Anderssena so šahovske figure pridobile pravilno nadnaravnost, podobno kot liki v zgodbah njegovega soimenjaka Hansa Christiana.

Wilhelm Steinitz, prvi uradni svetovni prvak, je imenoval partijo za »večno zeleno v lovorjevem vencu zmag največjega nemškega mojstra.«

NIČ VEČ NE BO TAKO, KOT JE BILO

Temu se strokovno reče: korpus delikti!

Lazo Krompič

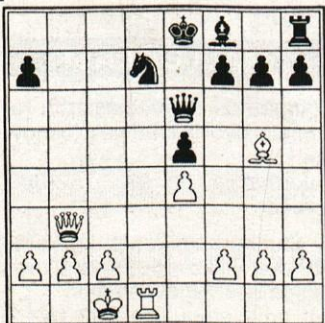

Genij, ki se ne vrača

Paul Charles Morphy (1837-1884), čudežni otrok iz New Orleansa, je nase opozoril že pri 12-letih, ko je v dvoboju premagal enega najboljših igralcev istega časa Lowenthala. Z zmago na prvem ameriškem šahovskem kongresu leta 1857 je postal neuradni šampion Amerike in naslednje leto je odpotoval na evropsko turnejo. Približno sto let zatem se bo na isto pot uveljavitve podal še en ameriški čudežni otrok, bodoči enajsti svetovni šahovski prvak, Robert James Fischer, ki bo zatrljeval, da je njegov predhodnik največji šahovski genij vseh časov.

Morphy je od avgusta

Diagram k partiji
Morphy — Braunsweig Isouard

1858 do februarja 1859 odigrati serijo dvobojev z vodilnimi evropskimi igralci in dosegel rezultate, ki so do danes ostali nedosegljivi. V 49 partijah s tedanjimi najboljšimi igralci je kar 33-krat zmagal, 9-krat remiziral in le 7-krat izgubil. Med drugimi je premagal tudi Anderssena z rezultatom 8:3, ni pa mu uspelo odigrati dvoboja s Stauntonom, ki se je očitno prestrašil silnega nasprotnika.

Morphy je eden redkih vrhunskih igralcev, ki ni napisal nobene knjige, vendar pa je kljub temu šahovsko igro obogatil z novimi idejami. Prvi je spoznal strateški pomen napada. Za razliko od Anderssena mu kombinacija ni bila osnova, temveč le sredstvo napada, ki ga je začel niti šele po predhodni mobilizaciji vseh sil in je potekal praviloma prek središnih linij in diagonal. To pa je že pojmovanje šaha 20. stoletja.

Tipična je partija, ki jo je odigral v času operne predstave Figarova svatba in je citirana v vseh šahovskih učbenikih.

Morphy — Braunsweig, Isouard

(Pariz 1858)
1. e4 e5 2. Sf3 d6 3. d4 Lg4 4. de5 L:f3 5. D:f3 de5 6. Lc4 Sf6? 7. Db3 De7

Črni je igral slabše že v 3. potezi, njegova 6. poteza pa je že težka napaka. Z zadnjo potezo želi po 8. D:b7 z Db4+ izsiliti zamenjavo dam, kar pa Morphy ne dopušča.

8. Sc3 c6 9. Lg5 b5 10. S:b5! cb5 11. L:b5 Sbd7 12.0-0-0 Td8 13. T:d7!

Za zmago je bilo dovolj Td2 in Thd1, za kar bi se odločilo veliko igralcev, ne pa tudi Morphy.
13. ... T:d7 14. Td1 De6 15. L:d7 S:d7
16. Db8x! S:b8 17. Td8 mat!

Podobno kot v nesmrtni partiji so tudi tu ostale bele samo figure, ki sestavljajo matno sliko.

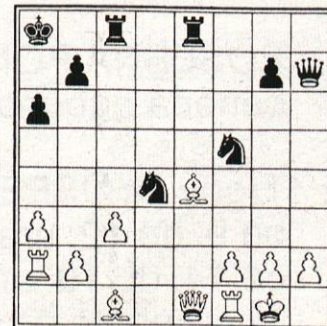
V maju 1859 se je Morphy vrnil v domovino, kjer so mu rojaki pripravili triumfalen sprejem, podoben tistim, s kakršnimi so nekoč stari staro narodi sprejemali vojne zmagovalce. Amerika je bila namreč v tistem obdobju v očeh Evrope le provinca, zato je bil ponos ob zmagovalcu njihovemu rojaku še toliko večji.

Kmalu po vrnitvi je Morphy zapustil šah in se posvetil pravu, kjer pa ni imel poseb-

nega uspeha. Umril je osamljen in pozabljen.

Uspešnost njegove kratke šahovske kariere, njegova nepremagljivost in tragična usoda so ga ovile v tančico skrivnosti in ga v očeh mnogih šahovskih zanesenjakov povzdignile do nesmrtnosti. Nekronani šahovski kralj je zaslužen dobi častno mesto v galeriji velikanov šahovske igre.

V poziciji na diagramu je Morphy izvedel briljanten napad:

1. ... Te4! De4 Sg3!! 3. Dd4 črna dama je nedotakljiva, na 3. Dh7 sledi originalen mat 3. ... Sde2) 3. ... Se2 4. Kh1 Dh2!! 5. Kh2 Th8 z matom v naslednji potezi. Tudi tokrat sta črnu ostali le figuri, ki spletati motno mrežo, le da je trdnjavi na pomoč priskočil skakač. V maju 1859 v galeriji velikanov šahovske igre.

PIZZERIJA
PIŠEK FRANC, TRŽAŠKA 6, VRHNIKA

BOATER

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1994

»COM-TAR« d.o.o.
TURISTIČNA AGENCIJA
VRHNIKA
Cankarjev trg 5

AVTO ŠOLA

- Tečaj cestnoprometnih predpisov bo v ponedeljek, 10. 1. 1994, ob 16. uri v OŠ Ivan Cankar.
- Zbiramo prijave za tečaj iz varstva pri delu s traktorjem.
- Nudimo pestro izbiro počitnic, izletov in smučarskih paketov v domovini in tujini priznanih turističnih agencij.

Želimo vam VESEL BOŽIČ in SREČNO NOVO LETO!

INFORMACIJE IN PRIJAVE: Cankarjev trg 5, VRHNIKA
TELEFON/FAX: 755-828
URADNE URE: pon. in sredo 9. do 18. ure, torek, čet. in petek 9. do 15.30.

Trgovina KOCKA
Rimska cesta 32, 61353 Borovnica
tel. 061/746-613
Stara cesta 34, 61360 Vrhnika
tel. 061/755-335

Vsem strankam in poslovnim partnerjem vesele božične praznike in srečno novo leto!

es BOROVNICA
Vesele božične praznike in srečno novo leto 1994

33 let

Vam želi trgovina PICO
Sinja Gorica 98
Orhnika

leskovec

Stara cesta 23

VRHNIKA

tel. 061 752 983

PAPIRNICA
M. ANA d.o.o.

Trgovina obutve
LARA

Trgovina NADA

Restavracija
LESKOVEC

MERCATOR TRGOAVTO z METALOTRGOM

ob avtobusni postaji na Vrhniki
telefon 061/756-210 / 756-211

NAJNOVEJŠE UGODNOSTI:

ANTIFRIZ DO — 40° C 151 SIT/I V PLASTENKI
100% KONCENTRAT 189 SIT/I BREZ EMBALAŽE
100% KONCENTRAT 215 SIT/I V PLASTENKI

AKUMULATORJI: 12 x 36 za 3.151,00 SIT
12 x 180 za 19.056,00 SIT

MOTORNE žage HUSKVARNA TIP 45,61 in 266.

Novo električno orodje tudi v Sloveniji z ekskluzivnim zastopništvom italijanskega proizvajalca FELISATTI z novoletnim promocijskim popustom, tudi na tri obroke, brez obresti:

kotna brusilka 2000W — 18.192 SIT, 550 W — 10.194 SIT; oblič 720W — 17.766 SIT; kotna žaga 830 W — 13.016 SIT; vbodna žaga — 13.173 SIT; vrtni stroj 580 W — 10.609 SIT;
REKREACIJSKA sobna kolesa iz ITALIJE-ALATA, s celotnim programom že od 20.000,00 SIT naprej. Pri nas veljajo še stari kreditni pogoji!

*Želimo vam vesel božič
in srečno novo leto.*

Delovni čas: 8. do 12.; 15. do 19. ure,
sobota 8. do 12. ure.

SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI STARA
VRHNIKA želi vsem krajanom vesele bo-
žične praznike in srečno novo leto 1994.
KS STARA VRHNIKA

**Vesele božične praznike
ter srečno novo leto 1994**

želi cenjenim stankam Frizerski studio Nina, Can-
karjev trg 3, Vrhnika.

DELOVNI ČAS:
ponedeljek, torek, sreda, četrtek, petek
od 8. do 19.30
sobota od 7. do 13. ure

STRANKE OBVEŠČAMO, DA BO SALON ODPRT 31.
12. 1993 OD 7. do 16. ure.

SPREJEMAMO NAROČILA PO TELEFONU 756-181.
HVALA ZA OBISK.
SE PRIPOROČAMO!

Svet KS Borovnica

razpisuje prosto delovno mesto

tajnika KS

Pogoji:

- višja izobrazba ustrezne smeri,
- poznavanje problematike na področju družbene, gospodarske infrastrukture in državne uprave,
- tri leta primernih delovnih izkušenj.

Kandidati, zaželeno je, da so domačini, naj pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev do 10. januarja 1994 pošljejo na naslov: Krajevna skupnost Borovnica, Paplerjeva 22, 61353 Borovnica s pripisom »za razpis«.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v tridesetih dneh po objavi.

Turistično društvo Borovnica želi vsem svojim članom, krajanom KS Borovnica in vsem občanom občine Vrhnika vesel božič in srečno novo leto.

Turistično društvo Vrhnika

PAV Turizem in rent-a car, d.o.o.

Cankarjev trg 4, Vrhnika
(pri Črnem orlu)
telefon: 061/755-375

**Vesele božične praznike in srečno novo leto 1994
vam želi potovalna agencija Vrhnika — »PAV«, d.o.o.**

Delovni čas:
vsak dan od 7. do 15. ure
ter prvo in zadnjo soboto v mesecu od 7. do 12. ure.

DIGITSTROJ

prodaja in servis pisarniške in računalniške opreme ter registrskih blagajn
Pionirska 7, 61360 VRHNIKA, Slovenija
tel/fax (061) 753-640, tel.: (061) 754-640

Spoštovani poslovni partnerji
in občani Vrhnike!

**V LETU, KI PRIHAJA, VAM ŽELIMO OBILO
POSLOVNIH USPEHOV, MIRU IN OSEBNE
SREČE TER SE TUDI V PRIHODNJE PRI-
POROČAMO ZA VAŠ OBISK.**

NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO

Stara cesta 3, Vrhnika
telefon 061/755-456

nudimo vam:

- veliko izbiro otroških igrač
- novoletnih okraskov
- galanterije
- spodnje perilo za vse starosti
- ter druge tekstilne izdelke

POSEBNA PONUDBA:

cenena ugodna izbira škotskih viskijev.

Trgovina USPEH je odprta vsak dan:

od 9. do 12. ure

od 14. do 19. ure

ter v soboto od 9. do 13. ure.

Obiščite nas — NE BO VAM ŽAL!

**Obenem pa želimo vsem občanom
vesel božič in uspešno novo leto 1994.**

BENČINOVO DOMAČE VINO

Dušan Benčina

LOŽE ŠT. 18
65271 VIPAVA
TEL. 065/65-495

Laški rizling

Rebula

Sauvignon

Venček

Zelen

Chardonnay

Modri pinot

**VSEM OBČANOM VRHNIKE
ŽELIM VESELE BOŽIČNE
PRAZNIKE IN VELIKO
SREČE V LETU 1994**

Vsem sponzorjem, ki so s svojimi prispevki omogočili pohod VRHNIKA-TRIGLAV, želimo vesele praznike, sreče, zdravja ter poslovnih uspehov v letu 1994.

Triglavci-Triglavke

MALI OGLASI

Inštruiram matematiko in računalništvo za srednje in osnovne šole.
Informacije po tel.: 752-800, zvečer.

Študent kemije inštruiira kemijo in kemijsko računalništvo za srednje in osnovne šole.
Inf. po telefonu 061-753-152

HELIOS

- trgovina z avtoličarskim in avtokleparskim materialom
- mešanje avtolakov glasurit in mobil
- ličarske storitve

AVTOCOLOR d.o.o.

Drenov grič 62

VRHNIKA

tel.: (061) 752-797 in (061) 753-797

PLANINCI V BOROVNICI

Stena za plezanje

Pred leti zelo aktivno Planinško društvo Borovnica je ob menjavi generacij zašlo v krizo. Pa ne v krizo materialnega značaja, kar se sedaj rado dogaja, pač pa v krizo po številu članov. Bila so leta, ko je bilo članov le dvajset, pa še ti so bili v glavnem podporni. Na sestanke smo hodili le trije, ki smo nosili tudi vse funkcije in urejali sprotne zadeve.

Zadnji dve leti pa se stvari spremenjajo na bolje. Dobili smo nove prostore, v katerih se nas ob četrtkih zbira že kar nekaj. Članstvo je porastlo na število preko sto, sodelujemo s planinškim krožkom in Alenko, ki ga vodi, imamo pa tudi dve novi mladinski vodnici. Letos smo organizirali štiri izlete v naše visokogorje ter nekaj v nižje hribove.

Poleg naštetega pa smo tu še alpinisti s svojimi aktivnostmi.

Smo sicer člani Alpinističnega odseka Vrhnika, vendar se vseeno nekako bolj počutimo Borovničane. Tudi k nam je prišlo več novih, predvsem mladih članov in odločili smo se, da za njihovo izobraževanje in trening poskrbimo kar v domačem kraju. Tako smo postavili umetno plezalno steno v telovadnici TVD Partizan v Borovnici, ki bo služila za trening športnega plezanja in kot izobraževalni objekt za alpinistično šolo. Izdelavo načrtov in vsa dela smo opravili sami, zaustavili pa smo se pri materialnih stroških, ki jih kot neprofesionalno društvo nismo mogli kriti. K sreči pa so se našla podjetja in obrtniki, ki jim ni vseeno za pestrost športnega življenja v Borovnici in so nam velikodušno priskočili na pomoč s finančnimi in materialnimi sredstvi, s katerimi so omogočili uresničitev ideje. To so:

Plezalna stena v Borovnici v domu TVD Partizan

MMM; Trgovina JURČEK; Pizzerija ČEBELA; ELLES Borovnica; Strojno ključavničarstvo BRENCIČ — Borovnica; DEBEVEC Franc — Brezovica; Gostišče GODEC; Avtoprevoznik KRŽIČ — Brezovica; Elektro KOROŠEC — Ljubljana; Gostišče DANTE; Birosistemi ČEBELA. Poleg naštetih bi se radi zahvalili tudi vodstvu TVD Partizan za odobritev prostora v telovadnici in vsem, ki so kakorkoli pomagali (z idejami ali delom) pri postavitvi.

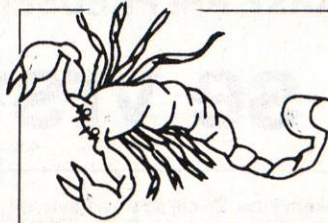
Peter Svete

Med odmorom

Med odmorom se včasih igramo tudi pse in mačke. Ko tovarišico Ivico pokliče telefon, ji mi nagajamo. Jutri se bomo igrali modno revijo. Včasih prinesemo v šolo tudi barbike. Med odmorom je lepo.

Maja Marolt
2. c, Bevke

Gasilsko društvo Blatna Brezovica se zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli prispevali pri gradnji nove avtocisterne in obnovitvi gasilskega doma. Hkrati vam želimo vesel božič ter srečno in zdravo novo leto 1994.
Gasilsko društvo Blatna Brezovica

Bife in trgovina Skorpion
Dol 19 pri Borovnici
tel.: 746-605

Prednovoletna izbira buteljk in darilnih zavitkov po ugodnih cenah.

Vsem kupcem voščimo vesele božične praznike in srečno novo leto!

Socialistična stranka Slovenije
območni odbor Vrhnika

vošči vesele božične praznike in srečo v novem letu.

Predsednik:
Franjo Modrijan

TURISTIČNO DRUŠTVO BOROVNICA

organizira

BOŽIČNI POHOD NA POKOJIŠČE 26. 12. 1993

Odhod izpred gostilne GODEC od 11. do 12. ure.

Prehodili bomo pot od Borovnice, Počivavnik, Pokojišča in nazaj prek Lašč ali Pristave v Ohonico.

»Naporno pot« bomo sklenili ob domači glasbi in okrepčilu v gostilni MOST.

Cena pohoda za odrasle je 800,00 SIT, za otroke 600,00 SIT.

V ceni pohoda je vključeno:

- okrepčilo na Počivavniku: šilce žganja in čaj
- malica na Pokojišču: 1/2 klobase in pijača
- popoldanska malica: lovski golaž in pijača.

Po pohodu bo za udeležence cena pijače nižja, čaj pa brezplačen.

Pohod bo ob vsakem vremenu. Prijavite se v gostilni GODEC.

Vabljeni vsi, željni čistega zraka in vesele družbe.

TIME OUT

TRGOVSKO ŠPORTNI CENTER

ODPRTO:
ponedeljek 16.00–19.30
torek–petek: 10.00–12.00
— 16.00–19.30
sobota 9.00–12.00
Bogdan Blaznik, Poštna 7, Vrhnika
NOVA TELEFONSKA ŠTEVILKA
753-079 753-079

Velika izbira otroške smučarske opreme:
smuči, vezi, police, čevlji

Zelo velika ponudba kvalitetnih otroških smučarskih rokavic.

Poleg tega vam nudimo še:

- drsalke vseh velikosti (firne ROCES),
- tekaške smučarske čevlje ALPINA,
- smučarski čevlji za vse starosti (ALPINA in SALOMON)
- smučarski puliji (MEDICO in HERLEKIN)

Na zalogi je še nekaj otroških smučarskih bund, hlač in kombinezonov firme RAISKI

VSEM OBČANOM ŽELIM VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 1994

Do 31. 12. 1993 vam s tem oglasom nudimo 10% popusta pri gotovinskem plačilu.

NOVOLETNI SEJEM 1993

28. in 29. 12. 1993, od 12. do 22. ure

Pridružite se prednovoletnemu dogajanju na Stari cesti, kjer bomo skupaj s stojničarji, gostinci in trgovci poskrbeli za prijetno razpoloženje.

Vsak dan se nam bo pridružil dedek Mraz, ki bo zabaval naše najmlajše.

Naj bo ta sejem ob koncu leta naše voščilo vsem občanom Vrhnike!

ZKO VRHNIKA
TD Blagajana VRHNIKA

TD Blagajana v letu 1994

Program turističnega društva Blagajana Vrhnika za leto 1993 je bil zastavljen dokaj široko in je zato lahko tudi osnova za delovanje v letu 1994.

Svoje napore bi vložili predvsem v promocijo Vrhnike in v odpravo pomanjkljivosti, ki kazijo podobo Vrhnike in okolice.

1. VIDEZ KRAJA

Urejenost kraja je osnova za turistično ponudbo, pa tudi za prijetno počutje krajanov samih. Predlogi, kritike in vzpodbude za urejanje zadev s tega področja:

- nadaljevati je treba z rednim vzdrževanjem in čiščenjem pločnikov, ulic, parkirnih prostorov, parkov, zelenic, žive meje in drevoredov
- oblikovati, izdelati in namestiti je treba turistične table in kažipote
- dajati vzpodbude za urejanje slabo vzdrževanih zgradb, fasad in okolice hiš
- vključevati se v priprave za novo komunalno odlagališče in čistilno napravo
- prizadevati si za oživitve in obnovo starega mestnega jedra, posebno Stare ceste, pa tudi bližnjih vasi
- vso pozornost je treba nameniti videzu vodnih strug in obrežij.

2. TURISTIČNA PONUDBA

S turistično ponudbo želimo opozoriti in privabiti občane, predvsem pa izletnike in turiste na ogled Vrhnike, raznih turističnih točk in zanimivosti, ki so na našem območju. V ta namen je treba:

- izdati kakovosten prospekt Vrhnike
- še pred začetkom sezone organizirati in usposobiti regionalne vodnike
- skupaj z gostinci predstaviti gostinsko ponudbo z zmogljivostmi in specialitetami, ki jih lahko ponudimo
- z najbolj obiskanih točk, kot so Tehniški muzej Bistra in Cankarjeva hiša usmerjati turiste še na druge točke v občini (celodnevni izleti, gostinska ponudba)
- poiskati nove prenočitvene zmogljivosti v zasebnih sobah, kmečkem turizmu in vikendih
- predlagati usposobitev avtokampa z ustrežno reklamo
- vplivati na kakovostno ponudbo gostinskih lokalov: posodobitev obratov, domača hrana, doseganje višjega nivoja idr., posebno pa v hotelu Mantova in Močilniku
- skupno s Planinskim društvom Vrhnika obdelati planinske in turistične poti
- v turistično ponudbo bolj organizirano vključiti: ribiče, lovce, čolnarjenje, jahanje in kolesarjenje (izposojevalnica koles)
- Barju nameniti posebno pozornost, ker je s svojimi zanimivostmi lahko nova in edinstvena turistična ponudba
- na turističnih točkah v Močilniku, Retovju, pri Sv. Trojici nadaljevati s predvidenimi programi, za širše območje Starega malna izdelati celoten program ureditve s cilji, ki jih želimo doseči
- z organizacijo sejmov na Stari cesti oživiti gospodarsko dejavnost starega dela in izboljšati videz: Argonavtski sejem 25. 6., Kmetijski sejem — jeseni, decembrska sejemska ponudba (Miklavžev sejem, Novoletni sejem); sejem spremljajo razne prireditve s popestreno gostinsko ponudbo.

3. REKLAMA

Da bi dosegli te cilje, moramo skrbeti za povečano reklamno dejavnost, ki naj bi se izražala v raznih publikacijah v dnevnem časopisu, Našem časopisu in udeležbah na sejmih. V Našem časopisu s posebno prilogo prikazati Vrhniko kot zanimiv turistični kraj

4. DRUŠTVENA DEJAVNOST

Nadaljevali bomo z akcijo za vpis članstva in tako krepili moč in vpliv društva. Za člane in druge občane bi organizirali razna predavanja in izlete v urejene turistične kraje.

Kot je razvidno iz osnutka programa turističnega društva, nas v prihodnjem letu čaka ogromno dela. Če bi želeli sodelovati v društvu, vas vabimo, da se nam pridružite!

Vsem dosedanjim članom pa sporočamo, da lahko članarino 500,00 SIT poravnajo v pisarni turističnega društva na Cankarjevem trgu 8, prvo nadstropje.

PRISTOPNA IZJAVA

Podpisani (a)

rojen(a), stanujoč(a)

....., tel.:

pristopam v članstvo TURISTIČNEGA DRUŠTVA »BLAGAJANA« VRHNIKA z vsemi dolžnostmi in pravicami, ki so določene s Pravili društva.

Članarino (500,00 SIT) bom poravnal po položnici, ki mi jo boste poslali na navedeni naslov.

Vrhnika, Podpis:

NAJBOLJŠE RITMIČARKE PRI PREDSEDNIKU SKUPŠČINE

Medalje se vrstijo

Veliki uspehi vrhniških ritmičark, ki so svoje uspehe dosegale širom Slovenije in Evrope, so vzbudili predsednika skupščine Vinka Tomšiča, da je sprejel najboljše tekmovalke v športno ritmični gimnastiki iz kluba ŠRG Vrhnikar ter njihove trenerje. Sprejema so se udeležile tekmovalke: Sandra Žilavec, Sandra Bikar, Biljana Milašinović in Dušica Jeremič ter obe trenerki Špela Mohar.

Namen sprejema je bil, da bi se pogovorili o sedanji problematiki te športne panoge na Vrhniku ter da bi se mladim športnicam zahvalili za vsa osvojena državna in mednarodna prvenstva v tem letu. Tako je na začetku razgovora razpredel misli župan in dodal, da so ritmične gimnastičarke ene najboljših športnikov Vrhnikar, saj so glas o Vrhniku ponesle širom Evrope in Slovenije, kar je najboljša aktivna promocija. Za vse uspehe so Vrhničani ponosni na mlade športnice, za kar se jim tudi zahvaljuje. Trenerka in začetnica športno ritmične gimnastike na Vrhniku Meta Mohar pa se je v imenu vseh vrhniških ritmičark zahvalila za sprejem ter pozornost, ki jo je župan namenil tej športni panogi. Nato je v nadaljevanju pogovora predstavila ritmično gimnastiko v sedanjem trenutku ter problematiko, s katero se ukvarjajo. »Večletno strokovno in množično delo v športni ritmični gimnastiki se je pričelo obrestovati prav v zadnjih letih. Kot prva spodbuda je bila prav gotovo prva medalja Sandre Bikar, nato pa so se uspehi vrstili do zadnjega, ko se je Sandra Žilavec udeležila svetovnega prvenstva v Španiji. Prav sedaj največ pozornosti namenjajo mlajšim kategorijam tekmovalk, saj so v samem sloven-

skem vrhu. Za cilj so si zastavili, da bi najbolj obetajočo ritmičarko Dušico Jeremič čez osem let uvrstili v slovensko olimpijsko reprezentanco. Za to pa bi potrebovali profesionalnega tujega trenerja, ob katerem bi se lahko učili tudi domači trenerji. Nekaj starejših tekmovalk je namreč prenehalo aktivno tekmovati in sedaj pomagajo pri treniranju mlajših. Sedaj najboljše trenira Špela Mohar, jaz pa sem se posvetila predvsem množični ritmični gimnastiki, kjer je sedaj že več kot petdeset mladih učenk«.

Špela Mohar pa je dodala: »Res imamo veliko mladega podmladka, ki hoče trenirati, vendar pa so večkrat problemi s prostori. Vrhunske tekmovalke bi morale pred pomembnimi nastopi individualno trenirati, kar pa je zaradi pomanjkanja prostorov težko uresničiti. Želimo si tudi profesionalnega trenerja, predvsem če hočemo obdržati uspehe ali jih celo izboljšati ter iti v korak drugimi klubi v Sloveniji in Evropi.

Pri tem pa moram izreči pohvalo Športni zvezi, ki nam gre večkrat na roke in nam pomaga uskladiti vse prostorske in tudi finančne potrebe.«

V razgovor se je vključil tudi sekretar Športne zveze Miro Gruden in poudaril, da so uspehi vrhniških ritmičark res veliki, čeprav zveza lahko finančno pokrije le 40% celotne dejavnosti, preostalo pa morajo pridobiti same prek raznih sponzorjev. S prostori pa so res velike težave in če bi imeli na Vrhniku še eno halo, bi bila prav gotovo vseskozi zasedena. Povpraševanje je iz leta v leto večje od ponudbe. Od tekmovalk pa je spregovorila Sandra Žilavec: »Pred dnevi sem se vrnila z mednarodnega tekmovanja na Finskem, kjer sem zasedla 10. mesto v

smučanje športa številka ena, vendar so časopisi to zanikali. Pri nas se le sem in tja pojavi kakšna vrstica o ritmični gimnastiki. Težave so tudi s treningi za reprezentanco ali s pravo na kakšno mednarodno tekmo, kjer bi morale bolj posamično potrenirati in spiliti vso tehniko, ker ni prostih prostorov.«

Ob koncu je Vinko Tomšič tekmovalkam in obema trenerkama izročil praktična priznanja ter jim zaželel še veliko uspehov v naprej.

S. S.

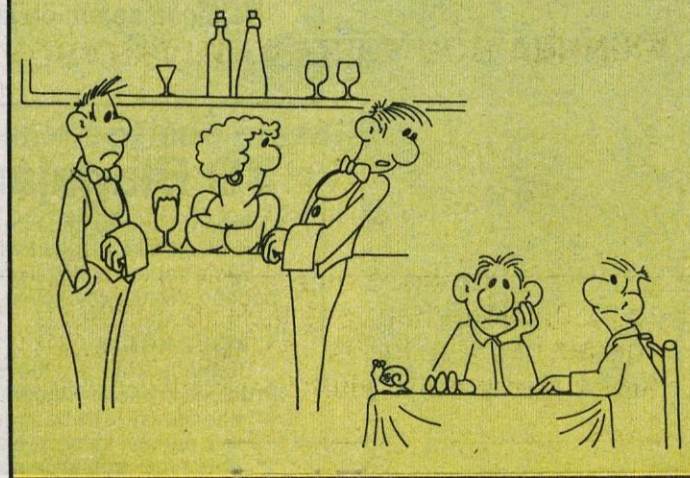

Ritmičarke pri sprejemu in prejemanju praktičnih priznanj

MANTOVA EXPRES

Kaj pa ta dva delata tukaj?

Lazo Krompič

Športno društvo Sinja Gorica želi vsem članom, občanom, sponzorjem in zasebnikom pri gradnji športnega objekta za finančno in materialno podporo

srečno in uspešno novo leto 1994.

Predsedstvo ŠD Sinja Gorica

KOŠARKARSKA EKIPA RCG VRHNIKA

Končan prvi del tekmovanja

KK RCG VRHNIKA je končal prvi del tekmovanja z štirinajstimi zmagami, brez poraza.

V drugem delu KK RCG VRHNIKA igra še z naslednjimi ekipami: Erazem, Postojna B, Idrija B, Anhovo, Portorož in Vič.

Play off se prične petnajstega januarja 1994, prvouvrščeni ekipi se neposredno uvrstijo v II. ligo, tretje uvrščena ekipa pa igra dodatno tekmo s tretjeuvrščeno ekipo iz vzhoda.

Na tekmah razigravanja si želimo čim večji obisk gledalcev, ki naj bi s svojim športnim navijanjem pomagali KK RCG VRHNIKI pri napredovanju v višji rang tekmovanja.

Vsi tisti, ki bi radi na kakršen koli način pomagali našemu klubu, ali reklamirali svoja podjetja na košarkarskih tekmah, lahko pokličejo g. Rada Gantarja na tel. 753-270.

KK RCG

Vse leto smo se trudili, da bi na področju športa storili natanko tisto, kar ste Vi od nas pričakovali. Prepričani smo, da nam je to povečini uspelo in upamo, da tako menite tudi Vi.

Ob koncu leta želimo vsem občanom vesele božične praznike in uspešno novo leto, športnikom pa še čim boljše možnosti za doseganje športnih uspehov.

ŠAHOVSKI KOTIČEK

Odprto prvenstvo Vrhnikar v šahu

Šahovsko društvo Vrhnikar vabi ljubitelje šaha, da se udeležijo odprtega prvenstva Vrhnikar. Pričetek turnirja bo v petek, 7. januarja 1994, ob 17. uri v hotelu Mantova. Igralci bodo igrali po švicarskem sistemu, 9 krogov, s tempom igre 2 x 1 ura časa za razmišljanje. Igrali bodo ob petkih, vsakokrat bodo odigrali 2 kroga. Na prvenstvu bo mogoče osvajati in potrjevati šahovske kategorije. Vse druge podrobnosti bodo določene s turnirskim pravilnikom, s katerim se bodo udeleženci prvenstva lahko seznanili pred pričetkom turnirja.

Šahovski večeri v hotelu Mantova

Dolgi zimski večeri so kot naša laša za igranje šaha, zato vabimo vse, ki radi sedite za šahovnico, da se nam pridružite na šahovskih večerih v Hotelu Mantova. Dobimo se vsak petek od 17. do 22. ure.

ŠD Vrhnikar

Niko Praznik državni prvak v aktivnem šahu do 14 let

Postojna. Po dvodnevni zanimivih bojih se je končalo posamezno državno prvenstvo v aktivnem šahu s tempom 30 minut časa za razmišljanje na igralca za partijo. Šahisti in šahistke so tekmovali v starostnih kategorijah do 12 in do 14 let, odigrali so 9 kol po švicarskem sistemu. Notranjski šahisti so se ponovno odlično odrezali. V kategoriji dečkov do 12 let je desetletni Matej Šebenik z drugim mestom dosegel lep uspeh. V kategoriji fantov do 14 let gre naslov državnega prvaka v Dra-

gomer, saj Niko Praznik ni dovolil presenečenja in je zanesljivo, brez poraza, s točko prednosti osvojil prvo mesto. Uspeh Notranjcev je s tretjim mestom v isti kategoriji dopolnil Miodrag Stojnić (Vrhnikar). V posameznih kategorijah so zmagali: Do 12 let: **deklice:** Kapš Darja (St. trg ob Kolpi), **dečki:** Kavčič Uroš (Kranj), do 14 let: **dekleta:** Rižnar Helena (Gorišnica), **fantje:** Praznik Niko (Dragomer). Zmagovalci po posameznih kategorijah bodo predstavljali Slovenijo na posamičnem evropskem prvenstvu v aktivnem šahu, ki bo v zabaviščnem parku Disneyland v Parizu.

Odmeven mednarodni uspeh mladih notranjskih šahistov

Beljak. Na 6. mednarodnem mladinskem moštvem turnirju Alpe-Jadran v starostni kategoriji do 16 let je nastopilo 60 moštev iz 8 srednjeevropskih držav, ki so se pomerila v 9 kolih po švicarskem sistemu. Tempo igranja je bil 30 minut za igralca za celo partijo.

Notranjska selekcija, ki je nastopila za moštvo Vrhnikar, je dosegla sijajno 3. mesto in izgubila en sam dvoboj — proti zmagovalcem iz Bukarešte. Za Š. D. Vrhniko so nastopili naslednji igralci, ki so osvojili naslednje število točk iz 9 partij: Primož Šoln 7,5, Niko Praznik 6,5, Miodrag Stojnić 6 in Simon Stanič 6 točk. Končni vrstni red: 1. R. A. T. B. Bukarešta 28,5, 2. ŠS Tomo Zupan Kranj 28, 3. Š. D. Vrhnikar 26, 4. Gimnazija Metodova Bratislava 26, 5. Zagreb I 23,5, 6. Bukarešta I 23 itn. Med tridnevni tekmovanjem je bil odigran hitropotezni turnir, na katerem je nastopilo 250 šahistov in šahistk. Med mladinci je zmagal Slovak Dobias s 6,5 točkami iz 7 partij pred slovenskim mladincem Serdrom in Madžarom Dupszym, ki sta zbrala 6 točk. Med trenerji je zmagal Avstrijec Schwab s 6,5 točkami pred Antonom Praznikom in Kranjčanom Duškom Zorkom, ki sta zbrala po 6 točk iz 7 partij.

Anton Praznik

Šport med bolniki z multiplo sklerozo

V vrhniški občini je kar nekaj bolnikov z multiplo sklerozo, neozdravljivo boleznijo, ki se počasi slabša. Ti bolniki potrebujejo redno medicinsko fizioterapijo, poleg te pa naj bi se čim dalje tudi športno razgibavali.

Nekje v septembru mesecu smo se kolikor toliko pokretne Vrhničanke odločile, da se bomo preiskusile v balinanju. Nobena od nas še ni nikdar v življenju balinala, le kdaj pa kdaj smo pri tem športu opazovale moške. V prve večine tega športa nas je uvedla prekaljena balinarka Marica.

Na svojem balinišču nas je gostilo gostišče Kranjc. Potem pa nam je Milan z Dola na svojem balinišču omogočil nemožen trening pod njegovim strokovnim vodstvom. Ko smo bile utrujene, pa smo si ob kavici lahko ogledale dobršen del Barja, saj je bil z Milanovega balinišča res lep razgled na ta del Mahu, kot mu rečejo domačini.

Po sedmih treningih res še ne znaš balinati, vendar se me ni smelo ustrašiti in smo 15. oktobra odšle na tekmovanje med družnicami društva MS Slovenije. Tekmovanje je bilo na štiristeznem balinišču v Velenju. Domačini so nas spodbujali in

nam pomagali z nasveti. Na koncu smo dosegle lepo drugo mesto. Utrujene smo se zvečer udeležile še razglasitve rezultatov in družabnega srečanja v zdravilišču Topolšica.

Seveda pa je zelo težko trenirati in tekmovali, če nimaš svojih športnih rekvizitov. Letos so nam drugi posojali krogle in zastoni nudili prostor. Za prihodnje leto pa si želimo svoje krogle in mogoče nam bo s pomočjo sponzorjev to tudi uspelo.

Kljub temu pa ne smem mimo nekaterih firm, ki so nam tudi letos pomagale. Med prvimi moram omeniti LIKO Vrhnikar, ki nam je omogočil nakup trenirk, da smo tudi na zunaj zgledale kot ekipa. Svoje izdelke pa so za našo družabno srečanje prispevali:

Magistrat International, Ljubljana
Iskra Antene, Vrhnikar
IUV, Program drobnih modnih izdelkov, Vrhnikar
Trgovsko športni center Time out, Vrhnikar

Vsem še enkrat najlepša hvala, obenem pa prosimo še ostale, da nam tudi finančno pomagajo pri nakupu krogel.

Sonja Hrovatin

Društvo invalidov Vrhnikar želi vsem svojim članom in drugim občanom vesele božične in novoletne praznike. Obenem sporoča, da so se pričele redne pevske vaje in se zainteresenti še lahko prijavijo.

DI VRHNIKA

ŽENSKI NOGOMET

Redni treningi

Nogomet, nogomet in še enkrat nogomet. Mislite, da bomo zopet pisali o tem »moškem« športu. Tokrat ste se zmotili. Pisali bomo o ŽENSKEM NOGOMETU.

Letos spomladi so v tem »moškem« športu pričele preizkušati svoje moči in sposobnosti tudi predstavnice nežnejšega spola. Da pa pri tem Vrhničanke ne bi bile prikrajšane, smo na Vrhniku ustanovili ŽENSKI NOGOMETNI KLUB VRHNIKA. Redno smo pričele trenirati dvakrat na teden na vrhni-

škem stadionu in rezultati niso izostali. Po slabšem začetku jesenskega dela tekem: Ižakovci-Vrhnikar 4:1 in Dolič-Vrhnikar 0:0, smo pričele nizati same zmage: Koper-Vrhnikar 1:3, Vrhnikar-Jarše 4:0, Idrija-Vrhnikar 0:1, Vrhnikar-ŠRC Polzevo 8:0 in odločilna tekma za drugo mesto v jesenskem delu Vrhnikar-Krim 1:0. To zadnjo tekmo smo odigrale na belem terenu, saj je travo že prekril sneg. Ob tej priložnosti bi se rade zahvalile vsem, ki so nam kakorkoli pomagali na naši poti do uspeha. Zahvala je na-

NAŠ ČASOPIS

je vrhniško občinsko glasilo. Ureja ga uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Tone Janežič. Predsednik časopisnega sveta Brane Jereb. Uredništvo: Tržaška 1, Vrhnikar, tel. 756-224 in 755-121, int. 222, fax 755-158. Organizator Simon Seljak. Grafična priprava: Grafika Novo mesto. Tisk: Tiskarna Ljudske pravice. Časopis je brezplačen in ga prejme vsako gospodinjstvo v vrhniški občini. Po mnenju Ministrstva za informiranje je obdavčen s 5-odstotnim prometnim davkom.

menjena vsem prijateljem in sodelavcem NK Vrhnikar, delavcem Športne zveze Vrhnikar, vsem občanom in navijačem občine Vrhnikar. Predvsem pa bi se rade zahvalile g. Mijatoviču in g. D. in Z. Maksimoviču, ki so nam spomladi omogočili obstoj ŽNK Vrhnikar s finančno in materialno pomočjo. V novi nogometni sezoni 1993/94 pa bi se najlepše zahvalile g. Janiju Jazbecu in njegovemu podjetju Blago MIX d.o.o. z Drenovega griča: podaril nam je športno opremo v vrednosti 230.000 sit. Hvala za pomoč tudi Gostilni Korenčan Logatec, Sadjarstvu Silay Logatec, Sadjarstvu Ismaili Logatec, Mesarstvu Botonič Logatec, Gostilni NIBI Sinja gorica, Slaščičarstvu Berzo.

Še enkrat vsem HVALA in nasvidenje spomladi!

ŽNK Vrhnikar